

232

ΕΠΙΚΤΗ

ΕΓΧΕΙΡ

pg 10

ΕΠΙ

Ε

ΑΠΟ

ΕΚ

ΙΩΑΝΝ

ΜΕΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑ

Ε Μ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΛΙΑ ΧΡΙΣ

ριδίου εἶχον βάσι
θὲν κείμενον, λαβ
οσεβάστου διδασκ
τοῦ Σέεφερ. Εἰς
εἶχον βάσιν τὴν Α

(1) Ἰωάννης Στοβαῖος
κατ' ἄρχτον τῆς Πελα
κατα Μακεδονίαν ἐπαρχ
φεὺς, ἀκμάσας περὶ τὴν
λεξάμενος, πρὸς ῥύθμισ
πτιμίου, ἀμαυροτέραν
ποθήκας, ὡς λέγει ὁ
διακοσίους τρεῖς φιλοσό
ἀπὸ ἑκατὸν δέκα ὀκτώ
τηγούς, καὶ συντάξας
πρῶτον κεφάλαια ἐξήκοντ
τρίτον, τεσσαράκοντα δ
φάλαια διακόσια ὀκτώ
φυσικόν· τοῦ δὲ δευτέρο
τὸ δὲ λοιπὸν καὶ πλεῖστ
ἐκτὸς ὀλιγωτάτων, εἶναι
λέγει ὁ κριτικώτατος α
αὐτὰ τὰ συγγράμματα
χρήσιμον πρὸς ἀνάμνησιν
αὐτὰ τὰ συγγράμματα
στημα ὅχι πολλοῦ χρόνο
μνήμην κεφαλαιώδη θὰ
ζητουμένων, ὡς εἶχός, ἀτ
τὰ κεφάλαια εἰς αὐτὰ τὰ
ὅτι εἰς τοὺς σπουδάζοντο
ἄχρηστον τὸ βιβλίον.

ἐκδοθεῖσαν παρὰ τὸ
καὶ αὐτοῦ τὰ παρὰ
ἀποσπάσματα. Εἰς
τάς ἐξηγήσεις Συμ-
σχόλια Δούκα, ὀλίγ-
φύων ἄλλων ἀναγν-
ῆθναι ἀναστάντι διὰ

Τὰ ἀποσπάσματα
εἶναι Ἐπικτήτου, ἄ-
λων ἐνδόξων ἐπίσης
ταύτας δὲ παρένειρα-
δασκάλου Νεοφύτου
νὰ χρησιμεύσῃ τὸ καὶ
παραβολὴν τῆς μ-
φιλολόγου, δυσκολε-
βαίου, διασπείροντο
γραφῆς εἰς τὴν ὀγκ-
καὶ αἱ ῥήσεις ἐκεῖν-
Ἄλλὰ αἱ Ἐπικτήτει-
λας ἀπὸ τὸν ὁποῖον
φου ἀστερίσκον.

Τινὲς ἴσως τῶν
ριττολογίαν τῶν Σ-
τὸ βιογραφικόν, ἄλ-
σκοπὸν θέμενος τὴν
μάλιστα, ὅσοι τυχ-
δυσμηχάνους, δὲν

βλία εἰς κατάληψιν
 σεων, καὶ τῶν ἰσ
 Ὑ Ἐπίκτητος δὲ ὁ
 ἡ ἐξ αὐτῆς ὠφέλεια
 ποίας ἦτον λάτρι
 γράψεν ἐν ἐκτάσει,
 τῆς ἐκδόσεως Ἐγ
 γὰ παραχωρῇ τις
 πρεσβύτερον καὶ
 ἀγγελίαν μου, κατ
 λεγόμενα τοῦ Κορ

» Περὶ τοῦ Ἐπ
 » ἱεραπόλεως ¹ ,
 » παφροδίτου ² ,
 » ρωνος. Πρωθε
 » κοπόλει τῆς νέ
 » χρι Μάρκου Ἀν
 τιθέμενα ἐξῆς ἀπὸ
 Πλατωνικοῦ, τοῦ
 του. Σφάλλει ἀκ
 μειώθη καὶ ἀπὸ
 πικτήτου εἰς τοὺς

(1) Τῆς νῦν παρὰ τ
 περ μεθερμηνεύεται εἰ

(2) Ἐσφάγη ὁ Ἐπ
 Τύραννον Δομετιανόν,
 τὸν θάνατον, καὶ τὸν
 λεγ. Διαιτρίβ. Ἐπικτ

μενα ῥητῶς ἀπ' αὐτὸ
 τοῦ Ἐπικτήτου, γρα
 νόν, κατὰ μίμησιν
 τοῦ Σωκράτους, Ξενο
 βιβλία κατὰ τὸν Φ
 πλὴν τέσσαρά· καὶ
 βιβλία δώδεκα, ὡς
 σήμερον ἀπὸ τὸν χ
 νόν) ἀπὸ τὰς Ὀμιλί
 σκοπὸν νὰ καταστή
 ἐξ αὐτῶν ὠφέλειαν,
 τὸ ὁποῖον ἐξήγησε
 ριπατητικὸς φιλόσοφος
 Ὁ Ἐπίκτητος πραγμα
 τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ
 φέλειαν ἐπαγγέλλετα
 νέους, ὅσοι προθυμ
 λεύθεροι.

Ἄλλ' ἐμποροῦν
 τοῦτο καὶ πολύτιμον
 καὶ χωρὶς προϋπάρχει
 τοὺς γονεῖς; Τοιαύτ
 ἀδύνατος, πρᾶγμα δ
 δὲν ἔχομεν ἀκόμη

(1) Φωτ. Κώδ. LVIII

(2) Ἐδῶ παρελείφθησαν
 μᾶλς παρελείψαμεν ἔκδοσι

δυστυχίαν, γονεῖς
ζῶσι τὰ τέκνα των
παιδαγωγῶν. Ποία
ἀπὸ γονεῖς ἀπαιδα-
γῶν νὰ δώσῃ εἰς
πρῶτον αὐτός ;

« Ἀπόδειξις τούτου
τῆς Εὐρώπης ἔθνη,
μέραν ἐκδίδονται π
καὶ ὁμῶς μόνον ἀκ
γνώσεων, ἡ μεθοδική
δὸν εὐρίσκετο πρὸ
Ἀπὸ τὴν τελειοποίη-
σιν ὡραιότερους κα
κομίας μ.ἄς ἐπλούτη
μώτερα καὶ εἰς τρο
ῶναι αἱ τέχναι, πα
τερον γνωστῶν ἔργων
ἱκανὰ νὰ ἐλαφρύνωσι
πιστήμη, τῆς ὁποίας
μέθοδος· καὶ μόνη
μεινεν ἀκόμη ἄκαρπο

« Πόθεν ἡ παράδο-
σιν διὰ τί, ἐνῶ γέμει ἀ
πάσης ἐπιστήμης εἰς
Εὐρώπη, ἔχει ἀκόμη το
αὐτοὶ εὐδαίμονες, κα
ἄλλους ; Διότι αἱ μ
δήποτε νὰ προκόψωσι

τὸ παραδοξότερον, κα-
μενα ἔθνη, ἐνῶ ἡ ἐπ
ἀνθρώπων εἶναι τῶν
ἔθνος δὲν κυβερνᾶται
φύλακας τῆς κοινῆς ἐλ

α Ὅπου δὲν εὐρίσκει-
φόνεται ἄνθρωπος, ἀλλ
δὲν εἶναι ὅμως ὡς εἶ

α Καὶ ἡ ἰστερία καὶ
ὅτι, ἂν καὶ σπανιότα
αὐτὰς τὰς δυσνομουμέ-
δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰ-
ἀδικίας. Διὰ τὰ μὴν
ἄλλους ἄνδρας ἀξιολόγο
τῆς ἀρετῆς, ὅτε ἡ πα
φρόνησιν τῶν Νόμων,
τρίδα καὶ ἐλευθερίαν 2
καὶ τὰ διδάσκη τὴν ἀρε-
δύση αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν
τὰ φυλάσση τὴν ἐλευθ

α Εἰς τοιούτους ἄνδρ

(1) α Ξενόφιλον τὸν Πυθαγ
τὸν υἱὸν (ἴσ. γρ. μάλιστα
» πόλεως εὐνομουμένη

(2) Ἰδε τὰς σημειωτ. ἔκδοσ

(3) Ἐδῶ παρέλειψα καὶ
ἀνθους· καθότι παρέλειψα καὶ

λέγει ὁ Ἀπόστολος
» νόμος ¹ ».

α Τοιούτων ἀν-
νον παραδείγματ
καὶ γουθесίας, ὅσ
χρόνου τοὺς ὄνυχ
νους Ἱερὰ Τυπο
νύκτα καὶ ἡμέρα
ἐαυτοὺς, ὅσα δὲν
διδασκάλους χρη
ματα, οὐδ' εἶναι
πατρίδα των ἀκό
σαν εἰς τὴν σοφία

α Ἡ Πατρίς τ
ν' ἀποκτήσῃ τει
ὅτε ᾔτον ἐλευθέρ
αὐτήν, ἄλλοι ἔδ
σωσιν εἰς τὴν ο
ταχειρίζονται τῇ
παλαιοὶ ἀλιτήριοι
λήλας τῶν σημε
λειψε νὰ δουλώσ
ἀσυγκρίτως ὀλεθρ
ὁμονοοῦν, πῶς ν
ὑπεροχὴν, ὅσῃν ἐ
ζόμενος ἀπὸ τὴν

(1) Πρὸς Ῥωμ. Β'

ἔχωσιν ὑπαλλήλους μ
 τῆς τόσον ἀνόμου τ
 ὑποταχθῇν καὶ ὑπο
 εἰς τὸν τύραννον, ἀν
 πρώτους αὐτούς. Ἀλ
 ἀγριότητα, τοιαύτην
 τας δὲν ἔχει πλέον
 τοὺς ἐλπίς δὲν ἔμειν
 νένα χριστιανὸν ἡγεμ
 κούω, τινὲς ἐξ αὐτῶ
 τοῦ ἔθνους».

« Ἀπὸ τοιαύτην τ
 οὐδὲ παραδείγματα
 οἱ νέοι μας πολλά. Ἀ
 τὰ ἐπιτύχωσιν εἰς τ
 λοὶ ἐξ αὐτῶν περιπλ
 φισθῶσι».

« Μέγα μέρος τῆς
 μόνας ἀπολύτους, ἥγ
 ἀπὸ αὐλικούς καὶ ὑπ
 ἀπόλυτος κυβέρνησις,
 ταχειρίζονται τὸ λο
 ἀπὸ νόμους ἐξουσίαν
 σωσι πολιτικὰς βασ
 les), διὰ τοῦτο, ὅτι
 σις, πολεμοῦνται ἀπ
 ἐπικινδυνωτέρους, ὅσ
 ὅπλα, τὴν θρησκείαν
 ἢ μᾶλλον μὲ τὴν

ἐχθρῶν τῆς ἰσονομίας
(βλάβεια), σπουδάζει
μὲ δὲ τὸ χρυσίον
ληδονίαν καὶ τὴν
καὶ ἀληθῶς τοὺς
τὰς μαγείας τῆς

« Ἐκείνη, ὡς λέγει
μορφήν τῶν ἀνθρώπων
καὶ εἰς αὐτοὺς, τ

Οἱ δὲ συῶν μὲν ἐ

Καὶ δέμας, αὐτὰρ

α Θί νέοι οὔτοι

τάβλητον τὴν ἀνθρώπου

ψυχὴν εἰς ψυχὴν

δὲν εἶδεν ἢ δὲν

ρους, οἱ ὅποιοι προ

ὡς χοῖροι, παρὰ νοῦν

τῆς πατρίδος των »

« Οὐδ' ἀπὸ τὴν

ἀκόμη τοιαύτη ἀνα

εἰς τὰς ψυχὰς των

ἡγουν νοῦν ἄτρεπτον

τὴν δικαιοσύνην ἀμ

τα χρυσίον, ἀρχὰς.

πίσω μου Σατανᾶ

(1) Ὀδύσσεια, κ'. 239,

τοὺς τυράννους καὶ
 ραννουμένων τὰ αἵμα
 εἰς τὸν παρακινουῦν
 συκοφαντίας κατὰ
 ἐνόχους, Ὑπαγέ οὖν
 εὐρίσκεις τοιαύτην
 ἀπάτης φόβον, ὅτι
 πέκτησε μόνον ἐκεῖν
 τως βλαβερώτερον ἐ
 παιδευσίαν), τὸ ὅπου
 ὀνομάζει ὁ Κέβης ψ

« Ἄν ὁ σκοπὸς ὅ
 ῆναι ἢ εὐδαιμονία, ἢ
 χῆς, ταύτης δὲ τῆς
 βάσις εἶναι ἢ ἀρετὴ
 δεῖα πρέπει νὰ νομ

« Ἀλλὰ τί πράγμα
 ἀπ' ὅλων τὰ στόμα
 τοὺς ἐπαγγελλομένο
 πολλάκις τοὺς ἐχθροὺς
 δὲν μάθῃ πρῶτον τ
 Ἐγχειρίδιον τοῦ Ἰ
 ἀπὸ τὴν ἡλικίαν φλ

« Ὁ γεννηθεὶς ἀπὸ
 γλώσσης ἐσκότισεν, ο

(1) Καὶ ἐδῶ παρέλειψα
 θέντα λόγον.

Ἀρετῆς τὸ ὄνομα,
 ἡμᾶς, ὅ,τι ἐσήμε
 ἂν καὶ τὸ προφέρ
 ὡς ἐκεῖνοι. Ἡμεῖς
 πον, καὶ διὰ τοῦτ
 Ἐκεῖνοι, δίδοντες
 αὐτὰ τὰ ἄψυχα,
 λέξεως νὰ διακρί
 ἀνθρώπου. Κατ'
 τὸ τέλειον τῆς φύ
 α Καθὲν ζῶον (καὶ
 καὶ τὰ φυτὰ) ἔχ
 τίποτε ἀπὸ ὅσα
 καὶ χρήσιμον εἰς τὰ
 φύσις σκοπόν. Πα
 λος ἔχει ὅλην τῇ
 ξενῇ εἰς τὸν δεσπ
 νικὸς, ἂν ἐπαγρυπ
 ἀπὸ τοὺς λύκους
 καὶ ποδῶν ταχύτ
 ἀναβάτην του ¹,
 πλειοτέρους κόπους
 ραν ἀρετὴν ὄνου,
 ἐκτείνωμεν τὸ παρ
 αἰσθήσεις τοῦ σώ

(1) α 'Ἡ τοῦ ἵππου
 μεῖν, καὶ ἐνεγκεῖν τὸν
 'Ηθ. Νικομ. Β. ζ. σελ.

ἀρετὴν της, ἂν ἔχῃ δὲ
 λῶς τὸ ἔργον της. Ἀ
 κειᾶ, τῶν αὐτίων ἢ
 αἰσθήσεις, ἢ ἕξις νὰ
 καὶ μὲ ταχύτητα ¹
 φύσεως τὰ σώματα,

Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν
 χνας. Ὅχι μόνον τ
 καθὲν τὴν ἰδίαν του
 χρήσιμον εἰς τὸ τέλος
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ
 τέχνης του, ὅταν ᾔνω
 το καὶ ἐπονομάζεται
 γενείας μὲ τὴν Ἀρε
 οἰκοδόμον, ῥάπτῃν,
 λειον εἰς τὴν ζωγρα
 τοτομικὴν τέχνην· κα
 ἔφερα τὸ παράδειγμα
 ριστον ἀχθοφόρον, τ

(1) Ἰδ. Κατωτέρ. σελ.

(2) Ἰδ. Κατωτέρ. σελ.

(3) « Ἀρετὴν δ' ὀνομα
 » στα διάκειται τὸ ἔχον.
 » γὰρ ἀρετὴν λέγεσθαι,
 » καὶ οἰκοδόμου, καθ' ἣν
 » καλῆς. Ὅτι μὲν οὖν τ
 » εῖθαι) ἐστὶν ἀρετὴ, ὁμο
 Στοβ. Ἐκλογ. Β, σελ. 27.

αν πολίτην, μέ
φόρος, τόσον χρη
τερον μεταφέρει α
κτα, ἐμπορεῖ νά
πολλάκις νά κατα
ριστον ζωγράφον.
χυσίς εἰς τὰς πολ
τὸν ὁποῖον ἔφερα
καὶ δυνατὸν ἀκόμ
ἐάν, καταδυστυχία
φορικὴ τοῦ ἀρετῆ
ἀρετὴν τοῦ τετράπ

Ἄφοῦ λοιπὸν ἔ
φυσικοῦ ἢ τεχνητ
δωκεν εἰς αὐτὸ ἡ
νά ἐρευνήσωμεν τί
σις, διὰ νά μάθω
τή του. Οἱ φιλόσο
ζῶα, τὸν ὥρισαν, α
» κτικόν. » « Οστις
Πολιτικόν. Καὶ ἐ
τοῦ ἀνθρώπου, το
καὶ ἡ ἀρετὴ του.
γίνεται τελειότερος
πλέον ἐπιτήδειος
ὁμοίους τοῦ εἰρηνικῶ
λος, διὰ τὸ ὁποῖον

(1) « Οὐπερ ἔνεκεν ἔ

ομοίως τῆς Ἀρετῆς οὕτως
 ἔβαλε βάσιν ὁ Πλάτων
 Δικαιοσύνην τῆς ψυχῆς
 τα καὶ ὁ Ἀριστοτέλης
 ὅχι μόνον εἶναι ἀκριβὴς
 ἀπὸ πολλῶν ἄλλων
 παραδείγματα, ὥστε
 ἀγράμματος, ἂν δὲν
 ἵπποκόμον, ποῖον ἀπ
 γει· τὸν γεωργόν, πο
 τοὺς ἀγροὺς ⁴, ἀπὸ

» αὐτοῦ· ὅπου δὲ τὸ τέλος
 » στου· τὸ ἄρα ἀγαθὸν τ
 » νωνίαν γεγονάμεν, πάλαι

(1) « Ἀρετὰ ἐντι ἀνθρώ
 » τῶν ἐόντων τέλειον καὶ
 » φύσιν· ἵππων τε γὰρ ἀρετ
 » πων φύσιν. Καὶ ἐπὶ τῶν
 » ὀμμάτων γὰρ ὄρετὰ ὁ
 » μῶν φύσις· καὶ οὐάτων
 » οὐάτων φύσις· καὶ ποδῶν
 » ποδῶν φύσις. » (Μέτωπ

(2) Πλάτ. Πολιτ. I. σελ

(3) Τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐ
 Περὶ δὲ τῶν Στωϊκῶν, Διογ

(4) Γνωστὴ καὶ κοινὴ εἰς
 τὴν χώραν, Ἀρετὴ γ
 καρποφόρον γῆν.

τῇ

λεῖται περισσότερον
πληροφρονηθῆναι, ἢ
χρῆς ἢ τῆς φύσεως
τὰ πρωτεῖα».

• Πόσον ἀναγκαῖον
τούτου τῆς ἀρετῆς
στρεβλάς ὑπολήψασθαι
ἄξει τις κἀνέναντι
ἂν σὲ λαλῇ περὶ
σῶμα καὶ ψυχὴν
εἰδούς ἀρετήν. Διὰ
τὸν ἐπικινέτην, ἂν
ταῖς τὴν ἀδικίαν,
κρύντα, χωρὶς νὰ
ἂν ᾔηται κοινωνικὸν
δελφικόν, γεννημένον
τρίδαν, καὶ τοὺς
λαύην τὰς ἀβλαβῶν
πόνων, καὶ ὑποφέντων
πόνους μὲ καρετέρων
ότερα, μὴν ἀντιθέτως
ἀσχολεῖται ἀνυπολόγιστοι
λαοὶ φιλόσοφοι τῶν
Τούτου μόνον ὅτι
τὰς λοιπὰς φιλοσοφίας
ζῶν τὴν ἀρετήν
κινῶν νὰ καταστήσῃ
ποῖ, τὴν ἔκριναν καὶ
τεῦ ὁποίου ὅλα

μονίαν, ἢ μᾶλλον
 ναν ὁμῶς καὶ τοῦτο
 θὰ δευτέρως τάξεως
 δαιμονίης, καὶ ὅχι
 οἱ Στωϊκοί. Κατὰ
 κόν, τὸ μόνον αἰσχρὸν
 ἄνθρωπον κακοδαίμονα
 τον ἀληθῶς καὶ πρῶ-
 μως καὶ ἄλλα κατὰ
 χίχι, αἱ ἀρώστικαι,
 αἱ συκοφανταίαι, οἱ
 νων, καὶ ὅσα ἄλλα
 διὰ τὰ ὅποια οὔτ' ἐ-
 νάρετος, (μόνου τοῦ
 ὅλας τὰς εὐτυχίας
 πάλιν εἶναι δικαίον
 ἡμέραν μ' αὐτὰ, καὶ
 σθῇ ἀπὸ τὴν στάσιν
 τυφλόν· ὡς οὗτος
 λίου, ἀλλ' ὁμοίως τὸ
 ὅ,τι ἐγγίξῃ, ὥς νὰ
 κακὸς κακὰ μεταχειρ-
 δῇ στερεῖται τὴ φῶς
 ἐμπορεῖς νὰ παρομοι-
 περικυκλωμένον ἀπὸ
 δὲ τοῦτον ἢ ὑγεία το-
 φῶς, τὸν αὐτὸν τρόπον
 ἐνεργήσῃ τὴν ἀρετὴν,

αἱ δυστυχίαι ¹ . Ὅλοι
 κριναν τόσον ἀδιάφο-
 ρος ² , μηδὲ νὰ
 τον ἢ περιβόητος
 τὰ ὑποφέρῃ μὲ γενν
 μὲ ἀναισθησίαν· κα
 λοιπῶν Μετριοπάθ

(1) « Φαμί τὰν ἔρετ
 » κακίαν ποτὶ μὴ εὐδ
 » μὲν γὰρ κακοδαιμονὲν
 » γὰρ αὐτῇ χρέεται),
 » ἔχοι καὶ λαμπρότατα
 » εὐδαιμονὲν τὸν ἀγαθὸν
 » ἔην, ἀλλ' ἂ χρεῖσαι· κα
 » μὴ ἔχοι φῶς, οὐκ ὅψ

(2) Σοφὸν οἱ Στωϊκοί
 ξις, Ἐν ἄρ ε τ ο ς, ὑπ
 ἐπέρασεν ἔπειτα εἰς τῶν
 » τοῖς Στωϊκοῖς κυκλεῖται

(3) « Μὴ ὦν ἄνοτον
 » μηδ' ἄλυπον θρασυνέσθ
 » ἀπολείπομες, οὕτω κα
 » παὶ ἀλόγιστοι πέλοντα
 » ὀρίδδων τὰ πράγματα
 » ΘΕΪΑΣ ἐκλύει τὰς ἀρε
 » κακοῖς, θανάτῳ τε καὶ
 » νιστα γύρ τὰ μικρὰ κ
 » ἰέμεν, ὥς τό τε ἀνά
 » μέζον φύσιος τὰς ἀμε
 παρὰ Στοβ. I, σελ. 28, 9

Λέν εἶν' ἀμφιβολία,
 θείας ἀνθρωπίνης παρ
 περιστάσεις· ἐκ τῶν
 ψυχῆς, καὶ ἡ ἄλλη ἐ
 λίτιστοι ἀνθρώποι, κα
 ἔδειξαν τόσῃν καταφρο
 ματικῶν βασάνων, ὥσ
 γελοῦν πολλάκις καὶ
 Κάνταβροι τῆς Ἰβηρίας
 ρόν, ἐτραγουδοῦσαν ¹
 τυρες τοῦ Χριστοῦ εἰς
 ἐξ αὐτῶν ἔψαλλαν ὕμ
 διώκτας των, ἐνθουσια
 βρικὴν, ἀλλ' ἀπὸ ἐλ
 ψυχῇ καὶ τόσῃν δύνα
 τικοῦς πόνους προσώρ

« Ἀλλὰ τοῦτο δὲν
 καθημερινὴ διαγωγὴ τ
 ἡλείψε τὴν ἀγριότητα
 ἔφερεν εἰς τόπον τῶν
 τυρες πλέον δὲν γίνε
 ὅπου ἄλλοῦ εὐρίσκ
 στιανοὶ τῶν Τούρκων
 ξητε τὰς χρείας τ
 δίδαξεν εὐκολώτερα
 δαξε καὶ τὰς ἡδονάς

(1) « Τῆς δὲ ἀπονοίας »
 « τες τινὲς, ἀναπεπηγότες »
 γραφ. III, τόμ. I, σελ. 2

ότητα, χωρίς βλάβη
 τοῦς πόνους των
 νὰ μαλακύνωσι, καὶ
 καρτερίαν ¹ . Δὲν
 ὑπέφερχν γενναίως
 δὲν τοῦς ἐπελύμ
 ἀδιαφόρων, διὰ
 Ἀπάθειαν, ὡς ὡ
 τῆς φύσεως ἀδιάφο
 πον ἀπὸ πᾶσαν
 καὶ κτῆσιν χρημ.ά
 ἄλλα πολλὰ πρόξ
 τῆς ἐλαφρώσεως τ
 γνωρίζωσιν αὐτοὶ
 ἐπιθυμίαν ὅχι μόν
 ρις νὰ ἀδικήσῃ κα
 σωζρονέστεροι ; τ
 πενίαν ; ἀλλ' ὅμως
 νῆσε ποτὲ, καὶ τ
 παρὰ τὰς χρησίμ.
 καὶ τοῦς ὑπὲρ τῆς

• Ὄταν ἡ φιλοσοφία
 γαθὸν τὸν πλοῦτον
 ἀρετὴν, διὰ νὰ εὐφ
 τεῖ, νὰ τὴν φεύγῃ
 νὰ μᾶς κάμῃ λητ

(1) Ἰδ. τὸν ἔπαινον
 σ', σελ. 45).

λους τῶν ἄλλων· καὶ
 χωρεῖ νὰ ἐπιθυμῶμεν,
 ἡμᾶς καὶ τοὺς περὶ ἡμῶν
 λευθέρους καὶ ἀνεξαρτήτους
 καίως λοιπὸν ὠνόμασε
 κτήματα, ὡς βοηθήματα
 γαθοῦ, τῆς ἀρετῆς, ὡς
 σκεῖα. « Οἰκίας πλήρει
 » ἐλαιῶνας ¹ » ὑπόσ/ετ
 νόμου του, ὡς φοβερίζε
 σιν αὐτῶν. « Πρόσεχε
 ν σου καὶ παραβῆτε,
 » τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς
 πόληψις Ἀγαθὰ ὀνομαζ
 τα, καὶ εἰς τὴν γλῶσσ
 (les biens) καὶ εἰς ὅ
 σας. Αὐτοὶ οἱ Στωϊκοί,
 φερα, ἠναγκάσθησαν νὰ
 Τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν
 τεῖ καὶ σπουδάζει νὰ φυ
 ῇ τροφή, ἡ σκέπη, ἡ κατ
 ἔχουσα τὴν διατήρησιν
 χρειαι φυσικαί, τὰς ὁποίαι
 εται μὲ τοὺς κόπους του

(1) Δευτερονομ. 5', 11.

(2) Δευτερονομ. 16-17. 18.

(3) 18. Δ. GELL — *Noci.*

Naturæ principia καὶ prima

κήση, ἢ αἰσχροῦς
ἐλευθερίαν του, διὰ
φορος εἶναι τῶν ἀγ
ριορίση εἰς τὰς ἰδί
στὸς πολίτης καὶ ν
ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς τ
σύμφωνος καὶ κα
θρησκεία· α Ὁ κλέπ
» πιάτω ἐργαζόμενο
» μεταδιδόναι τῷ χ

« Τοιαύτη ἦτον
Πυθαγορείων, τῶν
Περιπατητικῶν. Τ
τῶν Στωϊκῶν. Εἰς
μὲ τοὺς λοιπούς. Κ
περὶ τῶν ὁποίων ἐκ
θέτει ἄνθρωπον, ὡ
γωγὴ των; ὡς σύνθ
πρᾶξις των συγχωρε
μιον γυναῖκα, νὰ τε
νὰ συναναστρέφεται
θεωρία τὸν παραγγέλ
σεις ταύτας ἐξανάγκ
ἢ λυπηρὰ, ὡς ὀλότελ
ἢ λύπην μηδεμίαν
βαίνοντα εἰς τοὺς φ

(1) Ἀριστοτέλ. Πολιτ.
28. = (3) Ἰδ. τοῦ Κικέρ
καὶ τοῦ Πλουτάρχου τὸ Ι

διόλου ἀπαθή¹. Ἄν
 σωσιν ἀκριβέστερον τ
 πρέπει νὰ ὁμοιάζῃ τῇ
 σημαίνει, ὅτι ἡ Ἀπο
 τὴν Μετριοπάθειαν τ
 τῶν Στωϊκῶν αἰ ἐναντ
 οὐδ' αὐτοὶ ὅλοι ἐπίσταν
 ἐδίδασκε κατὰ πᾶσαν
 ἀναπαύεται εἰς μόνην
 καὶ νὰ καλοζῇ καὶ
 θάινει εἰς τρυφήν κα
 εἰς τὴν αὐτάρκειαν³
 θρωπίνης φύσεως, ὅσ
 ξεις καὶ ἐνέργειαι. Δ
 τοὺς Στωϊκοὺς, ὅτι
 τικᾶς χρείας, οὐδὲ
 τινὲς ἐξ αὐτῶν ὠνόμα
 τὸν κυνικὸν βίον Σα
 ἐθαύμασαν τὸν Διογένη

(1) « Πρότειχε μέντοι μ
 ριδ. XVI.

(2) « Οὐ δεῖ γὰρ με εἶν
 » τηροῦντα τὰς φυσικὰς κα
 » φόν, ὡς πατέρα, ὡς πολ

(3) « Τὸ καλῶς ζῆν τοῦ
 » σύνης καὶ αὐταρκείας κα
 » παραγίνεται, τὸ δὲ ἐξ
 » κοσμίας κ. τ. λ. (Επικτ.

(4) Προσφυέστερα τὴν

κς'

«Καὶ αὐτὴς ὁμῶς
παρὰ διὰ τὸν κυνισ-
καλοῦσιν, ἐπειδὴ ἔρ-
ψωρον, εὐθύς ἀποῦ-
καὶ καθαρὸν ἄρτον,
τήτα καὶ τὸν Εὐριπί-
πρῶτος ὁ βασιλεὺς

Ω ξίνε, τυράννοισ

Ἄλλοτε πάλιν 2 δὲν
ἐπεῖνα, ἐκολάκευεν
καὶ ὅταν ἦτο χορτα-
τικὸς (un dogue).
αἱ φυσικαί του χρει-
ἐζωγράφητ' ἐναργέτ

Οὐ γάρ τι στυγερ

Ἐπλετο, ἦτ' ἐκέλε

βίαν, ἥτις δεν περιο

» νείην ἐδόν » (Γαλήν.

τημ. τόμ., V, Σελ 71, Κ

δυνάμεις ὁ ἄνθρωπος, ἀν

νείαν, τὸ ἐπιχειρεῖ διὰ νά

(1) Εὐριπίδ. Φοινισσ 40

(2) « Ἐρωτηθεῖς, ποτα-
» μέν), Μελιταῖος, χορτα-
VI, 55).

(3) Ὀδυσσ. εἰ, 216 - 217

λάκων, ἢ συγκοινωνῶν
 λάκεις εἰς θηριώδεις ἐν-
 νοήσωσιν οἱ νόμοι τὴν
 τὴν ἀκώλυτον, ἀπλεονέ-

« Ἄν οἱ Στωϊκοὶ δὲ
 ἀρετῆς, ἢ θεωρία των
 ἄλλο εἶδος στωϊκισμοῦ
 προῆξεν καὶ τὴν θεωρίαν
 εἰς τὴν θρυλλουμένην
 ἢ τῆς φύλης τὰ κακὰ
 καὶ ἀπεστρέφετο, ὥς
 πλέον ἀβλαβεῖς ἡδονὰς
 οἱ παλαιοὶ Στωϊκοὶ ἐν
 ἄνθρωπον ἢ θεωρία των

« Οἱ νέοι οὗτοι Στωϊκοὶ
 Ἰουδαίων, εἰς τὴν Αἴ-
 ὀνομαζόμενοι Θεραπεύειν
 καὶ τὴν συναναστροφὴν
 χωριστὰ μοναστήρια,
 σῶμα, ὡς ἐχθρὸν τῆς
 λούντο εἰς ἀνάγνωσιν
 φορὴν, μετὰ δύσιν ἡλίου
 σοφία (ἔλεγαν, οὕτως ὁ
 ἀξία φωτὶς, ἢ δὲ φρον
 εἰς τὸ σκότος, « τὸ μέ-
 εἶναι σκότους δὲ τὰς
 τει ὁ διηγούμενος τὰ

(1) Φίλων ὁ Ἰουδαῖος παρ

αἷ

τῶν δὲν ἔτρωγαν
τάς ἑξ ἡμέρας.
Στωϊκοί.

« Τῶν Ἰουδαίων
τὸν κόσμον, καὶ
δέχθησαν, πρὸς
οἱ ἄγνωστοι ἀκόμη
ναχοί, καὶ ἐξαι
Ἀσκήται τῆς χρι
τοῦ περιβοήτους
Ἐκκληραγώγουν κα
ταί, τῶν ὁποίων
μᾶλλον ὑπερέβησαν
σωματικαὶ σκληρα
τῇ φιλοσοφίᾳ ἐπαίνε
ὡς ἀναγκαίας εἰς
να ὁμολογήσωμεν,
(ἐπειδὴ καὶ εἰς
διάστημα τριακοσί
νησαν ἀληθῶς ἐνά

(1) Ἰδ. τὰς εἰς τὴν Σ

(2) Ἰδ. SUICER. The

(3) « Ἡ γὰρ σωματι
εὐσέβεια πρὸς πάντα

(4) Ὁ Χρυσόστομος,
« Ποῦ νῦν εἰσιν οἱ λέγοντες
» ὅτι τινὰ διασῶσαι τὴν
» τοῖς ὅροις διατριβῆς,

τοιαύτας σκληραγωγίας
τὴν θεωρίαν τῆς ἀρετῆς
χωρεῖται ὅχι ὀλίγοι, ἀλλὰ
φανῆν φιλοσοφώτεροι,
γόν πλειοτέραν κρίσιν.»

»Τοιαύτη ὁμοίς διαγο
ὁ χριστιανισμὸς ἐξαπλώ
τοκράτορας τῶν Ῥωμαίων
πλασιάσθησαν καὶ ἐπλῆ
ἐρεθίσθη καὶ τῶν Μοναχ
μόνον πλοῦτον, τὸν οὐ
ἐσυνάθροιζαν περιερχόμε
Οἱ Στωϊκοὶ ἔκριναν τὴν
ἀδιάφορον· οἱ Μοναχοὶ
ὁμῶς μὲ τὸ στόμα μό
Βίον ἀγγελικόν, δίδου
τὸνομα Ἀγγελικόν
ποῦ ποτε ῥευσφόρος
Ἄγγελοι, ἀκόλουθον ἦτ
λοιποὺς ἀνθρώπους, μὴ
φυλάξωσι. Παρὰ τὸν
ΑΓΓΕΛΙΚΟΝ, εἶναι οὐ
1, καὶ εἰς τὴν τελ
τήδειος βίος, ὁ *ΕΥΑΓΓ*

» ναῖκα ἔχοντα, καὶ παίδων
(«Ομιλ. μὴ εἰς τὴν Γένεσ.»)

(1) « Ὁ γὰρ ζυγὸς μου
» ἐστίν. » Ματθ. ια', 30,

λ'

•Εἰς τὴν διδ
ἀμυβιάλλωμεν,
πολλοὶ παλαιὸι
ἂν δὲν ἔπραξαν
πολύθεος θρησκεία
(ἐξηγοῦντες εὐσ
σιόδου καὶ τοῦ
σαν νὰ διορθώσ
καὶ δ δάσκαλοι
ἡ θρηλλοιμένη
ἐλπίζόμενος νὰ
δυνατὸς καὶ νὰ
τὴν τοῦλάχιστον
στρωτοῦ; Διογέ
σκων τὴν ἀρετὴν
καθὼς ἐκεῖνοι ἀρ
δύτωσιν εἰς τὸν
ρόμοια καὶ αὐτὸ
τοῦ; ἄλλους εἰς
λογία! «

«Ὅπως ἂν ᾔηνα
καὶ ἐσπούδαζαν
μυμμένους τότε
πλεονεξίας καὶ τ

(1) Ἰδ. κατωτέρ. σ

(2) « Μιμεῖσθαι ἔλ
» τόνον ἐνδοιδόναι, ἐν
» τόνου » (Διογεν. Λα

θείσας διχονοίας, κατα
 διαδόχους τοῦ Ἀλεξάνδρου
 τὰ πάθη καὶ τὰς διχο
 τελίσωσιν ὁλότελα τοῦ
 σωσι πλέον παρὰ τὸ
 ἔως φθείροντες καὶ συμ
 σωσιν ὅλοι εἰς ζυγὸν
 καὶ νὰ συνυποταχθῶσι
 τοὺς αὐτοκράτορας δε
 τοὺς δουλωμένους τούτῳ
 τὰ παργγέλλματα καὶ
 ἐνίσχυσιν νὰ τὴν ὑπορ
 καὶ τὴν ψυχὴν ἀδούλω
 εἰδὼν στωϊκῶν ἢ αὐτὴν
 εὐκολύνη καὶ αὐτὴν τὴν
 γελίου· διότι ἐδίδασκε
 τὴν ἀληθινὴν ἐλευθερίαν
 ἐξαίρετως τὴν πλεονεξίαν
 τῶν πολιτῶν αἱ διχονο
 στραί, καὶ τὴν ὁποῖαν
 Εἰδωλολατρείαν ¹ .»

« Ἀλλὰ καὶ μετὰ
 Στωϊκοὶ μᾶς ἀφῆκαν
 τοὺς δούλους νὰ διεγ
 πράγματος ἀναγκασίαν
 νὰ διδάξωσιν, ὅτι μόν
 ρίαν, εἶναι νὰ μετριάσ

(1) Πρὸς Κολ. γ, 5.

πλεονέκτης, ὁ φίλος
 πεινὰ ταπεινωθῇ,
 τῶν τοῦ λογικοῦ,
 λίσσεται εἰς τοὺς
 σωσι τὰς ἡδονὰς
 σιν ἀρχὰς καὶ ἐξ
 τὸ αὐτεξούσιον,
 ὀνομάζει ἐξουσιασ
 πάλιν, δεμένοι εἰς
 κολακεύουν ὑψηλο
 μόνην τὴν διαφορ
 μικρὰ κολακεύοντε
 λοι, καὶ οἱ διὰ τὴν

«Τοῦ Ἐπικτήτου»

(1) «Δοχεῖ σοι μέγα
 » γον;—Πῶς γὰρ οὐ;
 » ἀξιολόγου καὶ γενναίου
 » τινὰ ὑποπεπτωκότα ἐ
 » λέγε καὶ τοῦτον θα
 » ὀειπναροῦ ἐνεκα αὐ
 » τείας. Ἀλλ' ἐκείνους
 » τινων ἐνεκα ταῦτα
 » λοδοῦλους. Ἐστὼ
 » σιόν τε καὶ αὐτόνομον
 » λύσαι ἐστὶ καὶ ἀνγκυ
 » μή μοι πάππους αὐτο
 » πράσιν· ἀλλ' ἂν ἀκού
 » καὶ δώδεκα ῥάβδοι πε
 IV, 1, § 54 - 57).

πα¹, ὁ μαθητὴς αὐτοῦ
 νοφῶν· διότι ἐμειρήθη ὁ
 τοῦ Ξενοφῶντος τὸ ἔ
 ρμα, καὶ αὐτὴν αὐτὴν
 Αἱ διδασκαλαὶ τοῦ διδασ
 θησαν ἀπὸ ζώσης φω
 τὸ παρὸν Ἐγχειρίδιον
 παλαιοῦς, ἀρκεῖ τοῦ
 ἀποδείξει. Ὁ φιλόσοφος
 τὰ λοιπὰ τοῦ εὐτυχ
 Ἐπικτήτου τὰ ὑπομν
 ἔγραψε καὶ αὐτὸς Τ
 ριπατητικὸς φιλόσοφος
 μόνον ἔκρινεν ἄξιον
 κράς ἐξηγήσεις, ἀλλὰ
 τοῦ Ἐπικτήτου ἔχουν
 τοῦ ἀκούοντος, νὰ τ
 σιν τῶν ιδίων της π
 τὴν ἀνάγνωσιν ἢ ἀκ
 ικανὸν νὰ τὸν κεντήσῃ

» Μεταβαίνω ἀπὸ
 ἔξωθεν εἰς τοὺς ἔσω
 νοὶ ἔκριναν τὴν διδα

(1) Ἀνωτέρ. σελ. 5'.

(2) Μαρκ. Ἀντωνιν. Λ.

(3) Ἰδ. τὴν ῥῆσιν κατω

εἰς τὸν κατὰ τῶν
 μὲ τὸ Εὐαγγέλιον
 (ὑποψίαν ὁμῶς ἀ
 χριστιανὸς, κρυπτό
 μᾶς ἀφῆκον δύο
 ἀπὸ Μοναχούς. Τ
 χρόνος τῆς ζωῆς τ
 νομα Νείλου τοῦ
 μαζόμενοι Νεῖλοι
 σκονταί πολλοί, ε
 λογία. Ἐπιστημότερο
 ὁ ἀσκητὴς, μαθητῶν
 περὶ τὰ μέσα τ
 τηρίδος α

Ἐπραξαν βέβαια
 στοποιοῦντες εἰς τὸ
 γελίως τοῦ Ἐπικτήτ
 φώνους μὲ τὴν θεί
 πατήθησαν πολὺ,

(1) « Ὡς περ εἰ τὸν αἰ
 » μόν ἦν αὐτῷ προὔργου
 » ρύγματι τῆς ἀληθοῦς
 » τοῦ Χριστοῦ πλάτει το
 » ὑποχωροῦντα τῇ βίᾳ τοῦ
Epict. dissertation. tom. I.

(2) Ἰδ. Φαερίκιον, 'Ελ
 καὶ τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον
 LXII.

ΠΡΟ

Ἀπάθεια τῶν Στωϊκῶν
 Χριστὸν Ἀπάργησις ἐστὶν
 ἢ μᾶλλον τὴν ἀπόσχισιν
 οὗς του, μὲ τοὺς ὁποίους
 φίλοι νὰ συζῇ, βοηθ
 Δὲν ἤλθεν ὁ Χριστὸς νὰ
 τὸν ἄνθρωπον, εἰς ζωὴν
 του διδασκαλία, εἰς ἐ
 τελειοποίησιν τὴν λογικ
 σιν τῶν παθῶν, καὶ μ
 ὁμοίους του ἀχώριστον
 μᾶς προστάσσει νὰ ἀπ
 εἶναι νὰ φεύγωμεν τ
 τὸ ἴδιον συμπέρον, ὅσ
 μηδὲ κέρδος νὰ νομίζο
 ἄλλους. Ἐν ἐσκόπευε
 ἄλλην βιωτικὴν ἢ φυσικ
 εὐλογωτέραν εὑρίσκει νὰ
 « Πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα
 » μοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ
 συμβουλεύουν, ὅχι ἀγαπ
 κἀνεὸς κἀνεὶς τὸν γάμο
 λιώδη ἐντολήν, τὸ Ἀγαπ
 νὰ μὴ πειράζῃ γυναῖκα
 κήσεως, μηδὲ νὰ συνο
 χρηστοὺς πολίτας εἰς

(1) Ματθ. 5, 28.

λς'

ρήνη με ἐχθρούς
τις ἀκόμη περὶ
ἐκ τῶν ὁποίων γ
δισταζομένων ἀπ
νας εἰς τὴν φωτισ
· Εἰς ποίας εὐρίσ
νικιότερα καὶ φιλο
ειδῇ καὶ πολυάριθ
δὲν ἀκούεται οὐδ

Ἐχρεώσθουν ἀκό
διδασκομένην ἀπὸ
πά των παραγγέλ
τὸν βίον, διὰ νὰ
κῆς Ἀπαθείας. Κα
ἐπιτηδειότεραν εἰς
τὸν γάμον, κἀνεῖς
μένα χρήματα, οὐ
τοῦ λογικοῦ ζώου.
νὰ κτίσῃ χωριστὴν
ἄλλην ὀνομαζομένην
σθῇ μονώτατος εἰς
τοὺς διδάξειν, ὅτι
μεινεν ἄλλο πὰρ
ποὺς φιλοσόφους Μ
καταστήσῃ τὸν ἄνθρ
θερον. Τοῦ σοφοῦ (ἐ
ὰ πολιτεύεται, κα

(1) Ιδ. Διάλογ. δεύτερ.

ΠΡΟ

πολίτας καὶ διὰ ζώσης
καὶ νὰ συνοικῇ μὲ γυν
προξενῇ πολίτας εἰς τ
μήνον τὸν σοφὸν πρέπε
διότι μόνος αὐτὸς ἐξεύ
γνωρίζει πόθεν, πότε,
καιὸν νὰ κερδαίνῃ χρήμ
καὶ μέγαν πλοῦτον συγ
δυνατὸν νὰ πλουτήσῃ χ
τοὺς ἀδυνάτους, ἢ νὰ
χωρὶς νὰ χάσῃ, ὡς λέ
ἐντροπὴν καὶ τὴν ἐλευθ
ἄνθρωπος χρεωστῇ νὰ

(1) « Ἐπόμενον δὲ τούτοις ἵ
» καὶ τὸ νομοθετεῖν τε, καὶ τ
» φεῖν τὰ δυνάμενα ὠφελεῖν
» κεῖτον εἶναι τοῖς σπουδαίοις
» καὶ εἰς τεκνογονίαν, καὶ
Ἐκλογ. Ἠθικ. II, σελ. 188, ἔ

(2) « Οἰκονομικὸν δ' εἶναι
» θὸν οἰκονόμον· ἔτι δὲ χρη
» ματιστέον, καὶ πότε, καὶ τ
σελ. 188 - 190.

(3) « Κτῆσαι οὖν, φησὶν, ἵ
» σασθαι, τηρῶν ἑμαυτὸν α
» δείκνυε τὴν ὁδὸν καὶ κτήσο
Τὰ αὐτὰ παραγγέλλει καὶ ὁ Μ
» σεαυτῷ, ὃ ἀναγκάσει σέ ποτ
καταλιπεῖν κ. τ. λ. » (Μάρκ.

μέγαν πειρασμόν, ἀπόκτησιν ὅσων εἴς
αὐτάρκειαν τὰ τέκνα
τὸ καλέσῃ, τοὺς

«Τόσον ἀκίνδυνον
τῆς πόλεις διατριβῆς
αὐτὰς τῶν βασιλέων
σχολίας (ἂν ἐξετάσῃ
μᾶς διδάσκει ἢ καὶ
δωδους τῶν αὐλικῶν
τῶν βασιλέων τὰς
τὸν ἄνθρωπον δύναται
ἐλευθερίαν ², ἂν εὖ
μῶν παράδειγμα ἁπλῶς
σιλέα, ἥγουν τοιοῦτον
νὰ βασιλεύῃ ἄλλου
νὰ κρίνῃ, ὅτι ἡ ἀρετή
τῆς δὲν στέκει εἰς
πρᾶ, εἰς παράσημα
καὶ γελοίας διακρίσεις

(1) Ἐπίκτητος κρείττερος
» τοῦτό μοι ἱκανόν ἐστιν
» λῶ τοῦ σώματος· οὐδὲν
κ. τ. λ. » (Ἐπικτ. Διατρ.
ῤῥῆσιν τοῦ Πυύλου.

(2) « Ὅπου ζῆλον εἴτιμι
» ἄρα καὶ εὖ ζῆλον εἴτιμι

τῶν ἀνοήτων, ἀλλ' ὁ μόνος καὶ τῶν λειτο-
λείας πρόνοιαν ¹.

Ὀλίγους τοιούτους καὶ μεταξὺ τῶν ὀλίγων ὁπαδῶς καὶ θαυμαστικῶν χρόνος ἄλλων Στωϊκῶν γων. Διότι καὶ εἰς τοὺς οἱ Στωϊκοὶ ἐφάνησαν, τῶν ἐθάρρυνε πολλοὺς τὰς καταδρομὰς παρὰ τοῦ Μάρκου καὶ μεταρρασε καὶ αὐτὴν τῇ φαντασίᾳ ὅσον πλεονέκτηται ἐξενκντίας, τόσον τι νὰ συστρίλῃ τύραννοι νὰ φανερόνωσιν ἡθελῶν, ἢ καὶ ὑποφέρουσίαν ὀργὰς τῶν τυράννων.

Δὲν εἶναι παράδοξόν ὅτι ἡπατήθησαν οἱ

(1) « Δυνατόν ἐστίν ἐν
» μῆτε ἐσθλήτων σημειωτῶν
» ὁμοίου κόμπου· ἀλλ' ἐξ
» καὶ μὴ διὰ τοῦτο ταπεινῶν
» τῶν κοινῶν ἡγεμονικῶς
σελ. 8.)

(2) Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 26'.

μ.

κῶν κρίσιν, ἕως νῦν
ἦτο διδασκαλία βί-
ματα τῶν Στωϊκῶν
ὀνομαζόμενα βιβλία
εἶναι ἡ ἀπάτη τοῦ
(πιθανὸν ὅτι ἀγαν-
ναχικῶν τῆς δυτικῆς
νὰ παραβάλῃ τὰς
σουΐτας. Τούτων
(intolérance) εὐρύ-
Βένθαμος, καὶ εἰς
τὴν ἀποφυγὴν τῶν
Στωϊκοῖ, μισαλλο-
δοπίων ἢ αἵρεσις
γιον πολλῶν εὐγεν-
μιμος ἀρχὴ καὶ βί-
σχυσε νὰ κάμῃ κο-
ῖναι ἡ διδασχὴ
ἀνθρώπους ὥς εἰς
τὸ "Εδοξεν αὐτῷ

(1) Ἰδ. BENTHAM
pag. 9. = (2) Ἰδ. ἀνωτ.
Αὐτῶνιν. Προλεγόμ. σελ.

(2) Ἐγχειρίδ. XLIII
» Φάγε ὡς ἄνθρωπος,
» δοποίησον, πολίτευσαι
» μονα, ἐνεγκαι πατέρ
» ἡμῖν δεῖξον, ἐν' ἰδω
» σόφων ο.

σθαι μέρος δικαιοσύ-
ζετο τόσον τοὺς Στωϊκοὺς
ἐσέβοντο 3, δὲν ἐξεύρο
Στωϊκοῦ Μάρκου. Παρ
Μοναχοὺς τῆς ἐκκλησι-
πολὺ, ἀστεῖον ἤθελ'
ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς π
τὸν Αὐτοκράτορα τῶν

(1) Ἰδὲ Μάρκ. Ἀντωνιν
7, κξ', νξ', καὶ πολλοὺς ἄ

(2) Εἰς τὴν Ἐγκυκλοπαι-
πλειότερον σέβας ὁ αὐτὸς
λέγει, ὅτι ἡ αὐστηρότης τῆ
Μήπως ἦσαν ὀλιγώτεροι οἱ
μήπως εἶναι σήμερον ὀλιγώ-
τούτου ἄλλο δὲν συμπεραίν-
ἐπαινετὴν εἶναι πολλοὶ οἱ κ

(3) Ὁ διάδοχος τοῦ Ἀλε-
γονος, ὡμολόγησε τὴν ὁποί-
ἔτυχε νὰ συνομιλήσῃ μὲ τ
« Ἀντίγονος . . . εἰπεῖν λέ-
» σαντι, εἰ μὴ ὅτε Ζήνων
» σοφοῦσιν ἐνέτυχεν ». (Συμ-
283). Ἰδὲ καὶ τὸ περὶ τοῦ
Αὐτοσχεδίου στοχασμοὺς
μείωσε καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ
άνθους, ὡς λέγει ὁ Σουΐδας
Κλεάνθους Ζήνωνος ἐπροσκ
διὰ τὸ γῆρας νὰ ὑπακούσῃ
μαθητὰς, τὸν Περσαῖον
6.10.).

Πολὺ δὲ δικαιοσύνην
 ἄλλος φιλόσοφος
 τοῦ χρόνου, ὅτε
 Ἑλλάδα, καὶ τὰ
 εἰς τοὺς Ῥωμαίους
 αὐτὴ φιλοσοφικὴ
 ἐκείνων χρόνων.
 εἰς τῆς ἀρετῆς
 νας, ὅσους δὲν
 πονησιακὸν πόλε
 ξανς καθημέραν,
 ὀλιγωτέρους παρὰ
 ματα τῆς Ἑλλην
 κ' ἔφθασε τελευ
 τοῦ Ἀλεξάνδρου,
 δουλείας. Τὴν
 Ῥωμαίους τῶν
 τὰς τῶν Ἑλλήνων
 Ἄρτου ἐδούλωσαν
 γνωστῆς τότε οἱ
 λίγων ὀλιγαρχικῶ
 σαυροῦς, ἀτίνοντες
 τῶν πρὸς ζωὴν
 μοιρασίαν, ἐξανάγ
 τρυγὴν 3, καὶ ν

(1) CHARL. COME

(2) Δημοσθέν. Περὶ

(3) Ἐδῶ εἶχε χώρ

ἐσχάτης ἀκολασίας κα

μέρη, τοὺς ἀγοραστὰς
 τέρους τὸν ἀριθμὸν πω
 νάγκης ἔπρεπε νὰ γεν
 προγραφάς, τὰς δημε
 ὑποτάξῃ ὅλους καὶ
 τὸν ζυγὸν τῶν ἰδίων
 λεεινὴν κατάστασιν, ὅ
 τοῦ πολίτου ἦσαν ἀσ
 Στωϊκὴν αἵρεσιν εἶχαν
 λαν οὔτε τύραννοι οὔ
 δοῦλοι νὰ κατασταθῶσι
 ὀνομασθεῖς φιλόσοφοι)
 » τῆτα, εἰς τὴν ὁποί
 » ῥώτης ἢ κατὰχρησις
 » πει τάχα νὰ θυμ
 » νὰ χαλινώτῃ τὰς
 » παρξενισθῇ, ὅτι ἐξ
 » Διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τ
 » ἀβλαβεῖς ἡδονάς, ε
 » θρώπινος. Οἱ Στω
 » ἡδονάς, ἐνόουν γεν
 » φρονοῦντες τὸν πλοῦ
 » πλοῦτον » ¹. Οὕτω

ἡμῖς τοῦ σώφρονος Μάρκου
 (Θεραπευτ. Μεθόδ. Α. α.)

(1) En voyant l'état d'
 des jouissances physiques
 il s'étonner que les Stoïciens

μδ

λόσοφος· οὕτω γὰρ μὴν ἀπατᾶται

Ἰδαμεν ¹, ὅτι
νον διαφέρει ἀπὸ
σόφων, καὶ ἡ δι
Σωκράτους. Ὡς ἐκ
διδάσκουν καὶ οἱ
μάζεται Ἀρετὴ ²
ἄνθρωπον, Ἄνδρα.
ἐνομίζετο εἰς τοὺς
νους τῆς ληστείας
πολλῶν ἐπαγγελλο
ἀρετὴν τὴν ἐλεγκ
τας ἢ πλεονεξία
τὰς βαττολόγους
φόρους ἀπὸ τὸν ὕ
ἐναντίας καὶ εἰς
ἡ διδασκομένη κ

jouissances de cette m
quefois dépassé le but
innocens et simples, il
à aucun homme. Lors
physiques, ils n' ont gé
lorsqu' ils ont manifest
voulu désigner que les
Trait. de Législat. etc.

(1) Ἀνωτέρ. σελ. κς'.
ρετῇ, εἰς τὸν Ὅμηρον, ε

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

θρησκείαν φιланθρωπία.
 δύνατον γὰ ἔχει, ἔλεος
 χρήματα, τὰς ἰδονὰς,
 εἶναι πλεονέκτης· μόνον
 φίλος τῆς ἰσότητος καὶ
 αὐτοὺς μόνον τὸ δίκαιον
 λάνθρωπος¹. « Ὅσον
 » λος φιλόσοφος) τὰς
 » θρωπος, τόσον ὀλιγοσύνω
 » τοὺς ὁμοίους του φιλόσοφου
 » ἀγάπη του ἐξαπλώνεται
 » μόνον. Οἱ Στωϊκοὶ, καὶ
 » καὶ ὑποφέροντες τοὺς
 » δίκαιον ἀπαιτεῖ γὰρ τὸ
 » γενεῖας παρὰ τὴν εὐδαιμονίαν
 » εὐδαιμονία ὁλοκλήρου
 » οἰκογενεῖας, καὶ ἡ εὐδαιμονία
 » νους παρὰ τὴν εὐδαιμονίαν
 » πλέον μισάνθρωποι
 » τότε καὶ οἱ πλέον
 » καὶ ἡ θηριότης των
 » νίαν². » Οἱ τύραννοι

(1) « Οὐδεὶς φιλοχρήματος
 » ἀλλὰ μόνος ἐφιλόκαλος »

(2) En général à mesure
 se développe, les affectio-
 traire, les personnes qui
 sont celles dont les affe-

μς'

παρὰ τὴν αὐλήν
ἀχρείους τῶν κό-
τὰς κτηνώδεις
ἐξανάγκης πρέπε
κτήματα, καὶ
τῶν καὶ ἂν ὅλ-
κατὰ πᾶσαν ὥρα
σι καὶ τῶν ἄλλ-
τὴν ἡσυχίαν ὅλο-
σιν (ὁ ἱοῦ ποτὲ
χωρίς ἐντροπὴν
ἀκρόμη καὶ ἀστα-
ζάντιοι πολιορκ-
τὸν ἡρώτησαν,
χει· καὶ ὁ δεσπ-
ἔλρινε μωροὺς,
γυναῖκα, ἐρωτᾷ
ράζου· 1.

grande partie du ge-
gloire de mépriser
leur, sont les pre-
bonheur d'une fam-
tion à celui d'une
être d'une nation. L
adonnés aux plaisirs
accroissement, la m
COMTE, *Trait. de*

(1) • Φίλιππος, ἐρωτᾷ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰς τοιαύτην ἐλθεῖν ἔλθοντες, ὅχι μόνον ἡγεμόνες, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἐπιμεληθῇ πρὸς τὸν Λογικὸν τοῦ ἐπειδή, καὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ δούλους καὶ μικροδούλους, καὶ πλείότεροι τοῦ ἑαυτοῦ. Ἀπὸ τοῦς πυγμαίους, τῶν τυραννίας γίγαντες, οἱ καὶ δορυφόρους ἀνυπεύθυνους, λίτης, μὴν ἀμφιβάλλης, τῶν καὶ εἰς ἐκεῖνο βαδίζει, ἑαυτὸν ἰδονάς, τιμὰς, ῥίξεται ἀκόπως τὰ προζόμενα ἀπὸ τὸν νόμον, νὰ τ' ἀποκτήσωσι δικαίως, κατὰσταθῇ, ὅσους δὲν ὁρέξεις τοῦ καὶ τοιαύτου ἠθικοῦ μας φιλόσοφοι, εἰρήνην, τὴν ἰσότητάς, τας. Παιδιόθεν πρέπει συχνὰ εἰς ἑαυτόν. Δὲν κρίνω ὅς' ἀγαθὰ μοῦ ἔχουσιν, τὰ ἐπιθυμοῦν καὶ

» τοὺς, εὐήθεις ἔφησεν εἶναι
 » τοὺς ἐπικωμάζοντας ἐρωτᾷ
 SCHOW.

(1) Ἰδ. ἄνωτέρ. σελ. λγ'.

μή

Οὐ δύναμαι σοι,

Τέτλαθι τῶν δὲ

Βλέπομεν τί σὺ
λοπρεπῆς ἐλευθερίᾳ
τὴν χαιρετίζωμεν,
δὲν ἐφάνημεν καλῶς
σαν γὰρ τὴν προὔ
κρόθεν μὲ ἴσως ὅ
ἐλευθερία, ἀλλὰ
σωμένας ἀλύτεις,
τας ἡμέρους, ἀκό
τητα τοῦ Μακε
ἀπὸ τὸν ἔρωτα
ὅσα ἔπρεπε γὰρ θ
τρίδος, εἰς τῆς π
κατεσχίσθησαν εἰς
ἐλευθερίας, φιλονεικ

(1) Θίογν· 703 Οὐ
ἴσως ἀπολογηθῶσι λέγοντες
ἐργάζονται καὶ μεγάλα
πλοῦτοι κλίνουσι ἐκ φύσεως
τοῦτο καὶ μόνη των ἡ
eo videtur miser, quod
ea facere ei liceret (Θ
ἐξηγεῖ τὴν ῥῆσιν τοῦ
» εἰς πειρασμὸν καὶ πα
» θερὰς, αἵτινες βυθίζ
» α γ γ. Πρὸς Τιμόθ. Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

δὲν τὸ κατορθώσῃ, νὰ
κάνένα ξένον, παρὰ νὰ
τρίδα, ἥτις τὴν ἀπέκτ
της.

Ἰ Τίς ἔχει νὰ ἐλευθερ
τόσους Γραικοτούρκους ;
ἀπὸ κάμμίαν φατρίαν,
τὴν πατρίδα των, εἰς
της ἡ Ελλάς. Ἀπὸ ἡμῶν
ἄλλοτε) τοιοῦτος ἐλευ
ἀδυνάτων. Ἰ Ἄνθρωποι
εἰς τυραννουμένην γῆν,
τρικὸν γάλα τὰ ἥθη
τες ποτὲ ἄλλας ἡδονά
νας εἰς τοὺς δούλους
ροῦμεν νὰ μεταμορφω
ἄξιους ἄνδρας ;

Εἰς τοὺς νέους εἶν'
σις, εὐδ' εἰς αὐτοὺς ὁ
σων ἡ ἡλικία δὲν ἐπ
θωθῇ ἡ ἀκοή των εἰς
ὠρεληθῶσιν ἀπὸ τῶν
λίας, ἂν πεισθῶσι χ
Πᾶσα μία ὥρα, πάσης
καταστήσειν δυσκολωτ

(1) Ἰδε Διάλογ. Α' περὶ

γ'

τελειοποιήσιν τοῦ
ἔχουν γὰρ ὠφεληθῶσιν.

Οἱ ἀξιόλογοι
τῶν Ἑλλήνων πρὸς
ὁ Κικέρων πρὸς
ἀπὸ Ἑλληνας ἐρο
λύτιμον αὐτοῦ π
ἀλλὰ καὶ μετὰ
ὅσοι ἀναγινώσκου
γὰρ ὠφεληθῶσιν.

τὰ ἥθη, εἰς τὴν
δὲν ἀφῆκαν ἀνεξέ
μὲ τὴν σχολὴν α
σχολίας» 2.

Ἔως τώρα, φίλοι
διὰ γὰρ μάθετε τ
λον ὁ καιρὸς δὲν

(1) « Τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς
» καὶ τὰς ὠφελείας,
» διανοίας ὀλιγωροῦνται
» ἄμεινον, καὶ τοῦ
Ἰσοκράτ. Συμμαχικ. §

(2) Neque solum vi
sed hoc idem etiam p
tur. Nec enim locus ul
ad mores qui ad discip
ad ostrum negotium co

νὰ ἐρευνήσετε καὶ τὰ
λουθήσετε, χωρὶς φόβου
ὡς φίλους, ὡς εὐεργέτας
τε νὰ κατασταθῇτε κα-
τέρες τῆς πολεμουμένης.

Εἰς τὰς χεῖράς σας
λιτικά καὶ Ἠθικά διδά-
σκειν τοὺς ἐνδόξους μαθη-
ταιοσύνης παραγγέλματα
τοῦ Πλατωνικοῦ Κέδου.

Δέν σας μένει λοιπὸν
νέλπιστοι γέροντες ἐμ-
αγνοίας πρόφασιν. Ἰδε-
τωρ ἔκρινεν εὐτύχημα
τὰς τοιαύτας διδαχὰς
Ἄν ἐκάθητο ἀκόμη σ-
κάθηται ὁ μακαριώτατος
ἤθελε συγχωρήσειν οὐ-
σᾶς κατασφάζῃ ἀνηλε-
μαγωγούς τῆς Ἑλλάδος
ρονομίαν ἀφημένην ἀ-
μωτέρους αὐτοῦ ἄλλου
ὡς καὶ ἄλλοτε ὑπῆγε
λεύσῃ τοὺς Ἕλληνας,
διεδέχθη βασιλείαν τῶν

(1) Ἀνωτέρ. σελ. 28.

(2) Ἰδε τὰ εἰς τὸν Μάρκον

πρῶτον τὴν ἑλληνικὴν
νησιχρίστους βοηθοῦν
τὴν πατρίδα μας εἰς
τὴν καταστήσῃ εὐδ

Πιστεύσατε, φίλοι,
εἰς τὸν ὅποῖον τὸ
ἐθρήνησα πολλάκις
ρησε νὰ γνωρίσω π
προγόνων μας· ἐθρή
δασκάλων ἱκανῶν ν
ας καὶ θεματογραφ
κράτην καὶ τὸν Ἑ
νησα, καταρώμενος
ἦτο δυνατόν τότε
λοι¹ εἰς τὴν πατρ
λοι ἄλλοι (δὲν ἀμφ
ἔμεινε πλέον εἰς αὐ
ἀπομάθωσι τῶν τυρ

Προσέχετε, φίλοι
τοιαύτην ἀνωφελῆ
καιρὸν, πασχίσετε ν

(1) Ἐλπίζω κ' εὐχομαι.
Σωκρατικοὶ διδάσκαλοι εἰς
λοντας νὰ σώσωσι τὴν
ἀριθμὸς εἶναι μικρός· καὶ
Ἰωάννης Μακρῆς, τοῦ ὁπο
θρηνῶ, ὡς ζημίαν μεγάλ
μνήμη, Μακρῆ!

τίμα τῶν παλαιῶν παρ
πήσετε τὸν ὅποιον ὡς
τοὺς σκοπόν. Ἰ Τίς εἶν
τὸν ὠνόμασαν με διάφο
γορείους, Σωκρατικούς
δαιμονία, κατὰ τοὺς Σ
ὁ Δημόκριτος τὴν ὠνό
Ὅλα ταῦτα δὲν εἶναι π
ματα· οὐδὲ σημαίνουν ὁ
γαλήνην τῆς ψυχῆς. Ἀλ
ν' ἀπολαύση ποτὲ, ὅστις

(1) Καλὴ ὑπαρξίς ἢ κατάστασις
» Δημόκριτος) τὴν Εὐθυμία
» ἀλλὰ καθ' ἣν γαλήνῳς καὶ
» ταραττομένη φόβου ἢ δεισι
» δ' αὐτὴν καὶ Εὐεστῶ,
Λαέρτ. ΙΧ, 43). Τὴν ὠνόμα
Δ' θαμβίην καὶ Τέρψιν.
» τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται
ἐξηγεῖται ἄλλο του ἀπόφθεγμα
» τιμιωτάτη ἑοῦσα. Οὔτρος
» καὶ ἀτερψίη » . (Αὐτ. σελ.
τοῦ Δημοκρίτου, ΟΡΟΣ ΣΥΜΦΕΡΕΣ
Τὸ συμφερεῖς καὶ Ἀσυμφερεῖς
Ἀπεριφερεῖς) δὲν ἐθησαυ
νόημα εἶναι, ὅτι τὰ συμφέροντα
ἡρετῆς αἱ πράξεις) ἀπὸ τὰ μ
τὰ πρῶτα προξενοῦν τέρψιν
ἀτερψιν καὶ ταραχήν.

τὴν ἐχθρὰν τῆς ἰσ
κλάδους, τὴν φιλ
φιλοτιμίαν. Ὄταν
φεύγωμεν τὴν πλ
ἐξαίρεσιν ἀπαγορευ
των, ἢ τῆς τιμῆς
χρήματα εἶναι κα
πρέπει νὰ τ' ἀπ
δὲν θέλει (ὡς εἶπ
μενος δοῦλος ἢ πα
πὴν τῆς τιμῆς, ο
τὴν ψυχὴν του, γ
φόβον τῆς αἰσχύν
τούτων τῶν φυσικ
τριοπάθεια. Ἀπόλ
δεις, ἀλλὰ τὰς ὄν
Σωκράτους ἡδονὰς
πόλαυσις μήτε σὲ
τοιαύτας ἢ φύσις μ
ποκτήσης καὶ χρήμ
τὴν μαγίαν νὰ τὰ
ν' ἀφίνης εἰς ἄλλο
ὥστε νὰ ἔχῃς μό
καὶ στενοχωρίαν, ο
καὶ τὴν ἐντροπήν

(1) « Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλ
Πρὸς Κορινθ. Β', ἡ, 13

φοβερίζει ὁ Ἐπίκτητος
ἐκρίθησαν πάντοτε δύο
ἐκ τῶν πολλῶν χρημάτων
καὶ ἐλεημοσύνας πο
κάμνεις δούλους, ὅποτε
ἔχης ἀδελφοὺς, καὶ ὅχι
νὰ τιμηθῇς· ἀλλ' ἐνθυ
κτᾶται οὗτ' ἀπὸ τὸν π
ἐξουσίας, ἢ καὶ τοὺς χ
οὗτ' ἀπ' αὐτὴν ἀκόμη
ἀπὸ τὰ ἀληθῶς κοινα
τῆς λογικότητος. Ἐνθυ
νόμιμος πρέπει νὰ πρ
ἐκουσίως δι' ἀληθινὰ ὑπ
ὅχι νὰ ἀρπάζεται ἀναισχ

(1) Ἰδ. Ἀνωτέρ. σελ. λθ'.

(2) « Ἀγαθὸν ὄντα διαφερό
» ἀδύνατον. » Πλάτ. Νομ. Ε',

(3) Ποίας ἐλεημοσύνας! Οἱ
τοῦν ἐταιρίας, διὰ νὰ σώσωσ
πλούσιοί μας ἐλπίζονται ἀκόμ
καρμίαν ἐταιρίαν, εἰς βοήθειαν
πολλάκις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ
» σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ ὅ
» 20) ».

(4) « Οὗτοι οἱ λόγοι ἀσύνακτ
» ἄρα κρείσσων· ἐγὼ σου λογιώ
Ἐγχειριδ. ΧΛΙΥ.

γς'

αὕτη ἀρπαγὴ καὶ
τὰς τιμὰς, ὅσον
ἀρπαζόμενον, σηματο-
τὴν ἀρπαγὴν τῶν
τῆς ἐλευθερίας τῶν

Δὼς ἀγαθὴ, ἄρ-

Ὅς δέ κεν αὐτὸς

Καὶ τε σμικρὸν

Δούλευε τὴν πατρὶν
τὴν ἀχαριστίαν τῇ
ἔργα ἀπολύτων δε-
ῇ ὀχλοκρατούμενω
τὰς Ἀγγλαμερικαν
τὰς μόνας ἀληθῶς
ζῶντας καὶ μετὰ
ἐρώτησε, ἂν ἐξω-
κώνειον κἀνένα ἀ-
τὴν ὁποίαν εὐχοντ
ὄλους τῆς γῆς. α
» ἀπ' αὐτοῦς) καὶ
» ξαν εἰς τὸν ζυγὸ
» πους· ἀλλ' ἡ σήμ
» των ἔδειξεν εἰς ὅ
» ταύτην· ὅτι οἱ
» τερον αὐτῶν μέρ
» καθαλλικεύονται,

(1) Ἡσίοδ. Ἔργ. καὶ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

» μητρὸς ὠπλισμένοι
 νὰ τὰ καβαλλικεύσωσι »
 on monacales leur on
 La diffusion générale
 a déjà présenté à la
 rité palpable : que l'
 pas nés avec une se
 nombre favorisés ne
 éperonnés, pour les

Ἄλλ' ὑπόθεσις, ὅτι
 σ' ἐτίμησε, ὑπόθεσις (τ'
 σὲ ἀτιμάζει, ἀποψηφί-
 πουργήματα. Ἐξαιτίας τῆς
 τιμασμένος ἢ ζημιω-
 ἀπαρηγόρητος ζημία
 Ἐκέρδησε τὴν μεγίστην
 τὴν πατρίδα καθήκοντ
 καὶ γαληνίσης ἀκόμη
 ἀγαπᾷς καὶ νὰ ὑπουρ-
 θέλεις δείξειν, ὅτι καὶ
 τοῦ λογικοῦ σου. Τοῦ

(1) Εἶναι λόγια ἐκ τῆς ἐ-
 φας πρὸς τῆς τελευταίας του
 τας αὐτὸν εἰς δημόσιον περ
 ἔφημερίδα (Le Courrier Fr
 αὐτὴν ἔφημερίδα (7 Septem
 τοῦ Ἰεφεροδίνου, καὶ ἄλλου σ
 προῦ πολίτου, τοῦ Ἀδάμ.

διδάσκουν οἱ Στωϊκοί
 » διαλογισμοὶ μὴ θλῆναι
 » οὐδεὶς οὐδαμοῦ.
 « Ἀπάθειαν, ἐλευθερίαν
 ἁπάθειαν, ὅση ἀρκεῖται
 νὰ κρεμάσῃς τὴν εὐδαιμονίαν
 μένας τῶν ἄλλων
 στέρησιν τῶν παθῶν
 αἰσθανθῇ λύπην ὅλην
 ἄξιός νὰ πρεσβεύῃ
 λεταὶ πρεσβευτοῦ γὰρ
 ταὶ βέβαια νὰ τὸν
 κρίσις, συγχωρεῖται
 ὅχι καὶ νὰ ἐκπαθήσῃ
 ἦγουν νὰ ταραχθῇ τὸ
 ραστήσῃ εὐφυῶς ὅ,τι
 εἰς τὸ δρᾶμα τοῦ
 ὑποκρίνασθαί σε θέλει
 ἂν χολὸν, ἂν ἄρχῃ
 στι τὸ δοθὲν ὑποκρί-
 σθαι δ' αὐτὸ ἄλλου

(1) Ἐγχειριδ. XXIV,

(3) Ἀπαθὴς ἐμπορεῖ νὰ
 γομεν Ἄφρωνον, ὅχι μὴ
 κακόφρωνον.

(4) «Ὡς τότε ἀνάλογα
 ἑνωτέρ. σελ. κᾶ, σημ. 2.

(5) Ἐγχειριδ. XVII.

Ὅ,τι μάλιστα, φίλο
 τὸν Ἐπίκτητον, καὶ νῦν
 εἶναι τὸ χρυσοῦν αὐτοῦ
 θρωπον ἢ ἀγαθόν, ἢ
 σχημοσύνην τῶν πατρι-
 σχυσεν, οὐδὲ θέλ' ἰσχύ-
 ΠΟΣ· κατακερματίζον-
 στάσεις, εἰς πολλὰ καὶ
 βαλα, ἀνθρωπάρια, σή-
 καὶ ἐξῆς ἄλλο τοῦ πο-
 » φιλόσοφος, ὕστερον δ'
 » τρόπος Καίσαρος 2
 γελοίως, ὅλα μὲ βλά-
 τέραν ὅσης ἔπαθεν ἀπ-
 νισμένον τύραννον δύ-
 ἢ ὄψις τοῦ τίγρεως ἀ-
 δὴ (ἂν καὶ ἀνάξιος ἀνθ-
 θρωπος, πάντοτ' ὁ α-

(1) Αὐτ. ΧΧΙΧ, § 7.

(2) Αὐτ. αὐτ. Τὸν αὐτὸν
 χει καὶ ὁ Πλάτων εἰς τὴν
 » χαριζόμενος τῇ προσπιπτού-
 » λούμενος (ἴσ. καταντλούμεν-
 » μενος, τότε δ' αὖ γυμναζόμε-
 » τότε δ' ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ δια-
 » πηδῶν ὅ,τι ἂν τύχη λέγει τ-
 » ζηλώτη, ταύτῃ φέρεται ἡ
 » τάξις οὔτε ἀνάγκη ἔπεστιν
 σελ. 561.

ξ'

τοὺς πολυμόρφους
πολιτεύεσαι; τοὺς
τοὺς φυλαχθῆς;

Προσέχετε τοὺς
κρίσεις αὐτῶν καὶ
κακίας των, κόλ
Ἡ καὶ καθ' ἑαυτὴν
καὶ κολακεία, ὅτι
ψυχὴν παιδιόθεν
γενετῆς ὠρισμένη
φυτὸς εἰς ὅλων
(amour de soi)
τὴν τήρησιν καὶ
λεμῆτε τὴν αἴσχ
φιλαυτίαν (égoïsme)

(1) Ἐλεγεν ὁ Στωϊκὸς
» ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτὸν
» ἀπ' ἀρχῆς πρὸς
» σύστασιν καὶ τὴν τήρησιν
» αὐτοῦ τὸ ζῶον, οὗ
» οἰκειῶσαι (ἴσ. γρ. μετὰ
» ται τοίνυν λέγειν, ὅτι
» τὰ τε βλάπτοντα δὲ
VII, 85). Συντομώτερον
» γὰρ οὕτως τὸ ζῶον,
καὶ τὴν θεραπείαν· αὐτὸς
» κατεσκεύασεν [ὁ Ζεὺς
» χάνειν, εἰ μὴ τι εἰς
» ἀκρινώγητον γίνεται
Διατρ. I, 19, §. 13)

νὰ μὴ γίνεσθε ἀνδράπο
ἀντὶ τῆς ὁποίας αὐτοὶ
Μόνους τοὺς ἀνυποκρί
μὲ μόνους αὐτοὺς συμ
τὴν πατρίδα· καὶ το
ἴδιον ἀπὸ τὸ κοινὸν

Ὅσοι ἀπὸ σᾶς (διὰ
χίαν) δὲν ἐγεύθητε τὴν
παιδείαν, φροντίσετε
δεῖαν τὴν τελείωσιν τ
καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπο
λούθως ἐλεύθερον, ἀκ
χρηστὸν πολίτην. Ὅσο
τὸν Κέβητα ἄλλο, ὅ
τοῦτο· ὅτι, ὅχι μόνον
δεῖα, ἀλλὰ καὶ συνωδε
νης· Εὐρώπης τὰς Ἀκα
στήμας, δὲν εἶναι παρ
ὁδηγῇ εἰς τὴν μόνην
τοῦ λογικοῦ· μάθετε ἀ
τὸν Σωκράτην, ὅτι ἡ
λογικοῦ βλάπτει πλέον

(1) Κέβητ. Θηβ. Πίν. σελ.

(2) « Λυσιτελεῖ ἄρα τοῖς
» εἰδέναι κινδυνεύει γὰρ
» τις ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου
» λειν, βλάπτειν δὲ τὰ πλε
σελ. 146.

ἀντὶ τῆς ἡσυχίας
 του ἐπιθυμίας αὐτοῦ
 τρικυμιῶν τῆς
 δὲν μένει πλέον
 κατακερματισθῆ
 σοφίαν του εἰς
 ἑαυτὸν καὶ εἰς
 ὅσον εἶναι σοφώτερος
 εἰς αὐτὸν ψυχὴν
 διακρίνη πάραυτα
 ὁρέξεις του μέσσοι
 κακῶς συγχέομεν
 τοῦτο μόνον ὁμοίως
 καὶ οἱ δύο ὁξύτατοι
 σκοπὸν συντελοῦν
 ὥτεπιπολὺ τὸ ἴδιον

(1) « Ὁ δὲ δὴ τῆς
 » κτημένος, ὁρῶντος
 » ἐκάστης τῶν ἄλλων,
 » ἅτ', οἶμαι, ἄνευ
 » βίον θεῶν (γρ. βίον

(2) « Πᾶσά τε ἐπιστάτης
 » ρετῆς, πανουργία,

(3) « Οὐπω ἐγγενότατος
 » μὲν βλέπει τὸ ψυχρὸν
 » ὥς οὐ φεύλῃν ἔχον
 » ὅσῳ ἂν ὁξύτερον
 αὐτ. Πολιτ. ζ, σελ. 100

ΠΡΟ

πεύει παρὰ τὸ κοινὸν
εἰς μόνον αὐτὸ εὐρίσκει

Εἶν' ἐν ἄλλο γένος
ἀνθρώπων, εἰς τοὺς δὲ
τῶν μωρῶν παρὰ τῶν
γενῶσι μισθωτοὶ κάνε
σχεδὸν ἄλλον παρὰ
τὰς πράξεις των νομ.
ἀποφθέγματα σοφῶν,
ὅτι μωραίνουσι, τὸν μ.
ρίς τούτου, τὸν κεντ
ὑποψίαν ὅτι δὲν τὸν
οἱ λόγοι των. Τοιοῦτο
αν ἱατροῦ παρὰ διδασκ.
Πολὺ χρησιμώτεροι κ
τείαν ἤθελαν βέβαια
ἀντὶ νὰ τοὺς πέμψω
τοὺς ἔστελλαν εἰς ἔργ
του, ἐπειδὴ ἡ πολιτε

(1) « Ἀδύνατον φρόνιμον
χομ. σελ. 119). « Ἡ μὲν
» ρόντων ἐστὶν εὐρετική τε
» τὸν τυχόντα. » (Ἀλεξανδρ

(2) Ἰδ. ἄνωτέρ. σελ. ξ', σ

(3) « Μή μοι γένοιτο φίλον
» οὐδέν ἐστι. — Κέκρικα. — Κ
» ρον κρίνουςι τὰ οὐκ ὄντα,
πικτ. Δικτρ. II, 15, § 14).

ἀπὸ σκυτοτόμους
 ξυλοφόρους καὶ ὑδ
 λόγιοι, φαντάζοντ
 ὅτι ἔγιναν ἀληθῶ
 ὅτι ἔχουν ἀληθῶ
 (ἥτις ἄλλο δὲν ε
 ἂν δὲν ἀρχίσῃ κα
 ἀποκτᾶται ἀπὸ τῆ
 θηρίον τοῦτο, ὡς
 δὲν ἀρχίσῃ ἀπ' α
 δύσκολα πλέον ἔπ
 μέχρι τέλους ἄγρ

(1) « Πρῶτον δὴ οὖν
 » ἐστὶ, καὶ τίνα δύναμ
 » μέλλοντα ἔτεσθαι, το
 (Πλάτ. Νομ. α, σελ. 6
 » μανθάνειν, ἀπολωλυία
 » δύναται, δοκεῖσί μοι
 » τοὺς ἐν ταῖς τέχναις
 » ὅλον τὸν βίον εὐδοκίμ
 » περ γε (γρ. ὥσπερ
 Γαλην. περὶ ἀνατομικ.

(2) Ἰδε Ἐπίκτ. Ἐγχειρ.

(3) Μετὰ τὸν ἄνθρωπον
 τοῦ ζῶα, ὁ σκύλος καὶ
 καὶ τὰ πλέον δεκτικὰ
 Διὰ τοῦτο καὶ ἐσχημάτ
 τῆς ἀνθρωπίνης ἀγωγῆς
 ἐκ παιδίου, παρόμοια

Ἄς συλλογισθῇ, ὅτι
 ται σήμερον εἰς τινὰς
 μέλη ὅλα ἀναμφιβόλ
 δείαν. Οὔτε τὰ αἵμα
 Ἑλλήνων τοὺς ἑκαμ
 ροὶ θρῆνοι τῶν ἀνδρ
 ων ἀνηλίκων τοὺς ἐμ
 τις τοὺς καταφρονεῖ,
 ἂν ἐδύνατο. Δὲν εὐρέ
 λογικὸν, κἀνεῖς δαμα
 δασμὸν, νὰ φωνάζ
 κάμνομεν ; ποῦ φερό
 μεθα ; Ἐὰν ἐχάσαμε
 τοῦ ὁποίου τόνομα ἐ
 βώμεθα τὸν Χριστὸν,
 γελλόμεθα, δὲν αἰσχ
 θέλομεν νὰ ἀποδείξω
 (Cannibales), ὡς
 νοί ; ¹ •

Ἄς συλλογισθῇ ἀκό
 ταραχὰς τῆς Γαλλίας

σκύλακος (ἤγουν νέου κυν
 πώλου (ἤγουν νέου ἵππου).
 μαζαν τὴν ἀγωγὴν τοῦ π
 ΠΩΔΕΙΑΝ, τοῦ νέου ἵππου.

(1) Ἴδε τὴν Γαλλικὴν ἐφ
 tembre 1826.

σεφῶν τῆς κομ-
πης. Ἀπὸ τοὺς π-
δείαν, ἄλλος ἐτό-
κοῦ συντάγματος)
νὰ πολεμῇ τὴν ἐ-
ἐμποδίτη, ἂν ᾗ-
τὴν ὁποίαν δὲν ε-
κοῦ τελείωσιν. Ἄλ-
καὶ τοὺς ἐθυμιάζε-
αζεν ἄλλοτε τὸν
θυμιάσειν, ἂν τὸν
ὀνομάζει σήμερον
ζειν ὕμνους καὶ ε-
λακὰς τοῦ Σουλτά-
του, ἂν ἐδεσπόζε-
θῶς Ὑμνητῆς τυ-
τοιούτους 2. Ἄλλος

(1) Μεγάλη χάρις ε-
τον ἀείμνηστον ἔργον
Δογολογίας.

(2) Μὲ ἀπὸ τῆς αἰ-
568) ἀπέδωκεν ἀπὸ
• Αὐτοὺς εἰς τὴν πολ-
• μνητὰς (ργόπου
παράσιτοι εὐδοκίμοι
Δὲν εἶναι ὅμως ὅλοι ο-
μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς
πειγται, οἱ ὁποῖοι καὶ
νας τῆς Ἑλλάδος, ὡς
τας ἐθρήνησαν.

δὲν ἐλπίζοντο ἀκόμη
 ἐγεννήθησαν ἐλπίδες
 τὰς ἐκκλησίας, μετα
 καὶ ἔτοιμος νὰ ἀκολο
 καλέσῃ, τὰς λιτανείας
 πολλάκις ἄδικος, τῶν
 τῶν Ἰησουϊτῶν, ἐγ
 νὰ συνεργῇ εἰς τὴν ὁ
 ρες οὗτοι φαρμακοποσι

Τοιούτων αἰσχροῶν
 τισμῶν ἐνὸς ἀνθρώπου
 εἶναι ἢ στέρησις τῆς
 θινῆς παιδείας. Ἡ σχ
 ρῶς, τὸ ὅποῖον ὀλίγοι
 στρέψῃ καὶ τοὺς ὀφθα
 παιδεία περιστρέφουσα
 τὸν φυλάσσει καὶ ἀπὸ
 μένους κινδύνους.

Δεύσει, ὅπως ὅχ'

Διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὀνό
 ριαγωγὴν ψυχῆς ². 1

(1) Ἰλιάδ. γ', 108 - 110.

(2) « Τὴν παιδείαν, οὐχ
 » αὐτὴν καὶ εἶναι Τοῦ
 » περιστροφῇ, ἀλλὰ ψυχῆς

ξή

ΓῆΝ στέκει ὅλη
δυσκολωτάτῃ κατὰ
χίση παιδιόθεν, ὅ
τις ἀπ' αὐτοὺς, χ
χωρίς νὰ κάμνη
ρήση μόνον τοῦτο,
μερινοὺς μακαρίζον
των, ποῖοι καὶ ζ
τες δὲν ἔπαυσαν
μένων γενεῶν τὰ

Μέγαν ἀγῶνα
χήσας νὰ δαμασθῇ
ἀπὸ τοὺς γονεῖς
ἑαυτοῦ παιδαγωγῇ

» εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος
» σομεν εἶναι. » Πλάτ

(1) Ἐγχειρίδ. LI, §

(2) Φέρων ἀνωτέρω

Κλεάνθην, ἐλησμόνησα
φος. « Οὗτος πρῶτον ἦ
» σαρὰς ἔχων δραχμὰς
» τατα, καὶ ἐπὶ τῶν α
168). Πύκτης (βοχ
ἢ Πυγμή, ἢ Πυγμ
ρέσκη σήμερον ὑπερβολ
γλους, εἶναι τὸ πλεον
ἴσχυσεν ὁ Κλεάνθης νὰ
τέσσαρας δραχμὰς (μ
της καὶ διδάσκαλος ἀρ

γισθῇ, καὶ ὅποια βρα
τὴν πατρίδα, φιλία
τὴν παροῦσαν, καὶ μο
νεάν. Εἰς κατόρθωσιν
λάβῃ βοήθημα καὶ το
ὅτι τὸν λείπει ἢ ἄλλ
ἔμαθε (ἂν ἔμαθε τί),
παρὰ ψευδοπαιδεία, ὅτι
ἀπὸ τὰ πάθη του, ὡς
(τοῦ Ἐπικτήτου ὅχι ἔ
πος, καὶ τώρα πρώτ
φωθῇ εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα
» εἶναι, πρῶτον πίστευ
ἀξιόλογον παράγγελμα
χρειάζεται τοιαύτη π
ώσεως τοῦ λογικοῦ π
τοιαύτην ἐξομολόγησιν

Διὰ νὰ τελειώσω τ
ταξύ σας, ὦ φίλοι νέο
του μὲ τὸν ἔρωτα τῆς
άση μὲ τὸ παράδειγμα
λων ἀνδρῶν, διὰ νὰ
μάθῃ ἀκόμη ἀπ' ἐκείν
ΜΕΓΑ δὲν τὸ ἐκέρδησα
μεγάλας ἀρχὰς καὶ ἐξ
γάλους καὶ ὑπερηφάνοι
χύντως ἀρπαγμένους,

(1) Ἐπικτητ. παρὰ Στοβ. 'Α

τοκράτορες, οὐτ' ἀ-
 ρικτήτορες, ἀλλ' ἐ-
 νον νὰ ἐλευθερώσω
 μέγα). ἀλλὰ καὶ
 ξάρτητον, μὲ τὴν
 σύνης, ἐκεῖνοι μόνο
 κοινὸν συμφέρον, ὅ-
 εἰς ἑαυτοὺς, παρ
 ὅλους τοὺς πολίτας
 δραποδῶδες, παρ
 ταβάλλει εἰς ἀνδρ
 λιτῶν· « Οὐτε γὰρ
 » ΜΕΓΑΝ ἄνδρα ἐ-
 » ἐάν τε παρ αὐτῶ
 » μενα τυγχάνη ¹.

Τούτους τοὺς φ
 τας ἐνόμιζαν καὶ
 γονοί μας· τούτους
 νοι ἐλεύθεροι λαο
 ἄνδρας, τοὺς ὅχι
 δος, ὠπλισμένους
 καιοσύνης ², διὰ
 ἀδικίαν· τούτους

(1) Πλάτ. Νόμ. ἐ, σ

(2) « Ἐν παντὶ συνε-
 » ὅπλων τῆς δικαιοσύνης
 Β', ς', 4 - 7) Ὁρχία
 εἰς τὴν ἀριστεράν, καὶ

νὰ καταστήσῃ μεγάλη
 » γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν
 » ἀνθρώπου οὐκ ἄλλο
 » καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν

Εἴθε, φίλοι νέοι,
 ραγγέλματα τῆς φιλο
 αν, καὶ ἀποδειγμένα
 ὑπόληψιν! Εἰς τὸν π
 βύρινθον, κρατεῖτε δυν
 μίτον, ἂν θέλετε νὰ
 τῶν προγόνων σας· τ
 τῇ ἀνθρώπου, καὶ π
 νὰ ὀνομάζεται «Μέγα

Τοιαύτη καὶ τοσα
 φίλ. Τοιαύτη καὶ το
 δὲ καὶ τοιοῦτος ὁ ἐμὸς
 Ἐπικτητείων ἰδεῶν. Γ
 μελετήσητε ἀνενδότω
 διὰ νὰ κατασταθῇτε
 νίαν τὴν ἰδικὴν Σας
 ρίαν, τὴν ὁποίαν εὔρε
 στους τῶν πατέρων Σ
 νὰ κατασταθῇ ἡ ἑλλ
 λειοποιήτρια τοῦ ἀνθ
 λόγου καὶ δόξαν Θεο
 Σεῖς δὲ, ὦ φιλοσ

(1) Ματθ. κ', 26 - 28.

εἰς τὸ φιλοπόννημα
 τὰς ἐν αὐτῷ ἀπο-
 τες εἰς τὴν προα-
 αῖτινες δὲν μοι ἐ-
 τὴν τελειότητα το

Ἐν Ἄρ

τὴν 20 Φεβρ

Ε

ΕΓΧΕ

ΚΕ

1. Ἀπὸ τὰ ὄντα
σίαν μας, ἄλλα δὲ
Εἰς τὴν ἐξουσίαν μα
ξις, ⁶ καὶ ἑκκλησις, ⁷
τερα ἔργα. Εἰς τὴν

(1) Ἡ λέξις Ἑγχειρίδιον, ἢ
μαχειρίδιον αὐτὸ, ἢ χειρίδιον
πρόχειρον, καθορύσει σημα

(2) Ὅσα δηλαδὴ εἶναι ἐν
τοσοῦτον μόνον ἐκτείνεται ἐντ
σημαίνει ὅλα τὰ ὑπαρξιν ἔχ

(3) Ἄλλα μὲν ἐξαρτῶνται
ναμιν· ἄλλα δὲ ἀπὸ ἁλλοτρῶ

(4) Ὑπόληψις, κατὰ τοὺς
ἄνθρωπον ἐκείνη, ἣτις ἐκλαμ
ἔχει τοιάνδε, ἢ τοιάνδε δύνα

(5) Ὁρμὴ εἶναι ἐνέργεια
νου ἐφετοῦ.

(6) Ὁρεξις εἶναι κλίσις ἐσωτ

(7) Ἑκκλησις εἶναι ἀποστρο

σῶμα, ἢ κτῆσις
λόγῳ, ὅσα δὲν

2. Καὶ ὅσα
φύσει ἐλεύθερα,
πόδιστα ⁴ ὅσα δὲ
ἀσθενῇ, ὑπόδουλα

3. Ἐνθυμοῦ
νομίσῃς ἐλεύθερα
ἐμποδισθῇ, θέλει
μεμφθῇ θεοῦς καὶ
μόνον στοχασθῇ
τριον, καθὼς εἶναι
ναγκάσῃ πώποτε
θέλεις μεμφθῇ καὶ
κατὰ τινος, ἀκουσθῇ

(1) Ἡ παρά τινι λεγομένη
ἐνταῦθα δὲ ὁ λόγος περὶ
νοητικῶν.

(2) Δόξα εἶναι ἢ περὶ

(3) Ἦτοι δημόσια Ἄξ

(4) Ὅστε καὶ νῦν δὲ
οὕτως, ἢ νῦν ὁρμῶμεν εἰς
ἢ νῦν ὁρεγώμεθα ἐκεῖνο, καὶ
ἀκώλυτα, καὶ ἀπαρεμπόδιον

(5) Ἦτοι ξέναν ὥστε,
θέλουν, ὅπου θέλουν, καὶ ὅ

(6) Ἐδῶ ἡ λέξις φύσις
σημαινόμενα τῆς λέξεως,
ἰδιαιτέρῳ φύλλῳ.

νείς δὲν θὰ σὲ βλά-
 οὔδὲ βλαβερόν τι θ

4. Ἐν ᾧ λοιπὸν
 θυμοῦ, ὅτι δὲν πρέ-
 νὰ διενεργῇς τὴν
 τὰ μὲν νὰ ἀφίνης
 προσωρινῶς, ⁴ [καὶ
 νὰ ἐπιμελῇσαι.] Ἐ-
 χῇς δὲ συγχρόνως,
 ταῦτα θὰ ἀπολαύ-
 τερα. ⁶ Ἐξάπαντος
 διὰ τῶν ὁποίων μ
 ἐλευθερία εἰς τὸν

(1) Τοῦτ' ἔστι, δὲν θὰ
 ἂν τις φαίνεται, ὅτι σὲ θ
 « Διότι ἄλλος δὲν θὰ σὲ
 ψεις, ἢ τὸ δόγμα τὸ περὶ
 μας· καθὼς λέγει καὶ ὁ Στ
 ληψιν, (τὸ νὰ νομίσης) ἐσ
 βλαμμένος, ἐσηκώθη ἢ ἐλ

(2) Τὸ νὰ ἔχῃς δηλὰ
 ἀληθοῦς συμφέροντος, καὶ

(3) Ἦτοι, ὅσα δὲν εἶναι
 πλοῦτον, δόξαν, ἀρχὰς κα

(4) Τὰ μὲν ἀδύνατα ν
 ταν, ὅπου, ὅπως, καὶ ὅσοι

(5) Τί· εἰς τὸν ἀριθ. 4.

(6) Ὡσαύτως τὰ εἰς τὸν

(7) Ἐδῶ μετεχειρίσθη
 λείας· διότι ἔπρεπε νὰ πρ

5) Εὐθὺς λο-
μελέτα νὰ ἐπιλέ-
παντος δὲν εἶσαι
τὴν καὶ δοκίμα
κανόνας. Μὲ π
ἀπὸ τὰ δύο, ἀν
τὴν ἐξουσίαν μα
ἐξουσίαν μας. Κ
ὅσα δὲν εἶναι
πρόχειρον νὰ λ
δὲν πρὸς ἐμέ. 3

1. Ενθυμοῦ, δ
ἐπιτύχῃς, ὅ,τι δ
νὰ μὴ περιπέσῃς
Καὶ ὅστις μὲν,
τυχῇς ὅστις δέ

νία· καθότι ἡ ἐλευθερία
εὐδαιμονίας.

(1) Φαντασία εἶναι τ
τος εἰς τινὰ, ἢ τινὰς, τῶν
,, δὲ φαντασίαν τύπωσιν
,, μένου ἀπὸ τῶν τύπων

(2) Σκληρὰν, δυσάρεστον

(3) Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὴν

(4) Καθῆκον, ὑπόσχεσιν

δυστυχής. Ἄν μὲν
 ρὰ φύσιν τῶν ὑπὸ
 λεις περιπέσει εἰς κα
 ἀποφεύγῃς νόσον, ἢ

2. Σήκωσον λοιπὸν
 δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξου
 εἶναι ἐναντία εἰς τὴν
 ὄντων· ³ τὴν ὄρεξιν
 παρόντος. ⁴ Διότι ἂν
 ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μο
 καὶ, ἀφ' ὅσα εἶναι ὑπὸ
 γὰ τὰ ὀρέγεσαι, καὶ ἐνέ
 γην δὲ τὴν ὁρμὴν, κα
 ὁμῶς, καὶ κατ' ὀλίγα

(1) Ἀποφυγήν.

(2) Μὴ θέλῃς νὰ ἀποφύγῃς.

(3) Θέλε νὰ ἀποφύγῃς, ὅ,
 ὄντων νὰ ἀποφύγῃς. Λόγου
 ῥωστος, ὅσα, καὶ ὅποια ἔτρο
 ἄκριτον. Μὴ, σωφροσύνην ἀπ
 ναιδόν. Μὴ, ἀνδρίαν ἀπὸ δε
 σιστικότητα ἀπὸ πῦρ. Μὴ, ν
 τύραννον. Δύναται δὲ νὰ παρ
 παραινέσεως ταύτης τοῦ Ἐπε

(4) Πρὶν δηλονότι ἀπαρτ
 διὰ νὰ μὴ ὀρέγεσαι κακὰ ἀ
 γαθὰ πρὸ τῆς ἀρμοδίας ὥρ

(5) Ἐδῶ ἡ λέξις Ἀφορμὴ
 ξιν “ Ἐκκλησις,, οὕσα ἀντίθ

Ἐφ' ἐκάστου
 ἢ εἶναι χρειάζομε
 λέγῃς, ὅποιόν τι
 Ἄν στέργῃς χύ
 οὔ σπάσῃ, δὲν θα
 ἢ γυναῖκά σου κα
 καθότι ἀφ' οὔ ἀπ

Ὅταν μέλλῃς
 ἑαυτόν σου, ὅποιον
 νὰ λουσθῇς, πρόθε
 μενα εἰς τὸ λουτ
 κτυπωμένους, το
 πτοντας· καὶ οὔτε
 γον, εἰὰν ἐπιλέγῃ
 λὰ θέλω καὶ τὴν

-
- (1) Ἦτοι παραμυθίαν, ἢ
 (2) ἀγαπώμενα.
 (3) τὸ κοινοτέρως λεγόμενον
 (4) τοὺς βαντίζοντας
 (5) τοὺς πικρολογοῦντας
 μολογισμένης τῆς λέξεως
 μὲ λόγους).

τεθειμένην, ὥς ἀπαιτῇ
 ἐκάστου ἔργου· διότι
 ἐπὶ τοῦ λουσίματος, (1)
 Ἄλλ' ὅχι τοῦτο ἤθελε
 τοῦ προαίρεσιν νὰ φυ
 φύσιν· δὲν θέλω δὲ τ
 κτῶ εἰς τὰ γινόμενα.

ΚΕΦ

Ταράττουν τοὺς ἀν
 λὰ τὰ περὶ τῶν πραγ
 ριν, ὁ θάνατος δὲν εἶναι
 δὴ ἂν ἦτον δεινόν, ἢ
 Σωκράτην. ἀλλὰ τὸ δό
 δεινόν, ² ἐκεῖνο εἶναι τ
 διζώμεθα, ἢ ταραττώ
 κατηγοροῦμεν ἄλλους,
 τοῦτ' ἔστι τὰ ἡμέτερα
 εἶναι, νὰ ἀποδίδῃ εἰς
 χιῶν του. Ἔργον δὲ τ
 εἶναι, νὰ τὰ ἀποδίδῃ ε

(1) Εἰς τὴν πρώτην τῆς ἐν
 Φύσις.

(2) Λί δοξασίαι, δηλονότι αἱ
 ἀνατροφῆς μὴ καλῆς, ἢ ἐκ διδα
 γεννήματος τῆς μικρονοίας, καὶ

(3) Ἀφόρητον, ἀνώτερον ὑπορ

ἔργον, τὸ νὰ μὴ
εἰς ἑαυτόν. ¹

Εἰς καὶνὲν ἀλ-
ἐπαρθῆς. Ἄν ὁ ἵπ-
λὸς εἶμαι, ἤθελεν
λέγῃς ἐπαιρόμενο
ὅτι εἰς ἀγαθὸν ²
ιδικόν σου; Χρήσι-
σαι φαντασιῶν φε-
ρίπτωσιν πρέπει νὰ
παρθῇ εἰς τι ιδικόν

(1) Ὁ Ἀπαίδευτος ἀπο-
διότι νομίζει ἑαυτόν π-
τὰ ἀποδίδει εἰς ἑαυτόν
δὲ δὲν ἀποδίδει οὔτε εἰς
α· διότι αὐτὸς καλῶς ο-
τρόπους του εἰς τοὺς κα-
του, δύνάμεις δὲ ἀνωτέρας
δρομήσιν των. β· διότι
μόνον Θεοῦ. Ἄλλους δὲ
τούς, ὡς παρὰ τὴν ἄγν-
τογὲ δὲ, ὡς παραχωρημέν-
οὔτω.

(2) Ἦτοι ἀρετὴν ἵππου

(3) Ἡ ὀρθὴ χρῆσις
σις τῶν φαντασιῶν εἰπ-

Καθὼς ἐν καιρῷ
 ἐξέλθῃς νὰ πάρῃς νὰ
 ρόδῳ, καὶ κοχλίδιον,
 πει τεταμένην τὴν δ
 συνεχῶς νὰ ἐπιστρέφ
 λέσῃ· καὶ ἂν καλέσῃ
 διὰ νὰ μὴ βαλθῇς μ
 τα· οὕτω καὶ εἰς τόν
 ρίου καὶ κοχλιδίου,
 σε ἐμποδίσει τίποτε·
 ση, τρέχα⁶ νὰ ἔμβῃς
 ἐκεῖνα, χωρὶς νὰ γυρί
 γέρων, νὰ μὴ ἀπομ
 μήποτε καλούμενος,

(1) Ταξειδίου.

(2) ἄρράξη.

(3) Ἐφησα τὴν ναυτικὴν

(4) Σαλιαγκάκι καὶ βολδο
 λαῦντα τὴν αὐτῶν πρὸς τ

(5) Ἐδῶ ἡ λέξις Διάνο

(6) Ἴση μὲ τὴν παραγ
 τέ, οὐ γὰρ οἶδατε, ὅποια ὤ
 Ἐπίκτητος μὲ πλοῦν μὲν
 κόσμον· μὲ κοχλίαν δὲ καὶ
 τῷ βίῳ. Ὅθεν ἂν τι χρειάζ
 του ὁ φιλόσοφος, (ὁ κατὰ

Μὴ ζητῆς τὰ
 λεις· ἀλλὰ θέλε
 γίνονται, καὶ θέλε

Νόσος, ² εἶναι
 δὲ, ὅχι, ἐκτὸς μὲν
 εἶναι σκέλους ἐμπ
 το γὰ ἐπιλέγῃς ἐ
 θὰ εὖρης αὐτὸ ἄλ

θάνη, ἀλλὰ δὲν πρέπει
 καιρὸν δὲ γήρατος γὰ
 ῆναι ἕτοιμος εἰς τὴν φωνήν

(1) Ἦτοι θέλει ἔχει ἡ
 ῥυάκων εὐροούντων.

(2) Ἀσθένεια διαρκής.

(3) Ἢ ἐκ προμελέτης
 νομάζεται Προαίρεσις·
 ἀπατώμενος ἀπὸ διάφορα

(4) Ἦτοι Κουτσοσύνη.

(5) Τῶν συμβαινόντων

(6) Οχι δηλονότι τῆς
 τυχῶς ἀπέδειξεν ὁ Ἐπίκ
 καὶ πενίαν ἀκροτάτην ἐπε
 δὲν ἐχρειάσθη κλειδαρίαν·
 τοῦτό ἐκ χόρτων καὶ φύ
 (Συμπ ἐξηγ. Σελ. 102).

Ἐφ' ἐκάστου τῶν
 μοῦ, ἐπιστρέφων εἰς
 ναμιν ἔχεις πρὸς τὴν
 ἢ καλὴν, ¹ θέλεις εὐρ
 τειαν. ² Ἐὰν κόπος τ
 τερίαν· ³ ἂν δὲ λοιδορί
 Καὶ ὅταν συνηθίζης
 σι αἱ φαντασίαι. ⁶

Ποτὲ εἰς κα'νέν πρ
 χασα, ἀλλ' ὅτι, τὸ 'Δ
 νεν; ἀπεδόθη. Τὸ χω

(1) Ἦτοι εὐμορφον, ἢ εὐ

(2) Ἐγκράτεια εἶναι, διὰ
 Ὁρθοῦ λόγου, ἢ ἕξις μὴ νικο

(3) Καρτερία εἶναι, ἐπισ
 ἐμμένωμεν, καὶ εἰς ὅσα δὲ
 δέτερα-

(4) Ἡ σημασία τῆς λέξεως
 Κεφαλ.

(5) Ἀνεξικακία εἶναι ἕξις
 ἢ κακοποιΐας.

(6) Ἦτοι αἱ ἄλογοι φαντα
 χηλίσσει εἰς βάθος κακῶν.

(7) Ἡ λέξις Ἀπόδοσις ση

(8) Τὸ ὑπαστατικόν, ὡς κα

το ἀπεδόθη. Ἄν
 τὸ ἀφήρεσε καὶ
 τησεν, ¹ ὅστις
 μελοῦ αὐτὸ ὡς
 λοῦνται τὸ παν
 δοιπόροι.

Ἄν θέλῃς ν
 ἐπιλογισμούς. ³
 θὰ ἔχω διατροφ
 θὰ ᾗναι πονηρός.
 θάνῃς ἀπὸ τὴν
 ρὰ νὰ ζῇς μὲ τ
 ρον, νὰ ᾗναι ὁ π

(1) Ἀπαίτησις εἶναι

(2) Πανδοχεῖον, τὸ κα
 τα διαβάτην.

(3) Ἐπιλογισμὸς εἶναι
 σματος γινομένου τινός.

(4) Ἦτοι τὰ κτήμα

(5) Δὲν ἔχω πόθεν

(6) Τιμωρήσω.

(7) Πονηρὸς, ὁ προξ
 λειωμένα πράγματα.

(8) Κακοδαίμων εἶναι
 τόμενος καὶ θλιβόμενος.

ἐπιμελείας τὰς λυσιτελε

τὸ ἐπιμελούμενον εἶναι

2. Ἄρχισον τολο
τὸ ἐλάδιον; ¹ κλέπτε
μέ τόσον πωλεῖται
δωρεάν δὲ τίποτε δέ
λῃς τὸν παῖδα, ἐνθυ
ση, καὶ ὑπακούσας
λεις· ἀλλ' οὕτω δὲν
εἰς τὴν ἐξουσίαν του

ΚΕΦ

Ἄν θέλῃς νὰ πρ
ἐκτός, ⁴ νὰ φανῇς

(1) Ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶ
“ Ἐλάδιον, ,, ἡ ὁποία ἀπὸ πο
κοῦ ὀνόματος, ἔλαιον.

(2) Ὅμοίως κατ' ἔθος Στω

(3) Δηλαδή εἰς τὴν ἐξου
νὰ σὲ ταραττή, καὶ ὅταν

(4) Ἐξ αἰτίας δηλαδή τ
ψυχῆς λέγοντες οἱ Στωϊκοὶ
κὰς καταστάσεις αὐτῶν. Τα
ἔχη πατρίδα σπουδαίαν, κα
μονίαν κακὰ δὲ, ὅταν ἔχη
τούτων κακοδαιμονίαν. [Λαέ

(5) Τοιοῦτος ἐφαίνετο ὁ
δοχος Κλεάνθης. “ Διότι σκο
χετο καὶ ὀνομαζόμενος ὄνος
ται νὰ βαστάζῃ τὸ Ζήνωνο

(6) Ἦτοι ἀναίσθητος ὥς

θέλῃς νὰ φαίνηται
 νῆς εἰς τινας, ὅς
 ἑαυτόν σου. Κο
 νὰ φυλάξῃς τὴν
 μένην κατὰ τὴν
 μένα κατὰ τὴν
 τὸ ἐν, ἀνάγκη τ

Ἐὰν θέλῃς τ
 λοι πάντοτε νὰ
 δέν εἶναι εἰς τὴν
 τὴν ἐξουσίαν σου
 Οὕτω καὶ ἂν ὁ
 σαι μωρός· διότι
 χία, ἀλλ' ἄλλο

ἀπὸ τὴν λέξιν λίθος, λ
 καὶ μεταβολῇ τοῦ α.
 σική ἢ σημασία, εἴτε,
 εἶναι· εἴτε διότι οἱ ἡλί
 μεμονωμένοι.

(1) Ἄνθρωπος δηλαδ
 νει τὸ εἰς τὸ κείμενον

(2) Δέν μετεχειρίσθη
 τοῖς παλαιοῖς παῖς παι
 ἐτῶν· παῖς δὲ ἀπὸ ἐπ
 φυῇ κατάληψιν τοῦ κεφ
 ἡλικίαν, περὶ ἧς λαλεῖ

ΕΠΙ

μὴ ἀποτυγχάνης· τὸ
μνάζου, τὸ ὁποῖον δ

2. Κύριος ἐκάστο
τις ἔχει τὴν ἐξουσίαν
κυριευομένων θέλη,
δὲν θέλη, νὰ τὰ ἀφο
μεῖ νὰ ᾤναι ἐλεύθερα
γῆ τι, ἀφ' ὅσα εἶναι
μὴ, ἀνάγκη νὰ ᾤναι

ΚΕΦ

Ἐνθυμοῦ, ὅτι εἰς
συμπόσιον, πρέπει νὰ
φερόμενόν τι ² ἦλθε π
σου, καὶ πάρε τὸ μέρ
χεται; ³ μὴ τὸ κρατῇ
μακρὰν ἐπιβάλλης τῇ
ἂν ἔλθῃ πλησίον ⁴ σου

(1) Ὅπερ ἐστί, νὰ κάμνη
νομικευόμενοι.

(2) φαγητὸν δηλονότι.

(3) Περνᾶ;

(4) Φαίνεται, ὅτι καὶ τότε
εὐρωπαϊζουσι, συνήθεια νὰ περιφέ
ἐκ διαμελισμένων φαγητῶν,
εἷς ἕκαστος, ὅ,τι καὶ ὅσον τῷ

γυναῖκα, οὕτω
 θέλεις εἶσθαι
 πότης.¹ Ἄλλ' ὁ
 λάβης, ἀλλὰ τὸ
 πότης τῶν θεῶν
 Οὕτω δὰ κάμνω
 οἱ ὅμοιοί των, ἦ

Ὅταν ἴδῃς τὸν
 ἐν ᾧ ἀποδημεῖ
 ἔχασε τὰ ἰδικά
 φαντασία, ὅτι αὐτὸς
 ἐξ αἰτίας τῶν ἐν

(1) Καθὼς μὲν λέγει
 καθὼς δὲ λέγουσιν οἱ πολλοί

(2) Ἦτοι συνέδρος,

(3) Ὁ γνωστὸς Κυν

(4) Ὁ Ἐφέσιος ὁ Σπινθίου
 δύο φιλοσόφων, Ὁρα Δ
 καὶ 258. Ἐπιτομὴν δὲ τῶν
 ταφρασθεῖσαν, καὶ ἐκδοθῆ
 λίσσι 161, καὶ 80.

(5) Ἦτοι εἰς καιρὸν
 ἐν ξενιτείᾳ.

(6) Ὑπάγει εἰς ξενι

σιν¹ παρὰ σεαυτῷ, καὶ
 γῆς, ὅτι, Τοῦτον θλίβει,
 ἄλλον δὲν θλίβει, ἄλλο
 βεβηκότος. Μέχρις
 συμπεριφέρεισαι μὲν οὐ
 καὶ νὰ συνεπιστενάξῃς
 νάξῃς² καὶ ἐσωτερικῶς

(1) Νὰ διαιρῇς δηλαδὴ τὴν
 νὰ κρίνῃς οὕτω· ἐπειδὴ τὸ
 τὴν ἐξουσίαν μας, δὲν δύναται
 τοι ἢ φαντασία καὶ ἢ ψευδὴς ἐ

(2) Τοῦτο διὰ τὴν θρυλλου
 μόνευσε, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπρ
 στεροι, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν
 ὅχι ὀλιγώτερον ὁμῶς ἐφύλαξα
 καθὼς φανεροῦται καὶ ἀπὸ
 κιμάζει τὸ στεναχτικὸν, ὡς
 ἀλλαχοῦ δὲ, (Ἐπίκ. Διατριβ.
 „ πρέπει νὰ ᾔμαι ἀπαθὴς,
 „ τὰς φυσικὰς, καὶ ἐπιθέτου
 „ τῆρ, καὶ ὡς πολίτης. » Ε
 ρι τῶν τοιούτων ὁ Στωϊκὸς
 „ νὰ ὑπομείνῃ μὲν μέχρι τέ
 „ φέρῃ δὲν δύναται· διότι
 „ ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τινας
 „ Παναίτιος, ἐμβριθὴς, κα
 „ ἀπερῶριμμένοι. Καθότι ὁπ
 „ θεὸς ἀπὸ τὴν φύσιν πρὸς
 πικτ. Σιλ. 189.]

Ενθυμοῦ, δὲ
 ου ἂν θέλῃ ὁ δι
 μα, συντόμου δ
 σε θέλῃ νὰ ὑποκ
 τοῦτον εὐφυῶς 3
 τῇν, ὡσαύτως. Δ
 ὑποκριθῇς τὸ δ
 γῇ τοῦ προσώπου

Κ

Ὅταν ὁ κόραξ
 πάζῃ ἢ φαντασίᾳ

(1) Παραστάσεως δηλ.

(2) Ἦτοι ὁ Τραγωδιο

μὲ διδάσκαλον δὲ, τὸν

ρα ἐπαγγέλματα ἔχοντα

νὰ ἐμμένῃ ἐν τῇ ἐκλήθῃ

ἐπαγγέλματός του· καὶ δ

καὶ ἂν ἐμπορικὸς, κα

χανος, ἂν θέλῃ νὰ εὐδα

τη αὐτῇ παραβολῇ, μαθ

ἔλεγεν, “ Εἶναι ὁμοιος

,, ἂν Θεοσίτου, καὶ ἂν Ἄλ

,, τὸ ἄλλο ὑποκρίνεται π

(3) Προσηκόντως, ἐπιτε

(4) Μὴ σημαίνων εὐτ

σεαυτῷ, καὶ λέγε, ὁ
 κὸν ἐμοῦ δὲν σημα
 μου, ἢ τοῦ κτησείδ
 τῶν τέκνων, ἢ τῆς
 αἴσια³ σημαίνονται,
 ποβαίνῃ ἀπὸ ταῦτα
 ὠφελῆθῶ ἀπὸ αὐτό

Δύνασαι νὰ ῥῃσαι
 κἀνένα ἀγῶνα, καθ
 σου νὰ νικήσης.

2. Πρόσεχε, μὴ,
 μώμενον, ἢ ἔχοντα
 δοκιμοῦντα, τὸν μο
 φαντασίαν. Διότι ἐὰ
 πράγματα ῥῃναι ἢ οὐ

(1) Δὲν μαντεύεται.

(2) Σωμάτιον, κτησείδιον,
 θετικῶν σῶμα, κτῆσις, καὶ

(3) Εὐνοίας δηλωτικὰ, ἢ

(4) Ἦτοι νὰ κάμῃ ἔργο
 θῶς λέγομεν οἱ χριστιανοί,
 ὁμοίωσιν Θεοῦ. Λέγει δὲ κ
 γας ἄνθρωπος ὁμοιάζει τὴν
 μα ἐμπέση, τὸ καίει, καὶ

(5) Φθόνος εἶναι λύπη ἐ

οὔτε ζηλοτυπία ¹ ἔ-
 τηγὸς, ὅχι πρῦτα
 ῆσαι, ἀλλ' ἐλεύθερο
 ταφρόνησις τῶν, ὅ

ΚΕ

Ἐνθυμοῦ, ὅτι ὅ
 βρίζει, ἀλλὰ τὸ δό
 ζουσιν. Ὅταν λοιπὸν
 ἰδική σου ὑπόληψις ⁵
 σως προσπάθει νὰ
 τασίαν· διότι ἂν ἅπ

τι ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖναι ἔχουν
 σοφίαν, ἢ πλοῦτον, ἢ ἀρχήν,
 ὥραϊα, ἢ φίλους ὁρονίμους

(1) Ζηλοτυπία, λόπος πικρῆς
 ἔχει καὶ αὐτὸς.

(2) Τῆς λέξεως “Πρῦταν”
 τὰς ἐφεξῆς σημασίας, Διοικητὴς
 Ἄρχων, Ταμίας, Ἐξαρχος,
 ὁποῖαν ἐξέλαθεν ὁ Ἐπίκτητος,
 περαίνεται ἀπὸ τὴν τάξιν τῆς

(3) Ὑπατος, ὁ ἔχων τὴν ὑπὲρ
 τὸ ὄνομα βασιλεύς· τοιοῦτος
 καὶ παρ’ ἡμῶν ὁ μακαρίτης κυρ

(4) Ἦτοι ὁ σηκόνων χέρι.

(5) Περὶ τῆς λέξεως “ὑπόληψις”
 Κεφαλαίου.

στιγμαὶ μέ σκέψεις
ἐαυτόν¹ σου.

ΚΕΦ

Θάνατος, φυγή,
νὰ νὰ ᾔναι πρὸ ὅ
ἐξοχὴν δὲ ὁ θάνατος·
μα δὲν θὰ ἐνθυμηθῇ
θυμίαν σφοδράν.

ΚΕΦ

Ἄν ἐπιθυμῇς νὰ
τὴν τὴν στιγμήν εἰς
μωκίσεις,⁴ τὰς ὅποι

(1) Τὴν παραγγελίαν ταύτην ὁ
Φιλοσόφου Βενιαμὶν Φραγκλίνος
μὲν μετρίως, νὰ ἀφήσῃς νὰ
τοὶ νὰ ὁμιλήσῃς· ἂν δὲ ᾔτ
σου ἐκαστὸν δεύτερον λεπτ
θὰ προφθάσῃ νὰ προλάβῃ τ
ναί πάντοτε ἄλογος, ἄδικος,
πᾶς τις εἰξεύρει, ὅτι εἶναι
ἐκ τῶν εἵκοσι τεσσάρων τοῦ

(2) Ἐξορία, ἡ ἐκουσία, ἡ ἀ
προσδοκωμένης μείζονος κατ
Ἐξουσίαν ποινικῶς.

(3) Ἦτοι τὰ κοινοτέρως

(4) Περιπαιγμοὺς, χλευασμ
νόμενον μέ σχήματα μιμητι

τι θὰ εἰποῦν, Ἐξο
 Πόθεν μᾶς εἶναι
 ἐπηρμένην μὴ ἔχ
 φαίνονται βέλτιστ
 σαι τεταγμένος ὁ
 σιν· καὶ ἐνθυμοῦ,
 οἱ καταγελῶντές
 θαυμάσουν. Ἐὰν δέ
 καταγέλωτα.

ΚΙ

Ἐὰν ποτέ σοι ο
 ἐπιθυμίαν νὰ ἀρέ
 σες τὴν ἔνστασιν.

(1) Ὑπερηφάνεια· ἐξ
 ὀφρὺς ἐπαίρεται. Κακοήθ
 μεταχειρίζονται οἱ ἁμαθ
 τερον, καὶ ἀληθέστερον,
 τίας, καὶ ψωρολογιωτάτου
 εἶναι πλούσιοι, ὥς αὐτοί.
 φανερόνους τὴν ἑαυτῶν
 μενετικόν, καὶ θέλει πάντ
 ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῶν λο
 δυνατὸν, μακρὰν ἀπὸ πά
 τὲ πρὸς τὴν τοῦ πλησίον

(2) Νὰ ἀφήσης δηλαδή
 των, καὶ νὰ ἐνασχολῆσαι

(3) Ἦτοι τὸ γενναῖον,

ρὸν νὰ ᾔσαι φιλόσοφος
θυμῆς πρὸς τινα, ὅτι
φαίνησαι, καὶ τοῦτό σ

ΚΕΦΑ

Οὗτοι οἱ διαλογισμοί
μοι θὰ ζήσω ἐγὼ, κα
τι ἂν ᾔ ἀτιμία ᾔναι
σα εἰς κακὸν ποτέ, πα

παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς Ἐνσυνασ
ἀθλῶν μένη εἰς τὸν τόπον,
ἐνίσταται.

(1) Ἦτοι συλλογισμοί, στοχ

(2) Χωρὶς νὰ λογίζωμαι, ἐ

(3) Τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ

» δι' ἄλλον, οὐ μᾶλλον, ἢ ἐν α
τέρω, ἐφάνη ἀσαφὲς εἰς τὸν Σ
καὶ τῶνόντι. Ὁ ὁποῖος Κοραῆς
» Κᾶνεις ἄλλος δὲν θέλει εὐν
» ἕως ὅτου δὲν σὲ ἐμβάλη εἰς
» ἄλλον· ἐπειδὴ τὰ αἰσχροῦ κα
» σίαν μας. Διότι οἱ Στωϊκοὶ
» τὸ καλὸν ἀγαθόν· τὰ δὲ ἄλ
εἰπῶμεν δὲ ὀλίγα τινα περὶ
ἀντιγράψαντες αὐτολεξεῖ, καθ
τὸ Λαέρτιον. « Τῶν δὲ ἀδιδ
» τὰ δὲ Ἀποπροηγμένα. Προ
» μένα δὲ, τὰ ἔχοντα ἀναξ
» λέγουσι τότε μὲν, ὅτι εἶναι

Μήπως δὰ εἶναι ἡ
 χῆν,¹ ἢ νὰ παραλ
 πὸν ἀκόμη τοῦτο
 θέλεις εἶσθαι ἀσήμε

-
- » ἡ ὁποία εἶναι περὶ πᾶν
 - » ἡ χρεια συμβαλλομένη
 - » πρὸς τὸν κατὰ φύσιν β
 - » βῆ δοκιμαστοῦ, τὴν ὁπ
 - » καθὼς νὰ εἰπῇ τις νὰ ὁ
 - » ρι. Προηγμένα λοιπὸν ε
 - » τῶν ψυχικῶν, εὐφυΐα,
 - » σωματικῶν, ζωῇ, ὑγίεια
 - » νὰ ᾔναι σωστά) κάλλος
 - » καὶ τὰ ὅμοια. Ἀποπροη
 - » καὶ τὰ ὅμοια. Ἐπὶ δὲ
 - » χεξία, πῆρωσις καὶ τὰ
 - » δυσγένεια, καὶ τὰ παρ
 - » μένα εἶναι τὰ οὐδετέρ
 - » εἶναι προηγμένα ἐξ ἑαυ
 - » ἐξ ἑτέρων. Ἐκ τῶν ἐξ
 - » πῇ καὶ τὰ ὅμοια· ἐξ
 - » ἐξ ἑαυτῶν δὲ καὶ ἐξ
 - » ἑαυτῶν μὲν, διότι ἔχου
 - » ὀλίγων χρεια. Ὁμοίως
 - » τίων λόγον. (Διογ. Λαέρ

(1) Ἡ λέξις Ἀρχὴ ἐντ
 σίαν κανονικὴν, ἢ πολιτικ
 στικὴν, ἢ οἰκονομικὴν, ὥς
 πατρίδος, ἥτις ἂν μὲν σ
 λέγει τοὺς χειρίστους.

(2) Νὰ προσκαλεσθῇς
 λέξιν «ἐστίασις»

μαντικὸς εἰς μόνα τ
ματα, ἐντὸς τῶν ὅπ
πλείστου ἄξιος;

2. Ἀλλὰ μὲ τοια
ῆναι ἀβοήθητοι, θὰ ἴπ
θητοι; δὲν θὰ παίρν
λίτας Ῥωμαίους θὰ
ὅτι ταῦτα εἶναι ἀπὸ
δὲ ἀλλότρια ἔργα; Τ
λον, τὰ ὅποῖα δὲν ἔχ
λέγει, διὰ νὰ ἔχωμεν

3. Ἄν δύναμαι νὰ
τὸν αἰδήμονα,³ καὶ
κνυε τὴν ὁδὸν, καὶ θ
τε νὰ χάσω ἐγὼ τὰ

(1) Ἡ εἰς τὸ κείμενον λέξις
μα κείρω, σημαίνει τὸ κλάσμι
παντὸς ἔθνους, ὡς εἶναι παρ'
τοῖς Τούρκοις ὁ παρᾶς τοῦ
ματικὴν βοήθειαν παντελῶς δὲ

(2) Μὲ τὴν χορηγίαν σου.
ἤτόν τις πολίτης Ῥωμαῖος, κα
Ἀποστόλου τὸ, Πολίτης Ῥωμ

(3) Ὁ συστελλόμενος νὰ πράτ
γομένης τῆς λέξεως ἀπὸ τὴν
διότι αἰδῶς μὲν εἶναι ἡ πρὸ
που, συστελλομένου νὰ αἰσχρο
πραγίας συναίσθησις.

θήσητε σείς τὰ μ
 σοι ² εἴσθε, καὶ
 ρισσότερον, ἀργύ
 Εἰς τοῦτο λοιπὸν
 μὴ ἀξιοῦτε νὰ κά
 σω πιστὴν φιλότ

4. Ἀλλ' ἡ πο
 λει εἶναι ἀβοήθητ
 βοήθεια; Στοᾶς ⁴
 βαλανεῖον. ⁵ Καὶ
 ματα ἔχει μὲ ἐργ
 γασίαν σκυτέως. ⁶
 ρώση τὸ ἑαυτοῦ
 καθίστανες πολίτ
 λες τὴν ὠφελήσει
 τὸς εἰμπορεῖς νὰ

5. Ποίαν λοιπὸν
 τῆς πόλεως; Ὅτ

(1) Ἡ προτθήκη ἐνταῦθα
 σημαίνει ἔμφασιν.

(2) Ἦτοι ἀγαπῶντες τ

(3) Κακὴν γνώμην ἔχον

(4) Οἰκοδομαὶ μὲ περ
 γαλοπρεπῶν ἐκκλησιῶν καὶ

(5) Λουτρὰ προσφόρως
 ταῖον.

(6) Διότι ὁ μὲν χηλκεύ

τὸν ἑαυτὸν σου συγ

(1) Ἀλλὰ ζητητέον, (λέγε

- » τὸς τῆς πόλεως ὁ φιλοσοφῶν
- » ναι ἀνθρωποποιὸς, καὶ πιστὸς
- » δὲν θὰ ἔχῃ κἄνεν ἄλλο ἔρ
- » νὰ καθαρίζῃ, καὶ νὰ καθ
- » κῶς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Οὐ
- » παιδαγωγὸς, διορθωτῆς, κα
- » μονικὸν εἰς ὅλους, καὶ συνερ
- » τας μὲν συνηθόμενος, μετὰ
- » ρηγορῶν αὐτοῦς· καὶ ἐν συ
- » ὅτι ἔχει ἔργον ἴδιον, καὶ
- » ἀνθρώπων εὐποιητικὴν ἐπιμ
- » νὰ τὸν ἰδῇς ἐξειδικασμένον κ
- » δεύματα, Εἰς μὲν τὰς ἀγαθ
- » παντος ὁ τοιοῦτος ἐκλέγεται
- » των τὴν ἀναλογίαν τοῦ πο
- » διαφέρει κατὰ λογικότητα
- » τον διαφέρει κατὰ ρητορικότητα
- » σύμβουλος ἐκλέγεται, καθὼ
- » ναι ἐμπειροπόλεμος, καὶ ἄν
- » Καθὼ τοιοῦτος ὁ Σωκράτης,
- » χην ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα, καὶ
- » νεχωροῦσε, λέγον, κἄνεις
- » ὅλους ἐτρόμαξεν. Ἀλλὰ κα
- » ἐκλεχθεὶς στρατηγὸς, διέσω
- » καὶ ἔθνη πολέμια, καὶ τοῦ
- » ρὰς ὅμως πολιτείας ὁ φιλο
- » ματα, οὔτε ἀρέσκων, οὔτε
- » μένους, οὔτε δυνάμενος νὰ
- » καὶ νὰ φυλάττῃ ἑαυτὸν συ
- » παραιτούμενος ἔπὶ τὸ νὰ ν

Ἄν δὲ ἐπιθυ

-
- δαίνει εἰς ἄλλην
 - φέρων τὴν Δομ
 - ἐτραβήχθη εἰς τὴν
 - κρύπτεται ὡς ὑπὸ
 - μελούμενος τὴν
 - καὶ πανταχοῦ νύκ
 - λων, καὶ ὄλων το
 - χουσα χρεῖαν τῆς
 - λιτείας πράξεις, ἡ
 - στῆς, ἢ συμπαθεί
 - σεως· διότι καὶ τ
 - εὐοδῶνται τὰ πρό
 - γαληνιᾷ ἐν καιρῷ
 - παρὰ φύσιν βίου
 - νήροντας, προσπί
 - φοῦντας δηλονότι)
 - λύοντες, ἀποδείκνυ
 - χονται, ὅτι εἰς μό
 - ταχειριζόμενοι τὰ
 - θυμότερον συμπλέκ
 - χάριν περὶ τούτου
 - θὰ στεφανωθοῦν ὁ
 - καὶ ἀληθείας. Κα
 - λοι φθονοῦσι τὸν
 - ἑαυτὸν μέτριον, κα
 - κατ' ἐξοχήν δὲ ὁλ
 - νος κατὰ τὸ δυνατ
 - νη φθόνον ὀριμὺν
 - προηρούσματα, καὶ
 - τοὺς τοιούτους καὶ
 - δυσχερεῖς, γὰρ μὴ κα

ταῦτα, τί ὄφελος εἶναι

- » τα (ἡσυχάζοντα) θηρία, ἀντι-
 » σμα τῆς μανίας, καὶ τῆς
 » ὅτι πρέπει νὰ τὰ πράττῃ τις
 » ἑαυτοῦ ἐλευθερίαν, μήτε συν-
 » κων, μήτε ἐν λόγῳ τινὶ μή-
 » τὰ, ἔχασε τὸ γενναῖον, καὶ ἐ-
 » ρώμει ὁμῶς, ὅτι αἱ μοχ-
 » ρθεύουσι τὰς ψυχὰς, καὶ ἀ-
 » τὴν θείαν ἔλλαμψιν, (ἥτοι-
 » ζουσαι τὰς καλλιτέρας ἐπιτη-
 » τῆς εὐζωίας· διὸ ἐμποδίζουσιν
 » (ἐκπαιδεύσεως) τῶν ψυχῶν
 » τυχόν κατὰ περιστάσιν ἥναι
 » πολιτείας ἡθελεν εὐρεθῇ ψυχῇ
 » θείαν μοῖραν, τότε αὐτὴ ἐν-
 » οτέρᾳ πρὸς ἀρετὴν ἀποδεικνύ-
 » χη, καὶ πᾶσα περιστάσις,
 » λεῖ εἰς ὠφέλειαν πρὸς τὸν τ-
 » μὲ τὴν ἔμφρονα ἐκλογὴν του.
 τα μὲν ὁ Συμπλίκιος καὶ πολὺ
 σμένᾳ, τὰ ὅποια μ' ὅλον ὁ-
 ριν τῶν πολιτῶν. Διότι εἰς αὐ-
 κρηστοῦ πολίτου διαγωγὴ κα-
 ξεύρη, καὶ ἐν ἀγαθῇ καὶ ἐν
 κείους, ἢ φίλους, πῶς πρὸς ἄ-
 λᾳ καὶ τοὺς πονηροὺς, χρεώ-
 λεύθερον, καὶ ἀπηλλαγμένον ἀ-
 λευταῖον, ὅτι καὶ ἐν μοχθηρᾷ
 συμβαῖνον κατὰ θείαν παραχ-
 θερος, καὶ ἀμέτοχος τῆς κοινῆς

Τὸ ὅποιον δὲ λέγει ὁ Συμπλ.

ἀφ' οὗ σὺ κα

1. Προετιμή
ἢ προσαγορεύσει
ἂν μὲν ἦναι ἀγ
ὅτι ἀπήλαυσεν

φεινόμενον, ὅτι εἶνα
αὐτὸ, τὴν ὑποίαν αἰ
πελιτεία μετὰ μοχθη
Λέγει δὲ ὁ Πλάτων,
τος νὰ γένη μέτοχος
» σχολούμενος εἰς τὸ
» ῥῶ χειμῶνος, ἐν ᾧ
» κρυβεῖς ὑπὸ ΤΕΙΧΙΟ
» ρισταῖται ἂν πουθε
» θὰ ζήσῃ τὴν ἐνθάδ
» κίδα, μὲ ἱλαρότητ
τοὺς γεμάτους ἀπὸ ἐ
καὶ συμμάχους. (Κορ

(1) Πολλὴ μάλιστα
ἀναίδεια καὶ ἀπιστία
Ἀλκιβιάδου καὶ Κριτί
ἔθνη, καὶ διαφόρους α

(2) Ἦτοι τραπεζίου
ἔπομεν καὶ ἄλλοτε.

(3) Χαιρετισμοῦ, ἢ

(4) Ἐν ᾧ ῥα συνεδρ

(5) Τὴ περιποιήματ

(6) Διότι ἐτεμήθη

(7) Ἄν παρὰ κερκίδ

ρυκαρδίῳ, ὅτι σὺ
ὅτι δὲν δύνασαι χω
πιτυχίαν τῶν, ὅσα
νὰ ἀξιοῦσαι τὰ ἴσα

2. Διότι πῶς εἶν
γαίνων ἐπὶ θύρας τ
ὁ μὴ παραπέμπων,
παινῶν, μὲ τὸν ἐπα
εἶσθαι καὶ ἄπληστο
τα, μὲ τὰ ὅποια ἐ
ρεὰν νὰ τὰ λαμβάνη

3. Ἀλλὰ μὲ πόσον
λόν, ⁵ ἂν ἡ ἐποχὴ τ
Ἄν λοιπόν τις πληρ
κας, ⁶ σὺ δὲ, μὴ πλ
ζεσαι, ὅτι ἔχεις ὀλιγ
τι καθὼς ἐκεῖνος ἔχε
ὀβολόν, τὸν ὅποῖον δ

(1) Διότι δὲν συγκατελέγη;

(2) Μ' ἐκεῖνον, ὅστις τὰ κά

(3) Ἦτοι ὁ μὴ συνοδεύων,

(4) Θρίδαξ, καὶ Θριδακίνη,

Γραικορωμαῖοι ὠνόμαζον Μα

Τουνίου μηνὸς ἀλμάζοντα κατ

(5) Ὁβολὸς νόμισμα Ἀττικ

καὶ ἡμίσεος· διότι ἐξ ὀβολοῖ

χει ἀξίαν τῶν τριῶν τετάρτου

(6) Ἦτοι ἐν θεμάτι Θριδάκ

4. Κατὰ τὸν
κλήθης εἰς ἐστ
τι δὲν ἔδωκες
τὸ δεῖπνον· μ'
αν¹ τὸ πωλεῖ. Δ
φέρῃ, μὲ ὅσον
νά μὴ πληρώσῃ
πληστος,³ καὶ

5. Δὲν ἔχεις
χεις βεβαίως, τ
ἤθελες· καὶ τὸ,
ματα τῶν ὑποδε
χομένους δαιτυ

Κ

Τὸ βούλημα
μάθωμεν, ἀφ' ὅσ

(1) Θεραπεία εἶναι
συνοδεύης εἰς τὴν ἀγο

(2) Ἦτοι τὴν τιμὴν
γένει μὲν πᾶν κέρδος
σι τόκον.

(3) ἀχόρταγος.

(4) Μὴ γνωρίζων τὸ

(5) Τὴν εἰς τὰ πρά
τῶν τῶν πραγμάτων.

(6) Δί κοιναὶ τῶν ἀ
νοιαί, καθ' ἃς δὲν δ

Λόγου χάριν, όταν
 τρίψη τὸ ποτήριον,
 λέγωμεν, ὅτι εἶναι Ἐ
 ὅτι, ὅταν καὶ τὸ ἰδ
 οὔτος πρέπει νὰ ᾔσ
 καὶ τὸ τοῦ ἄλλου
 καὶ εἰς τὰ μεγαλεί
 γυνή, δὲν εἶναι κἀν
 εἶναι Ἀνθρώπινον. Ἰ
 τινός, εὐθύς, Ἀλλοίμ

ἄνθρωποι. Λόγου χάριν, ὅ
 „ λιμον ἀγαθόν, καὶ ὅτι
 „ οὔτε ὑπερέχει οὔτε ὑπερ
 „ αὐταὶ λοιπὸν αἱ ἔννοιαι,
 „ κεφαλὴν μας κατ' ὀρθὸν
 „ ἀληθεῖς, καὶ ἐφαρμόζουσαι
 „ ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων
 „ λαμβανόμεναι ἐξ αἰσθήσεως
 „ σελήνην ἴσην μετὰ τὸ μέγεθος
 „ ὄρεξιν ἀλογον, καθὼς ἡ ὁ
 „ θόν· ἢ ἀπὸ λόγον ἀβασά
 „ εἶναι τῶν ὄντων· καὶ ἡ
 „ καὶ αἱ τοιαῦται ἔννοιαι,
 „ ληθεῖς, ἀλλ' ἐνίοτε αἱ ἐν
 „ φαλῶς ἀπὸ ταῦτα νὰ κατ
 „ ὁποῖαν ὁ Ἐπίκτητος εἶπε

δὲ νὰ ἐνθυμώμεν
αὐτὸ ἀκούσωμεν

Καθὼς σκοπὸν
οὐδὲ κακοῦ φύσις

(1) Καὶ βεβαίως. Καὶ γὰρ γήσῃ τι, καὶ νὰ τὸ δια-
ξιν τινὰ ἀντιβαίνουσιν
τέλειον, ὅσον ἐνδέχεται
λογοποιῶς, ὁ σκυτεὺς, ὁ
πόσον ἄραγε ἐφρόντισεν
ἢ πάνσοφος, καὶ παντέλ-
πράξεις ἀντιβαινούσας

«Ὁ δὲ Συμπλίκιος, λέ-
τας δύο ἀρχὰς τῶν ὄν-
την ἐξηγεῖται ὡς ἐφεξῆς. »
» ἐξηγηθεὶς, καὶ τῆς πε-
» χῆς τῆς τῶν ἡθῶν ε-
» τους ἀπορίας ἐνέβαλε
» στασιν τοῦ κακοῦ). Εἰ-
» ἀρχαὶ τῶν ὄντων, τό τ-
» συμβαίνουσι. Καθότι τ-
» πάρχον εἰς ἀμφοτέρω-
» εἰμὴ ἀπὸ μίαν αἰτίαν
» Ἐὰν δὲ τις ἀφίγων τ-
» θεὸς αὐτὸς εἶναι αἷτις
» μῶτερ κ' ἀποδείκνυται

ΚΕ

Ἄν μὲν τὸ σῶμα
σίαν τοῦ ἀπαντήσαν
τὴν γνώμην τὴν ἰδ
σίαν τοῦ τυχόντος,
ραχθῇ ἐκείνη, καὶ γὰ

ΚΕ

1. Ἐκάστου ἔργου

• Ἄν λοιπὸν μ
τοῦ κακοῦ ᾔναι, πόθεν ἐ
κρῶν λόγων γὰ ἐξηγήσῃ τ
αὐτὸ εἰς τὸ φυσικόν, ἢ σωμ
Τὸ σωματικὸν μὲν κακόν, οὐ
πρὸς τὴν καλλονὴν καὶ σωτ
καὶ καύσεις συντελοῦσι πρὸ
εἶναι οὐσία προηγουμένη, ἢ
πλησίον τοῦ ἀγαθοῦ· τοῦτο
ζώου· τοῦτο δὲ, ὅτι ἀμαρ
τὸ ἀγαθόν. Διότι κἀνεις, λ
μοιχείαν, οὐδὲ τὴν κλοπὴν
αὐτὸ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὴν ἰ
τες ἀγαθόν, τὴν κυκηγοῦμεν
ἴσως, καὶ πιθανώτερα. Κα
ἀρχίσαν ἀπὸ τὸν Ζωροάστρη
νιχαίων, τὸ ἀποβάλλει μὲν ὁ

οὕτως ἔρχου ἐπὶ
μόν θὰ κάμῃς προ-
τὰ ἐπακόλουθα· ἢ
τινα θὰ ἀπομακρ-

2. Θέλεις νὰ
ἐγώ, μὰ τοὺς θε-

ἔχει ὁμοίαν ἰσχύν· καὶ
νεωτέρων φιλοσόφων ἐξ-
» ἄλλος τις τόπος τῶν
» ἦναι δυσκολοκατάληπ-
» προσεθῇ καὶ ἡ γένε-

Οἱ μὲν δὲ Πλατωνικοὶ

ἀπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ
πολλάκις ἐλλείμματά τινε
τέκτονος, ἀλλὰ διὰ τὴν

Στωϊκοὶ λέγουσιν, ὅτι καὶ

ἀναγκαῖα εἰς τὴν καλλο-

ὅσα ἀλλαχοῦ λέγει ὁ Ἐ-

κος, ὅστις καὶ τὰ παρε-

ρομοιάζει μὲ παραρρήγ-

σύκων ὠρίμων, καὶ μὲ ἐ-

κγ.) Κοραῇ Ἐπικ. Σελ. 1

[1] Εἰς τὴν ἐκδόσιν τ

τοῦ Σέφερ, » αἰσχροῦς ἀ-

ἐπροτίμησα δὲ ἐνταυθοῦ

ξιν τοῦ διαληφθέντος ἐπ

(2) Περὶ Ὀλυμπίων, ἢ

τοῦ Κεφαλαίου ΝΑ΄.

(3) Ἦτοι τερπνὸν, εὖχ

χάζου καὶ τὰ προηγ
 οὔτω πιάνε τὸ ἔργον
 καλὴν, νὰ τρώγῃς κα
 πέμματα, ² νὰ γυμν
 τεταγμένην, ἐν καιρῷ
 νὰ μὴ πίνῃς ψυχρὸν
 μὲ ὀλίγας λέξεις, ν
 τόν σου εἰς τὸν ἐπιστά
 εὔρεθῇς εἰς τὸν τόπον
⁵ πλησίον τῶν ἀντι
 χέρι σου, νὰ στρέψῃς
 πολὺ χῶμα. ⁷ ἐνίοτε
 ταῦτα πάντα νὰ νικᾷ

3. Ταῦτα διαλογ

(1) Νὰ τρώγῃς ἐκὼν, ἀέκων
 τοὺς παλαιοὺς λέγει, Ἡ κοιλία
 ὑποζυγίων· ἄλλοι δὲ πάλιν, ὁ
 κίς ὡς τὰ μεσάνυχτα.

(2) Τὰ τεχνικῶς κατεσκευ
 κα, πῆτται, πακλαβάδες, μπ

(3) Ἦτοι ἔχων, ἢ μὴ, διάθ

(4) Τὸν γυμναστήν.

(5) Οἱ ἀθληταὶ ἐμφανιζόμε
 καὶ ἑκαμνον σωροὺς χωμάτων
 ἔπαιζον ῥίπτοντες κατ' ἀλλή
 χειρῶν, καὶ βραχιόνων, καὶ ἐ
 διὰ τοῦτο εἶπεν ἀνωτέρω ὁ Ἐ

(6) Ἦτοι τὸν ἀστρέγαλον.

νά ἀθλῆς. Εἶδὲ μὲν
τὰ ὅποια ἄλλοτε
δὲ μονομάχους·²
στάνουν τραγωδία
τῆς, τώρα δὲ μονο-
λόσοφος, καθ' ὅλην
πίθηκος, πᾶσαν θύ-
λο ἐξ ἄλλου σοι
γόν ἐσκεμμένος, οὐ-
πτως καὶ κατὰ ψ

4. Οὕτω τινές,
σούν τινά, οὕτω λέ-
οὔτος, καὶ αὐτοὶ
τίς δύναται νά λο

(1) Παλαιστής, ὁ μετερ

(2) Μονομάχος, ὁ μετὰ
μαχίαν.

(3) Ἦτοι περιελθὼν τὸ
ἀκριβῶς ἐρευνήσας· τοῦτο
τῆς παλαιστικῆς, καθότι οἱ
παρατηροῦντες τὴν εὐχέρ-
ᾳ δύναμιν καὶ δύναμιν το

(4) Ὁ Εὐφράτης ἦτον
Μάρκος, (I, λά.) καὶ αὐτὸς
ἀποθανούσης τῆς γυναικὸς
» τάγματα, λέγεις, Φίλε,

5. Ἄνθρωπε, π
 ναι τὸ πρᾶγμα· ἔπε
 φύσιν, ἂν δύνασαι ν
 ταθλος, ¹ ἢ παλαισ
 τοὺς μηρούς σου,
 σης· διότι ἄλλος π
 ἀπὸ τὴν φύσιν μέ

6. Νομίζεις, ὅτι
 σαι νὰ τρώγῃς, ὥσ
 γῆσαι ὁμοίως νὰ δυσ
 πει, νὰ κοπιᾷσῃς, νὰ
 παιδάριον νὰ καταφρ
 καταγελασθῇς, εἰς
 ρος, εἰς τιμὴν, εἰς
 τὸ παραμικρὸν πρᾶ

7. Ταῦτα νὰ ἐπ
 ταλλάξῃς ⁶ μὲ ταῦ
 ραξίαν. Εἰ δὲ μὴ, μ

(1) Πένταθλος εἶναι ὁ ἀγ
 πῆδημα, δίσκον, καὶ δρόμο
 (κοντάρι) καὶ πάλην.

(2) Ἦ μόνον παλαιστής.

(3) Ἦτοι τὴν μέσῃ σου.

(4) Ἦτοι τὴν αὐτὴν ἀνοστῇ

(5) Νὰ ἐφήσῃς τὴν οἰκίαν

(6) Νὰ κάμῃς ἀλλαξίαν ὅλ

δία, τώρα φιλόσοφ
 τωρ, ἔπειτα ἐπίτ
 συμφωνοῦν με τ
 ἄνθρωπος, ἢ ἀγα
 νικόν³ σου πρέπ

(1) Ἡ ὀνομασία Καῖ
 ριον ἐπισήμων τινῶν οἱ
 Καῖταρ Ἰούλιος, καὶ ὁ
 ἐφεξῆς Ῥωμαίων Αὐτοκ
 τὴν ὀνομασίαν αὐτὴν κα
 κίας, ὡς διάδοχος τῆς
 Καῖσέρ ἐπομένως ὁ Ῥ

(2) Πολίτιμον παράγγ
 εἶναι ἡ καλλίστη, καὶ νῦ
 νους παλιμβόλους, παλιμ
 τοὺς δὲν εἶναι ἕνας ἄν
 ἄλλοτε εἰς ἄλλο μεταπη
 πτως ἐνεργοῦσιν. Ἐπιπο
 λὰς καὶ ταραχὰς, πρὸς
 ἐκεῖνον· ἐνίοτε δὲ μὴ πρ
 ρος τῆς στάσεως, δηλαδ
 δα τῆς πατρίδος, ἀλλὰ
 τῆς κεφαλῆς του τὴν δυσ
 τα γινόμενοι, ὅχι κατὰ τ
 διὰ νὰ καταστήσουν ἑαυ
 ροί, διὰ τοὺς ὁποίους ἐρ
 » οὔτε ψυχρὸς, οὔτε ζ
 » ματός μου. (Ἀποκαλ.

(3) Ὀνόμαζον δὲ οἱ Σ

τὰ ἐξωτερικά, ἢ δηλο-
ρὶ τὰ ἐσωτερικά, ἢ
ἢ πρέπει νὰ ἐπέχῃς

ΚΕΦ

Τὰ καθήκοντα² συ-
παραμετροῦνται. Πα-
ἐπιμελῆσαι, νὰ τῷ π-
φέρῃς, ὅταν λοιδορῇ,
κὸς εἶναι, θὰ εἰπῇς. I
ἀγαθὸν πατέρα ἐκ φύ-

» Ἐνδον τοῦ ὁποίου αἱ φαντα-
» ἀναπέμπεται, τὸ ὁποῖον εἶναι
Z. Σελ. 159.

(1) Ἦτοι κοινοῦ ἀνθρώπου.

(2) Τὰ καθήκοντα εἶναι κατὰ
προσήκοντα εἰς ἕκαστα· καὶ
ριεχούσης τὴν ὅλην ἀρετὴν· δ-
μὲ τὰς ἄλλας ἀρετὰς, καὶ κρ-
ἔξ. Σελ. 194.

(3) Ἦτοι, μήπως, (λέγει) ἢ
μὲ ἄλλας λέξεις, ὁ Ἐπίκτητος
νὰ κάμνῃ αὐτὸς τὰ ἑαυτοῦ κα-
μίας καὶ ἀδικίας καὶ αὐτῶν
τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθὲς συμφέ-
τα ὅποια ὁ Σωκράτης (Ἀπομν-
Λαμπροκλέα, δυσχεραίνοντα
» Κάνεις δὲν θὰ εἰμπορῇ ποτ-

Ὁ ἀδελφὸς ¹ ἀδικεῖ
 ξιν τὴν ἰδικήν σου
 τί κάμνει ἐκεῖνος,
 κή σου προαίρεσις
 λος δὲν θὰ σὲ βλα
 λεις εἶσθαι βλαμμέν
 σαι. Οὕτω λοιπὸν ἀ
 πὸ τὰς ἰδιότητας
 τοῦ στρατηγοῦ, θέλ
 θίξης γὰ θεωρήης

Κ

Τῆς πρὸς τοὺς
 κυριώτατον εἶναι ἐλ
 λήψεις περὶ αὐτῶν.
 Ὅλα καλῶς, καὶ δ
 χης κατατεταγμέν
 αὐτοὺς, καὶ γὰ συ

(1) Παράθεις καὶ αὐθεις
 1. 16) λεγόμενα πρὸς τὸν

(2) Τὴν λεγομένην κατὰ
 Εἴρη, δὲ καὶ ὁ Ἐπίκουρος.
 « τῶν πολλῶν, ἀλλ' ὁ προ
 ν λῶν.» Ὑπολήψεις δὲ ψευ
 σεις· ἐνθα αἱ μέγιστα βλά
 ἐπάγονται (Διογένης. Λαερτ.

ΕΠΙΚ

καὶ νὰ τὰ ἀκολουθῇ
ἀπὸ ἀρίστην γνώμην.

δὲν θέλεις μεμφθῇ πα
καλέσῃς, ὡς ἀμελοῦμ

2. Ἄλλως δὲ δὲν
νηται, ἐὰν δὲν σηκώσ
ἐξουσίαν μας, καὶ θέσ
ἐξουσίαν μας, τὸ ἀγα
κάνεν ἀπὸ ἐκεῖνα ⁴ ὅτ
πᾶσα ἀνάγκη, ὅταν ἀ
καὶ ὅταν περιπίπτῃς,
θῇς καὶ νὰ μισῇς τοῦ

3. Καθότι φυσικὸν
ον, τὰ μὲν βλαβερά
τῶν νὰ φεύγῃ, καὶ νὰ
ὠφέλιμα, καὶ τὰ αἷτια
νὰ τὰ θαυμάζῃ. Ἀμήν
χάζεται, ὅτι βλάπτεται
τὸ ὅποῖον φαίνεται, ὅ
νὰ χαίρῃ δι' αὐτὴν τὴν

4. Ἐκ τούτου καὶ

(1) Ἦτοι ἀπὸ γνώμην πάνσοφο

(2) Ὡς ἐγκαταλελειμμένος ἀ

(3) Ἦτοι τὸ πᾶν ἀνωτέρω
πρὸς τὸ θεῖον ἀγόγγυστον.

(4) Τὰ μὴ ὄντα ὑπὸ τῆν ἐξου

ται, ὅταν ἀπὸ τῶν
εἰς τὸν υἱόν του.
το κατέστησε π
μίζουν τὴν τυρα
καὶ ὁ γεωργὸς

(1) Πολυνείκης καὶ Ἐπιδάμαντες, οἵτινες, ἀπὸ τῶν
Θηβῶν, οἵτινες, ἀπὸ τῶν
βασιλεύουν κατ' ἀλληλοδυσπραγίας.
Διότι, ἀφοῦ ὁ Πολυνείκης ἐκείνην
πρὸς τὸν ἀδελφόν του τὴν ἡμέραν
μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους ἐκείνου
καὶ εἰς μονομαχίαν ἐχάσθη.

Τοιαύτη δοξασία (ιδέα) ἔχει ὁ
τῶν Μουσταφᾶν, (τὸν
Ἐγείρας, καθ' ἡμᾶς δὲ
Σουλτάνον Σελίμην, τὸν ἐκείνου
συνῆμνον τῶν Γιανιτζαρέων,
λίαν ὁ Ὀθωμανὸς ἥρως Μουσταφᾶς
να ἀναβιβάτῃ πάλιν εἰς τὸν
τῶν Μαχμούτην, (ἐφ' οὗ ἐκείνην
ρία,) να φονεύσῃ τὸν ἀδελφόν του
μετὰ τὴν ἐξ ἀλαζονείας καὶ
γιαντζαρισμοῦ κατὰ συνέπειαν
θάσῃ τὸν Μαχμούτην, καὶ
σταφᾶν. Τοιαῦτα εὐρίσκειται ἐν
ἑν, καὶ νέων, ιστορίας.

(2) Διότι δὲν βρέχει,
διότι ἐξαποστέλλει εἰς τοὺς
τοιοῦτον,

ΕΠΙΚ

ναύτης, ¹ διὰ τοῦτο δ
νουν τὰς γυναῖκας,
που τὸ συμφέρον, ἐκ
τις ἐπιμελεῖται δεόντ
καὶ ἀπὸ τί πρέπει νὰ
καὶ εὐσέβειαν. ⁵

5. Σπονδὰς ⁶ δέ,

(1) Διότι δὲν τῷ δίδουν οὐ
γάλοι, καὶ τρικυμία, καὶ περ
διότι γίνονται βροχαὶ καὶ φύ
νιχ· ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον.

[2] Διότι ἀκριβοαγοράζει, ἢ κα
πτυα ληστῶν, ἢ χρεωκόπων, ἢ
πῶς φθείρεται τὸ ἐμπόρευσμά

(3) Διότι τοὺς ἔκαμαν νὰ
προσπάθειαι των, καὶ νὰ χάσου

(4) Φυλάττουσι δηλονότι τῇ
δοῦ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὰ πρ
αὐτοὺς συμφέροντα. Τίνες; οἱ
προηγούμενως, ὀρθῶς ὑπολήψει

(5) Ἦτοι ὁποῖος ἐπιμελεῖται
θέλη, καὶ ποῖον πρέπει νὰ φε
εὐσέβειαν.

(6) Ἦτοι χοῶς οἶνων, γινομ
καὶ ἄλλων ὁμοίων περιστάσεων,

(7) Θυσίας αἵματηρὰς, τὰς γ
μνον οἱ ἀρχαῖοι· οἱ χριστιανοί

(8) Προσφορὰς ἐκ τῶν προϊό
κώσεως.

φείλει νὰ κάμνη
 μὲ καθαρότητα,
 δωλίαν βέβαια,

1. Ὅταν πη-
 τί μὲν θὰ ἀποβῇ
 πληροφορηθῇς πε-
 ναι, ἤλθες γνωρ-
 ῆναί τι, ἀφ' ὅσα
 σα ἀνάγκη, μήτε

2. Μὴ πηγαίν-
 ὄρεξιν, ἢ ἔκκλισι-
 τρόμον νὰ τὸν π-
 ὅτι πᾶν τὸ ἀποβῇ
 πρὸς σέ. ² ὅποῖον
 τὸ μεταχειρισθῇς
 τὸ ἐμποδίση. Με-
 θεὺς, ὥς πρὸς
 τί σοι συμβουλευ-
 ρέλαβες, καὶ ἂν
 παρήκοος.

(1) Δι κατὰ τοὺς Στω-
 εῖς τὰ σχόλια τοῦ Α'. κ

(2) Ὡς κοινοτέρως λέγ

3. Ἐρχου δὲ νὰ
κράτης, διὰ τὰ προά-
ῃ πᾶσα σχέψις τὴν
βασιν, καὶ δὲν δίδοντ
προκείμενον ¹ οὔτε ἐ-
λῃς. Ὡστε, ἂν καλ
μὲ φίλους, ἢ πατρί-
ἂν πρέπη νὰ συγκιν

(1) Ἦτοι τὸ μέλλον.

(2) Περὶ τῶν ἀδήλων δηλο-
μάντεις· λόγου χάριν, ἂν πρέ-
τι τοιαῦτον, νὰ κάμουν, τὰ
νὰ ἦναι καὶ συμφέροντα καὶ ὁ
ἐκεῖνα, περὶ ὧν ὁ ὀρθὸς λόγος
ὁρέξεις· ὅποῖα εἶναι τὰ πρὸς
πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος
κάμῃ τις χρῆσιν οἰωνοσκοπία
τοὺς ἐρωτήσῃ, ἂν πρέπη νὰ
φωνῶν τὸ, (Ἰλ. Μ. 243.)

» Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι

Ὁφελιμώτατον δὲ ἤθελεν
μήτε περὶ ἀδήλων, ἀλλὰ νὰ
τὸν εἰπόντα (Σοφοκλ. Οἶδ. Τ

» Ὡς ἐντρέπου σὺ μηδὲν. ὦν

» Χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως α

Σημειωτέον δὲ, ὅτι οὐδὲ ο
ὁ Παναίτιος κατὰ τὸν Λαέρτ
τὲ ὑπόστασιν ἢ μαντική. (Ε

4. Ἐπειδὴ καὶ
σημάδια δὲν ἔδε-
τος σημαίνεται, ἢ
τος, ἢ φυγή. Ἄ-
μὲ ταῦτα¹ γὰρ π-
γὰ συγκινδυνεύης
σεχε εἰς τὸν με-
ὅστις ἐξέβαλεν ἀ-
τὸν φίλον του,

Κ

1) Τάξον ἤδη

(1) Ἦτοι καὶ μὲ τὰ κα

(2) Νὰ παρ ευρίσκεσαι ε

(3) Τὸν Ἀπόλλωνα. Πύ-
καμε, φονεύσας τὸν εἰς τ

(4) Δύο τινὲς ἐρχόμενε
ληστὰς καθ' ὁδὸν, καὶ ὁ μ-
σεν εἰς Δελφούς· πρὸς τὸ

» Ἄνδρὶ φίλῳ θνήσκοντι πα-
» Ἠλυθες οὐ καθαρὸς, περικ-

Ἄλλος δέ τις, ἐν ᾧ ἔθο-
κατὰ τύχην δὲ ἐκτύπησε τὸν
τὸς, καὶ τρέμων ἐμπρὸς
γὰ εἰσέλθῃ εἰ τὸν ναὸν,

καὶ τύπον, ¹ τὸν ὅπου
καὶ εὐρισκόμενος ἀνα

2) Καὶ ὡς ἐπὶ τὸ
ἀναγκαῖα, καὶ μὲ ὅλη
μίαν φοράν, ὅταν και
κρηγόρει μὲν, ἀλλ' ὅ
περὶ μονομαχιῶν, μὴ
ἀθλητῶν, μὴ περὶ βρ

» Εκτεινας τὸν ἑταῖρον ἀμύνων
» Αἶμα· πέλεις δὲ χέρως καθαρ
» ρος ἦσθα. Δουκ. Επικ. Σελ.

(Ο Θεὸς βέβαια ὅχι ἐκ τῶν
νεὶ τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων

(1] Παραπλήσιόν τινα τύπον
ἡμᾶς περικλεῆς Φραγκλῆνος, ἐ
ἦτοι σχέδιον, ἢ πίναξ, θελτιώ

(2) » Διότι, καθ ὃν τρόπον
» ὧ συνεργεῖ μὲ αὐτάς, καθ
» ὅταν θέλουν νὰ συνάξουν (1
» καὶ νὰ διεγείρουν τὸ προσ
» λόγος, ἐπειδὴ τότε ἡ ψυχὴ
» τῇ ἐνεργεῖ, ἐκχίει μᾶλλον
» ὡς ταύτης ἱατρικὸν εἶναι ἡ
» καθότι δὲν παρακινεῖ εἰς ἐκ
» τελῶς ἀναιδασμένον, καὶ
» μετρότερον πρὸς τοὺς ἀνθ,

(3) Ἦτοι τρεξιμάτων ἔππε

(4) — φαγητῶν

νομένων παντα

ψέγων, ¹ ἢ ἐπαι

3. Ἄν μὲν λ

λόγους σου καὶ

εἰς τὸ προσῆκο

λοφύλων, ³ σιώτ

4. Μὴ ἔχῃς π

ματα, μηδὲ λει

5. Ὅρκον πο

εἰ δὲ μὴ, καθ' ὅ

(1) Ψόγος εἶναι κα
δηλώσειως ἐλαττωμάτω
εἶναι ὁ ἐξευτελίζων.

(2) Εἰς τὸν χαρακτῆ
θνομάσας μὲ νέον ὄνο
ἢ ὅλως λέγοντά τι περ
» ρι ἑαυτοῦ θὰ εἰπῇ,
» νῆται· οὔτε νὰ ψέγ
» κός· ἐκ τούτου οὐδὲ
» (Ηθ. Νικομ. Δ. γ.

(3) Ἀλλοφύλους ἐδῶ
τοὺς χυδαίους· διότι κ
λόφυλοι καὶ ξένοι, μὴ

(4) Ητοι ξεκαρδιστικ

(5) Πάσης ἀντιλογίᾳ
Χρυσόστομος. Ὁ δὲ Ἰσο
διὰ νὰ ἀπολύῃς τὸν ἑαυ
σου ἀπὸ μέγαν κίνδυνον
τυρία θεοῦ ἐπὶ πράγμα

6. Ἐστιάσεις τὰς
ἐὰν δὲ κάμμίαν φορ
θῆς, ἢ προσοχὴ σου
ὑποπέσης ἀνεπαισθή
ρε, ὅτι ἐὰν ὁ ἑταῖρος
καθήμενος μὲ αὐτὸν
ἂν αὐτὸς τύχη νὰ ᾔ

7. Τὰ ζητούμενα
χρητῆς ψιλῆς χρεώ
μα, ³ ἀμπεχόνην, ⁴
πρὸς δόξαν, ἢ τρυφ
ρημελημένον.

8. Ἀπὸ ἀφροδίσι
ἀπέχης· ⁶ ὅταν δὲ θά

(1) Ἦτοι τὰ ἐκτὸς τῆς
δαϊκά.

(2) Ὅσον δηλονότι εἶναι

(3) Ἦτοι ποτόν· (ἂν καὶ
ρημένον· τὸ δὲ συγκεκριμέ

(4) — Ἐπανωφόρεμα.

(5) Οἰκετία περιεκτικὸν
παρὰ τοῖς ἰταλοῖς Famiglia
Κορ. Ἐπικ. Σελ. 134.

(6) Ὅτι εἶναι δυνατόν
φέρει ὁ Συμπλίκιος τοὺς
συνουσίας συγγενικῶν προσώ
εἰμῇ διὰ τὸν συνηθισμόν.
» μ' ὅλον ὅτι αὐτοὶ εἶναι

κα νομίμως. ¹ Μὴ
 ἀφροδισιάζοντας,
 μέρη γὰ ἐκφωνῆς
 9. Ἐὰν τίς σοι
 λογεῖ, μὴ ἀπολογ
 κρίνου, ὅτι, Ἦγνό
 κακὰ, ἐπειδὴ δὲν ἦ

-
- » διότι εἶναι συνειθισμένον
 - » φανον ἀπὸ θαλλὸν ἐλαία
 - » τεμπόδιεν ἀπὸ συνουσί
 - » αἱ ὀρίξεις εἶναι οὕτω
 - » ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν, ἐκτὸς
 - » νήλατος, (ἐξ ὀργῆς θείας

(1) Τὸ τοῦ κειμένου· α

- » ὁ μὲν Συμπλίκιος ἐξηγεῖ
 φροδισιάσης, γὰ ἀφροδιάσης ἀ
 πα· » ἀλλ' οἱ νεώτεροι ὑπομνη
 τω, (διότι κατ' αὐτὸν τὸν τ
 ρω μετεφράσαμεν· δηλαδή
 πομένην ἀπὸ τοὺς νόμους· ἀπ
 χρι τρίτου βαθμοῦ, ὡς ἀπ
 χρις ὀγδόου.

(2) Ἦτοι βαρετός.

(3) — Γνωστοποιητικὸς πρ
 τὴν δεῖνα, καὶ τὴν δεῖνα, το

(4) Προσθέτει δὲ φιλοσόφω
 μιν γὰ μὴ κάμνωμεν τοῦτο κ
 νομίζουσιν καθῆκον, σχεδὸν εἰς
 ἡμαρτωλότατοι.

10. Εἰς τὰ θέατ
 ἀναγκαῖον· ἂν δέ πο
 μὴ φαίνεσαι, ὅτι σπ
 τὸν ἑαυτόν σου. Τοῦ
 τὰ γινόμενα, καὶ νὰ ν
 θέλεις ἐμποδισθῇ· ¹ ὁ
 λᾶς διὰ κίνημά τινο
 παντελῶς ἄπ·χε· κα
 λὰ διαλέγεσαι περὶ
 φέρουν εἰς τὴν ἰδική
 φαίνεται ἐκ τοῦ τοιού

11. Εἰς ἀκροάσει
 μηδὲ εὐκόλως νὰ
 διατήρει τὴν σεμνό

(1) Ἦτοι δὲν θέλεις χάσει

(2) Μὲ τὴν λέξιν ταύτην ὁ
 λισθηρὸν τοῦ ἀνθρώπου εἰς σφ
 θόνωμεν καθ' ἡμέραν τὰ ἥθη

(3) Ἦτοι σὲ ἐξίππασε τὸ
 σταθερότητα.

(4) Ἐννοεῖ τῶν σοφιστῶν, ο
 ως, τοὺς ἐκφωνοῦσαν εἰς συν
 νηγύρεις, ἐπιδεικνύοντες τὴν

[5] Ἦθος ἀνδρὸς ὁξίου σεβα
 «διατήρει σεμνότητα» ἐννοεῖ ὁ
 παίνης τὸ ἐπαίνου ὁξίου ἐγκαι

αν, ¹ συγχρόνως

12. Ὅταν μέλ
νομιζομένων ἐξου
σου, τί εἰμποροῦ
σιν Σωκράτης, ἢ
νὰ μεταχειρισθῇς

13. Ὅταν ὑπο
γάλην ἐξουσίαν ἐ
βαλε εἰς τὸν ἑαυ
σα, ὅτι θὰ σὲ ἀτ

(1) Ἦτοι μήτε νὰ κιν
ραλαλῇς τι παρὰ τὸν και
φυλάττης καὶ τὸ ἦθος κ

(2) Δηλαδή μήτε σύννο
μήτε νὰ σιωπᾷς ὑπὲρ τ
καὶ πάλιν μήτε νὰ τὰ
χι ἀληθῆ, ὅχι ἔμμετρα

(3) Τοῦτο παραγγέλλ
εἰς ἀρετῆς μίμησιν καὶ
» πρὸ τοῦ παλαιοῦς ἐνο
ναὶ διαδόητος ἦτο δὲ
Κιττιεύς, ὥστε ὁ μετὰ
Συρίας Ἀντίγονος εἶπεν,
παρὰ ὅταν ἐνταμόνῃ τ

(4) Τοιοῦτοι εἶναι κα
γιστοὶ ἄρχοντες· ἔμμεστο
που αὐτοὶ θέλουν.

(5) Ἦτοι δὲν θὰ σοι

αἱ θύραι, ¹ ὅτι δὲν θέλει
 ἂν τυχὸν καλῇ τὸ καὶ
 ἐξελθὼν, ὑπόφερε τὰ
 αὐτὸς πρὸς σεαυτὸν,
 εἶναι χυδαῖκόν, καὶ ἴδου
 τὰ ἐξωτερικά.

14. Εἰς τὰς ὁμιλί-
 ῃς κινδύνους ἐπὶ πολὺ
 ὅτι καθὼς σοι εἶναι ἡ
 νους νὰ ἀναφέρῃς, οἱ
 τοὺς ἄλλους νὰ ἀκού-
 σαι.

15. Νὰ ἀπέχῃς δὲ
 νῆς γέλωτα· διότι ὁ
 δαῖσμός, καὶ συγχρό-
 πρὸς σε αἰδῶ ³ τῶν π-

16. Ἐπισφαλές ⁴ ἐ-
 χρολογίαν. Ὅταν λα-
 μέν ᾤναι εὐχαιρον, ⁵ κα-

(1) — Θὰ σοι σφαλίσουν τὰ
 ναχωρήσεις.

(2) Ὅτι δηλαδὴ δὲν θέλει
 λῆς σὺ, καὶ ἐκεῖνος θὰ κυττάζῃ
 τάττη τὸν οἰκέτην του διὰ τ-

(3) Ἦτοι συστολήν.

(4) — Ὀλισθηρὸν, αἷτιον πτ-

(5) Ὁ « καὶ » ἐνταῦθα εἰ-
 νον νὰ μὴ λάβῃς μέρος εἰς τὴν

τα. Εἰ δὲ μὴ, τοῦ
καὶ μὲ τὴν ἐρυθρὰν
φανερόγου, ὅτι δὲ

Κ

Ὅταν λάβῃς
τῶν ἄλλων, ¹ φύλ
πασθῇς ἀπὸ αὐτῆς
μα, καὶ λάβε ἀπὸ
Ἐπειτα βάλε εἰς
τὸν καιρὸν, καθ' ὃν
καθ' ὃν, ἀπολαύσαι
τὸς πρὸς σεαυτὸν
ταῦτα ἀντίθες τὸ,
ρῆς, καὶ θὰ ἐπαινεῖς
φανῇ καιρὸς, νὰ
λαυσιν τῆς ἡδονῆς
λακότης αὐτῆς, ἢ
ἀλλὰ νὰ ἀντιθέτ

(1) Λόγου χάριν, πλοῦτος
ἐξωτερικῶν. (Συμ. Ἐξ·)

(2) Δηλαδή εἶπε εἰς
καιρὸς.

(3) Ἦτοι λόγους πικροῦς

ΕΠ

τον, ἂν ἐλάμβανες τὴν
τὴν τὴν νίκην ¹ .

ΚΕΦ

Ὅταν ἡ κάμνης
γὰ τὸ κάμνης, ποτὲ

(1) Ὅτι δηλαδή κατεφρό-
τῆν, ἀλλ' ὅτι τὴν ἐνίκητες.
ναί βλαβερωτάτη εἰς τὴν ψυ-
ναι τὴν ψυχὴν· καὶ διὰ τοῦ-
τροφῶν καὶ ποτῶν ἕως τότε
στόμα μας· ἅρ' οὗ δὲ κατα-
συνουσίας κατ' αὐτὸν ἐκείνον
ἡδονῆς· ἅρ' οὗ δὲ παρέλθῃ
γενομένη· φανερόν, δὲ ὅτι
τὸ μὴ αἰσθανόμενον οὐδὲ ἡδον-
ναί, δηλαδή, αἱ περὶ ἱματισ-
καὶ αὐταὶ εἶναι ὀλιγοχρό-
νῃν οἶραν τὰ ἀποκτήσωμεν, ὅ-
θάνομεν ἡδονήν. ὅταν ὁρῶς μ-
κεστέρα ἀπὸ τὴν ἡδονήν. Ὁ
καιρὸν, φεύγει ἀφίνουσα τὴν
χὴν καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐξ-
ἔταν' ἢ ἀπόλαυσις τῆς γένῃ
δονῆς προξενεῖ μόνιμον ὠφέλ-
καὶ ἄλλο εἶδος ἡδονῆς, τὸ σ-
κετ ἄπειστον. (Συμ. Ἑξηγ. Σ)

σαι, καὶ ἂν διαφορ
 ρὶ αὐτοῦ νὰ ὑπολο
 κάμνης, αὐτὸ τὸ ἐ
 βεῖσαι τοὺς μέλλο

ΚΕ

Καθὼς τὸ, ἡμέ
 τὸ Διεzeugμένον ἀξ
 τὸ Συμπεπλεγμένον
 τὸ νὰ ἐκλέξης ἐν
 ρίδα, πρὸς μὲν τὸ
 νὰ φυλάξης τὴν κ
 τηρῆται ἐν καιρῷ

(1) Αἱ λέξεις, ἡ ἀξία, κα
 στατοι, σημαίνουσιν, ἡ μ
 δὲ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ
 ἔχει)· ἀπαξία δὲ, τὴν στ

(2) Ἦτοι καθὼς, ὅταν ε
 θὰ εἰπῇ πῶς τις ἀμέσως,
 zeugμένον ἄξιωμα, καὶ ὅ
 ἐπὶ προπέξης φιλυτυκῆς σ
 τες θὰ εἰποῦν, οὕτως φρον
 αἰλοῦς δὲν τὸν μέλει παν
 οἱ συνδιτυμόνες, καὶ ὁ ἐ
 νὰ ἦσαι, καὶ νομίζεσαι κα

ΕΠΙΚ'

Ὅταν λοιπὸν συντρο
μόνον νὰ βλέπῃς τήν

Ἀς ἔλθωμεν δὲ ἤδη εἰς τήν
 καὶ Συμπεπλεγμένου. Οἱ Στωϊκ
 μένα ἀξιώματα ἐκαλοῦν τὰς δ
 προτάσεις, ἥγουν, «ἦτοι ἡμέρ
 διὰ τοῦ Συναπτικοῦ Συνδέσμου,
 ὑπὲρ γῆν ἐστίν.) Ἀξιώματος
 » ἢ καταφαντὸν ὅσον ἐφ' ἐαυ
 σθαι, ἢ ἀθετεῖσθαι· καὶ κατὰ
 αὕτη διέφερεν ἀπὸ τοῦ πύσμα
 τήν ὁποῖαν δυνάμεθα νὰ ἀπο
 Καθὼς πρὸς τὸν ἐρωτῶντα,
 Πρὸς δὲ τὸν πυκθανόμενον.
 ρισσοτέρων λόγων νὰ ἀποκρι
 περὶ τῶν ἀξιωμάτων Διεξυγ
 χεταν εἰς ἐντελεστέραν περὶ
 ἀναγκαῖον πρὸς ἀπαρτισμὸν
 πλίκιος, ἐξηγούμενος ὡς ἐρεξῇ
 » ων πολὺ ἐλεπτούργησαν τήν
 » ἐξευγμένοι, οἱ δὲ Συνημμέ
 » ἐπὶ πραγμάτων δύο, τῶν
 » παντος δὲν εἶναι καθὼς
 » Ἀλλ' ὁμῶς εἶναι Νῦξ, ἅρα
 » ται τὸ ἐν, ἀναισιεῖται ἐξ ἄπ
 » τίθεται τὸ ἕτερον. Ὅταν
 » ρα εἶναι Νῦξ, ἢ Ἀλλὰ β
 » Τοιοῦτον λοιπὸν εἶναι τὸ
 » ὅταν δύο τινὰ οὕτως ᾔναι
 » νὰ ᾔναι ἡγούμενον, τὸ δ

παρακειμένων, ¹
 τὸν ἐστιάτορα π

Ἐὰν ὑπὲρ δύ
 ἀσχημόνησες εἰς
 τὴν, καὶ τὸ ὅπο
 ρέλιπες.

-
- » νον νὰ ἀκολουθῇ τὸ
 - » μένον ἀληθῶς τὸ,
 - » τὸ, Ἡμέρα εἶναι τὸ
 - » νον. Ἐπὶ λοιπὸν τ
 - » νον, τίθεται καὶ τὸ
 - » δὲν εἶναι μὲ τὴν
 - » μενον. Ἀλλὰ βίβλια
 - » ἀρνήσεις συνιστῶσι
 - » λοιπὸν εἶναι καὶ τὸ
 - » μίζω, ἀνέπτυξε ταῦ

(1) Ἡτοι φαγητῶν, ἦ

(2) Ὁ Καὶ, προσθε
 ἀσχημηνήσης εἰς τὴν τ
 δύνασαι νὰ ἐκπληρώσῃ
 ὁμοιάζει ὁ Ἐπίκτητος
 τοῦς τοῦ λόγου, Δὲν π

ΕΠ

ΚΕΦ

Καθὼς προτέχεις
σης εἰς καρφί, ἢ στ
πρόσεχε, μὴ βλάβῃς
τοῦτο ἐὰν παραφυλο
σφαλέστερον θὰ ἐπιχ

ΚΕΦ

Μέτρον κτήσεως ²

λιστον, ἀλλὰ τὸ ἐνδεχόμενον
στον ἐπιχειρῆς, ἐν ᾧ ἀδυνα
τὸ ὅποιον εἰμποροῦσαι νὰ
λοιπὸν νὰ γίνῃς μεγαλέμπορο
λῶς οἰκονομοῦμενος, καὶ τιμ
φεύκτως διακυριχθησόμενου, καὶ
Γυμνασίου καλῶς τεχνολογῶν
τῶν ὁμοδιδασκάλων, καὶ τῶν
μισθοδοτούμενος. Τοιαῦτα δὲ
γῆσιν τοῦ ἀνωτέρου Κεφαλαίου

(1) Εἶναι τὸ Ἡγεμονικόν,
νὰ ὀνομάζουν. Τὸ Ἐγὼ (le
θη ἀπὸ τὸν Στωικὸν Χρύσιππο
θῶς ἐκεῖνο τοῦ Μάρκου Ἀν

• ὁ ὅποιος εἶναι ὁ ἐκάστου

(2) Ἀν θέλῃς εἰς τὴν λέξιν
πρόθεσιν.

(3) Ἡ ἐπέρριτος δηλαδὴ χρ

καθὼς ὁ ποῦς¹ ἐ-
 λοιπὸν σταθῆς ἐ-
 τὸ μέτρον· ἐὰν δὲ
 θῶς γὰ φέρησαι ἐ-
 τοῦ ὑποδήματος,
 τὸ ὑπόδημα γίνε-
 πειτα κεντητόν. 2
 τὸ μέτρον, δὲν ὑ-

Κ

Αἱ γυναῖκες ἐ-
 τοὺς ἄνδρας Κυρ

(1) Ἦτοι ἡ χρεία τοῦ
 βλάβην λάσπης, ψύχρας
 κερῶν ζωῶν, καὶ λα

(2) Ἀνεστραμμένη, λ
 ἀπὸ ἀμάθειαν τῶν ἀρ
 λευταῖον τὸ Κατάχρυστον,
 στερον ἢ πρόβασις· τὸ ὅπ
 καὶ ὁ Συμπλίκιος (Σελ-32)
 » ται, ἡ περὶ τὰ πορφ
 » γὰ προτιμῶνται αὐτὰ
 καὶ ὁ παραφράσας τὸ ἐ
 εἰς τὴν τάξιν τοῦ πρ
 philosophi monum. tou
 » κάμνει κεντητόν, ἔπε
 » λιθοκόλλητον. » (Κορ.

ὅτι ἄλλο μὲν προσὸν
 συγκοιμῶνται με τοῦ
 ζωνται, καὶ εἰς τοῦτο
 Ἄλλα πρέπει νὰ προ
 ὅτι ποτὲ ἄλλοτε δέν
 κόσμια, καὶ αἰδήμον

ΚΕΦ

Ἀφύιας ² σημειῶν
 τὰ σωματικά δηλαδ
 πολὺ, νὰ πίνῃ πολὺ,
 χεύῃ ⁴ πολὺ. Ἄλλα
 ἐν παρέργῳ· περὶ δὲ
 σοχή.

(1) Πρέπει νὰ προσέχωμεν
 ἐπιπλήττει τοὺς κολᾶκεύοντα
 τὸ πλεῖστον τῆς διαφθορᾶς
 σέχῳσι συμβουλεύοντες, ὅτι τ
 τα ἡθῶν, καὶ συγκοιμῶνται
 τα ἔχουσα ἡ γυνή, καὶ πρὸ
 τροφίαν καὶ τὴν τοῦ ἀνδρ
 θὰ συνηθίσῃ, ἵνα εἶναι ἰδ

(2) Ἡτοι χονδρονοίας, ξυλ

(3) — Νὰ κάμνῃ τὰ πρὸ

(4) Νὰ καθεαλικεύῃ, βατ

Ὅταν τις κακῶς
 κάμνει, ἢ λέγει,
 εἶναι λοιπὸν δυνο-
 σοὶ φαίνεται εὖλο-
 ᾶν κακῶς τῷ φα-
 πατηθεῖς. Καθότι
 ὑπολάβῃ ψευδοῦς
 ἀλλ' ὁ ἐξαπατηθεῖς
 φέρηται μὲ πρᾶτό-
 δ' ἀεκάστοτε, ὅταν
 οὕτω τῷ ἐφάνη ε-

ΚΕ

Πᾶν πρᾶγμα ³
 μὲν εἶναι φορητὴν,

(1) Περὶ τοῦ Συμπειλ-

(2) Ὅχι τὸ ἀντικείμενον
 διὰ τὴν ἐξαπατήθη, βλάπτεται
 περὶ τὴν εἶναι φῶς, δὲν
 ἂν ζῇ τις, δὲν ἐπερὶ τὴν
 καὶ τῷ λόγῳ βλάπτεται, ὅ-
 τῆς φύσεως.

(3) Πρᾶγμα δηλαδὴ ὅν τ-
 ἀντικείμενον τῆς χρήσεως.

(4) Δαβὴ, χειρὺλιον, ἢ

ἐὰν σ' ἀδικῇ, ἀπὸ
πραῖγμα αὐτό, τὴν
λαβὴν αὐτοῦ δὲν εἶναι
λαβὴν μᾶλλον, τὴν
φωσύνης, καὶ θὰ τὸ

ΚΕΦ

Οὗτοι οἱ λόγοι εἰναι
σιώτερός σου, ἐγὼ
εἶμαι λογιώτερός σοι
σου. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ
Ἐγὼ εἶμαι πλουσιώ
ναι καλλιτέρα τῆς
σου, τὸ ἐμὸν ἄρα
σου· διότι σὺ βέβαιον
χτικόν.

ΚΕΦ

Λούεται τις ταχέως

(1) Τοιοῦτοι, ὥστε νὰ μὴ
τῶν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς
(Κορ. Ἐπικ. Σελ. 138.) μὲ

(2) Τὸ ὑπεγκαντίον τοῦ
ἄδει μὲ τὰς προτάσεις, ἢ

ὅτι, λούεται Ταχ
 πης, ὅτι, Κακῶς,
 πρὶν ἢ κάμῃς διο
 εἰξεύρεις, ἂν κάμν
 δὲν θέλει σοι συμ
 τοῦν αἰ καταλητ
 μνῆς σύ ³.

ΚΕ

1. Πουθενὰ μὴ

(1) Πρὶν δηλονότι γνω
 μένον.

(2) Ἦτοι αἰ ἀντιλήψεις
 παρχόντων.

(3) Οπερ ἐστὶ, θέλει κ
 τῶν πραγμάτων. 'Ο Συμπλ
 » ὁ 'Επίκτητος νὰ ἔχωμεν
 » ὥστε μήτε νὰ κατηγοροῦ
 » τινὰ, πρὶν ἢ μάθωμεν τὸ
 » δέρνων τις ὠφελεῖ, καὶ
 » πρᾶγεῖ, καὶ χαρίζων ἄ
 » καθ' ἑαυτὰ νὰ κρίνωμεν
 » λούεται νὰ λέγωμεν, χω
 » ἢ ὅτι κακῶς, ἕως οὔ μά
 » εται αὐτὸς συνεχῶς πρὸς
 » κόπων, ἢ κατὰ παροργελίας
 » ἀγνώστου πρὸς ἡμᾶς, καὶ
 » ἔν, πρὶν ἢ μάθωμεν ἀκριβ

φον, μηδὲ νὰ λαλῇ
 ρὶ τῶν θεωρημάτων
 τὰ θεωρήματα λόγ
 γης, πῶς πρέπει νὰ τ
 ὡς πρέπει. Ἐνθυμοῦ
 ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη
 τὸ ἐπιδεικτικόν, ὥσ
 τες νὰ τοὺς συστήσ
 τοὺς ἐπήγαινεν 2· οὐ

2. Καὶ ἂν συμπί
 νος μεταξὺ ιδιωτῶν
 ναι ὁ κίνδυνος, εὐθύς
 γευσες. Καὶ ὅταν σοι
 καὶ σὺ δὲν δαγκασθ
 ἀρχὴν τοῦ ἔργου 6.
 τον φέροντα εἰς τὸ

(1) Ἦτοι περὶ ἐπιστημο

(2) Ἰπποκράτην τὸν Ἀπο
 ταγόραν τὸν ῥητοροδιδάσ
 εἰς τὸν Πρόδικον τὸν Κεῖτον,

(3) Θαυμαστὴ ἡ Σωκρα
 τὰ τὸν χρησμὸν ὑπέφερε
 του, αὐτὸς παραβλεπόμενος

(4) Μεταξὺ φιλοσόφων ὁ
 σοφῶν λέγων, καὶ ἀκούων

(5) Ἦτοι δὲν πειραχθῇ

(6) — Τῆς φιλοσοφίσεως

τοὺς ποιμένας, πό-
νομήν ἔσω, φέρου-
λοιπὸν ὅχι τοὺς
δεικνύῃς πρὸς τοὺς
νευθέντα νὰ ἐπιδει-

ΚΕ

Οὔταν ᾔσαι εὐτα-
μὴ καλλωπίζεσαι
ὡς ὑδροπότης ², ε-
ὅτι εἶσαι ὑδροπότης
καμμίαν φοράν εἰς
νὰ σὲ βλέπουν οἱ
λιάζης ³.

(1) — Ἦτοι εὐτελῶς ἐνδεὲς
εὐτελῶς οἰκῶν.

(2) — Ὁ μὴ πίνων οἶν-
της· ὁ δὲ μετρίως πίνων,

(3) Ἐννοεῖ, νομίζω, ὁ
δεύτερον κῶλον τῆς ἀνωτέρω
τὸ ὁποῖον παρέλειψε χάριν
λόγου καθ' ὁλοκληρίαν ἢ κα-
κὸ τοῦ κερχιλαίου, τὸ ἐρεξ-
» ραδόξων καὶ ἀντιγράφων·
» λαίον ἰ.ε. τὸν Διογένην,
» τὴν, ἰδὼ πράξιν Διογένο-

Ἄλλα, ἂν κάμμ

-
- » τον, ὁ ὁποῖος « Ἐν κ
 - » ζεν, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη
 - » ἔρτιος (βιβ. 5. 23.). Τ
 - » οἱ Στωϊκοί, ὥστε ἔδωκ
 - » μος εἰς ἀρετὴν ὁδός. »(
 - » ὁ ὁποῖος πεπεισμένος, ὁ
 - » Σωκράτην ἀπλῶς, ἀλλό
 - » ποικ. 15. 1Α. 33). διότ
 - » ἤθελεν εἰσθαι ἐφάμιλλο
 - » ρετὴν μὲ μανία, (τὸ
 - » συνεπλέκετο μὲ ἀνδρ
 - » ἐπίδειξις μᾶλλον παρ
 - » ὃν λόγον· καθὼς καὶ ὁ
 - » (Η γ) ἀποτρέπει ὁμοίως
 - » ἐπίδειξιν τοῦ ἀσκήτ κο
 - » τέραν ἀπὸ τὰ ἀσκήμα
 - » ἀσκηταί. Τοῦλάχιστον
 - » χῖσκος ὁ ἐξ Ἀστίου (Ε
 - » μάσαντες τὰς πράξεις
 - » πολλάκις ἐν καιρῷ χε
 - » μ' ὅλον ὅτι εἶχε φάρμα
 - » μίμως μὲ γυναῖκα, κατ
 - » 5. 9.) « Διότι κάλλιο
 - » (Κορ. Ἐπικ. Σελ. 139)
 - (1) Ἐλαμε τοιοῦτόν τι
 - ον πολλῶν στρατηγηματικ
 - αὐτὸν κρύον νερὸν νὰ π
 - χα, ὅτι θέλει νὰ συναπο
 - καὶ ὁ ἀληθὴς χριστιανὸς

ὀλίγον ψυχρὸν ὕδα
νένα νὰ μὴ τὸ ε

ΚΕ

1. Ἰδιώτου στά
ἐαυτοῦ δὲν προσδο
βην, ἀλλ' ἀπὸ τὰ
ρακτήρ. Πᾶσαν ὡ
προσδοκᾷ ὁ φίλόσο

2. Σημεῖα προκ
ένα ὁ προκόπτων,
μέμφεται, κἀνένα
αυτοῦ τίποτε, ὅτι
ποδισθῇ, ἢ κωλυθῇ
τις τὸν ἐπαινῇ, κα
τα· καὶ ἂν τὸν ἐξε
έρχεται δέ, καθ' ὅ

(1) Λέξεις ψυχῆς δραστ

(2) Εἶπο μὲν προηγουμέν
εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς ἰδιώ
κόπτοντας, (τοὺς ἀρχίσαντ
Φιλοσόφους. Ἐντεῦθεν καὶ
σημασίαν Φιλόσοφος, εἰσαχθ
στιανικῆς φιλοσοφίας μὲ τ

μενος νὰ κινήσῃ τι
βῇ πῆξιν ¹.

3. Τὴν ὄρεξιν κα-
ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του
τεθειμένην εἰς μόνα
σίαν μας ὄντων ³ ·
λαράν· ἂν φαίνεται

(1) Καθὼς δηλονότι προσέχο-
νημένα μέλη, ἕως ὅτου λάβου-
τι τῶν καθισταμένων, ἕως ὅτ

(2) Ἦτοι δὲν ἐπιθυμεῖ τι,

(3) Τὴν μὴ θελητικὴν διάθε-
μεν ἐνταῦθα τὴν λέξιν «Ἐκκλι-
δὲν θέλει ἡ φύσις τῶν ὑπὸ τὴν ἐ-
ὅ,τι δὲν θέλει ἡ φύσις τῶν πρα

(4) Τὴν λέξιν ΑΜΑΘΗΣ,
δῶ, ΜΑΣΘΛΗΣ, ἐξηγούμενος
τοῖς μεμαλαγμένοις δέρμασιν
μνει ἀκριβεστέραν ἐτυμολογίαν
σενικῶς καὶ Μάσθλη θηλυκῶς
νυμον τοῦ Ἰμάς.· Πρῶτος, λέ-
βιβ. § 57. Σελ. 83.) μετεχειρ-
» ον Μάσθλης,» τὸ ὅποῖον ὅτι
» γεῖται δέρμα. Καθ' Ἠτύχιον
δημα φοινικοῦν, καὶ ἡνία, διφ-
σειν, ὃ ἐστὶ, τύπτειν τῷ ἰμάτι
ἴσως) Ἰσθλη, αἰγεία μηλωτῇ, ἢ
πρέπει νὰ γράφωμεν, καθὼς σ-
φορικῶς ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Κωρ

τίξει· ἐν ἐνὶ λόγῳ
καὶ ἐπίβουλον.

Κ

Ὅταν τις σεμ-
νοῇ καὶ νὰ ἐξηγή-
τὸς πρὸς σεαυτὸν
γράψει ἄσαφῶς, ο-
φορμὴν νὰ σεμνύ-
θυμῶ νὰ καταμάθ-
τήν· ζητῶ λοιπὸν
φύσιν, καὶ ἀκούσα-
ἔρχομαι πρὸς αὐτ-

ὁ Σχολιαστὴς ἐξηγεῖται οὕτως
» καὶ ἀπαλὸς καὶ τρυφε-
» ὀνόματι τοῦ Κλέωνος,
« τὴν λαχαρότητα (χαυ-
» τοῦς, ὁποίους αἱ ἱμάντες
» λοιπὸν εἶναι ὁ μεμαλ-

(1) Ἦτοι καμαρώνη,

(2) Ὁ Κοραῆς λέγει,

διότι δὲν εἶναι συγχωρο-
καὶ διδάσκων τί, ἀλλὰ
ἦναι διακεκριμένος ὁ Κο-
μαθήματα παραδιδόντα
ὀνομάζει Κορ· Ἐπικ. Σε

μένα ζητῶ λοιπὸν
 ἐδῶ δὲ ἀκόμῃ δὲν
 εὕρω τὸν ἐξηγητὴν, δ
 πρᾶξιν τὰ παρηγγε
 ἂν δὲ αὐτὴν ταύτην
 παρὰ γραμματικὸς
 διαφέρω δὲ βέβαια κ
 ρου Χρύσιππον ² ἐξη
 τίς μοι εἶπη, Κάμε
 θριῶ ³, ὅταν δὲν εὐ
 ἔργα καὶ σύμφωνα

Εἰς ὅσα τίθενται

(1) Ἐρρέθη ἄλλοτε, ὅτι ο
 καθὸ παραγομένης τῆς λέξε

(2) Ο Χρύσιππος ἦτον μ
 τοῦ τοῦ Ζήνωνος, χρηματίσ
 γνώτατος. Διότι ἐπτακόσια τ
 Λαέρτιος (Z. 189.) Τὰ πλεῖ
 ὠτεις, καὶ παλιλλογίας, καὶ
 παρὰ τὸν φιλόσοφον ἦτον δ
 Κυνικῶν ὅχι μόνον τὰς μωρ
 (ἴδ. Πλούταρ. Περὶ Στωϊκ
 Ἐπικ. Σελ. 141.)

(3) Ἦτοι κοκκινίζω, ὡς κ

(4) Εἰς τὰ παλαινοῦμένα

μενε, ὥς εἰς νο
σης, ἂν παραβῇ
μὴ γυρίῃς νὰ
δικόν σου.

1. Εἰς ποῖον
ἀξιοῖ ² ἡ ψυχὴ
εἰς κάμμίαν περὶ
ταιὸν λόγον; Π
ἐκείνους, μέ τοῦ
φῆς, καὶ συνανε
δάσκαλον προσδο
τὴν ἐπανόρθωσιν
ἀλλ' ἀνὴρ ἤδη

(1) Ἦτοι μὴ τῷ δίδω

(2) — Πρετεντέρη, α

(3) Τὴν πράξασιν
τοῦ αἰροῦντος λόγου (ἡ

(4) — τοὺς ἐπιστημον

(5) Ἡ μεираκιακή ἡλ
πίυμῃ ἀφροδίσεια, καὶ
δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τὸ ἰμε

(6) Κατὰ τοὺς ἀρχαί
ἔτος, καὶ ἔληγε τὸ τεσσ

καὶ ὀκνηρευθῆς, καὶ π
λῶν κάμνης, καὶ ἡμέ
μετὰ τὰς ὁποίας ὅτι
σου, ἀνεπαισθήτως θά
καὶ θά ἀποθάνης κοιν

2. Ἦδη λοιπὸν ἄ
νὰ ζῆς ὡς τέλειος ἀν
ὅ,τι σοὶ φαίνεται βέ
ἀπαράβατος· καὶ ἂν ἐ
ἢ ἄδοξον παρουσιάζηται
τώρα εἶναι ὁ ἀγὼν, κα

χρη ὅδου ἐλέγετο πρεσβύτης, ὁ
καὶ ἐπέκεινα ἐτχατόγηρως. Ἀπὸ
ὅτι ὁ Ἐπίκτητος ἀποτείνεται π
ρίζων, φαίνεται, τοὺς νέους σ
ποιήσεως εἰς τὴν πρακτικὴν φ
πειρίαν, καὶ ἐπομένως ἀξιού
ἐλπίδας, χρόνου προϊόντος, ν

(1) Εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, τόπος
λαί πόλεως Πίσσης ἐν Πελοποννή
χωρίων Δρούβα, καὶ Μωρ
τὰ τετραετίαν ἑορτὴ Παν
θεν χάριν ἐθνικῆς πανηγύ
κουομένης τῆς λέξεως ἱερά. Ησ
ριζόμενοι ὑφ' ὅλων κοινῶς τῶν
πίου Διὸς, οἵτινες καὶ ἄλλως
Certamina. Περί τῆς ἀρχῆς
χον διάφοροι γινῶμαι παρὰ το

καὶ δὲν εἶναι π
καὶ ὅτι μιᾶς ἡμέ
ελευψις ἐξαφανίζ
μέρας καὶ ἐνός
προχοπὴν.

3. Ὁ Σωκρά
σεῖχεν εἰς κἀνέν
μῆ, εἰς τὸν λόγ
Σωκράτης, τοῦ
μῶν γὰ ῥῆσαι Σω

λέγεται, ὅτι ἐρύστησεν
Τιτάνων νίκην του. Κα
καὶ ἡ ἐν Ηλιδι πόλις Πίσ
λους δὲ ἐρύστήθησαν ὁ
νικήτας τὸν Αὐγίαν πε
θέντες περὶ τὸ 776.
τῆς Ηλιδος, ἐρυλάχθη
ἀνὰ πᾶσαν τετραετία
νος μηνός, συμπύπτον
ἐχρησίμευον ὡς κοινὴ
ἀγώνων τούτων ἦσαν,
οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς ἀγών
Ἐκτὸς δὲ τούτων ἐγίν
Ποιητικῆς, καὶ ῥητορεί
εἰς ἕκαστον εἶδος ὑπερ
αὐτόθι ἱερὸν ἄλσος τοῦ
ἐγίνετο συνήθως με 9
τε ὁλοκλήρους ἡμέρας
οἱ αὕτη συνέτεινε
ῥητῶν τῶν Ἑλλήνων.

1. Ὁ πρῶτος καὶ
 λοσοφία εἶναι, ὁ τόπος
 ρημάτων, δηλαδή νὰ
 εἶναι, ὁ τόπος τῶν ἀπο-
 ρομεν, ὅτι δὲν πρέπε-
 πος εἶναι, ὁ βεβαιωτι-
 φητικός, δηλαδή, πόθ-
 ἀπόδειξις, τί πρᾶγμα
 πρᾶγμα ἀκολουθία ;
 ἀλήθεια ; τί πρᾶγμα

2. Ὁ μὲν λοιπὸν
 διὰ τὸν δεύτερον· ὁ
 ὁ δὲ ἀναγκαιότατος,
 μεθα, εἶναι ὁ πρῶτος
 ἀνάπαλιν· διότι εἰς τ-
 καὶ περὶ ἐκεῖνον εἶναι
 πρῶτον παντελῶς ἀμ-
 μέν, πῶς δὲ ἀποδεικν-
 δώμεθα, πρόχειρον τ-

(1) Ἡ λέξις τόπος, σημαίνει
 τινος σώματος κατεχόμενον, ἢ
 πομένως, ἀγρὸν, χωρίον, χώρ-
 χοῆσιν συγγραφικὴν, σημαίνει

(2) Δηλαδή ψευδόμεθα ἐν

1. Ἐν πάτῃ τῇ
τὰ ἐφεξῆς ῥητά
1. Ἄγου δέ με, οἱ
Πεπρωμένη,

Ὅποι ποθ' ὑμῖν εἴ
νος.
Ὡς εἴφομαί γε
μὴ θέλω,

Κακὸς γενόμενος
εἴφομαι.

(1) Τὸ μὲν πρῶτον,
ἐκ τοῦ μαθητοῦ τοῦ Ζήνωνος
ἀνδριάντα θυμωτὸν εἰς
τοῦ, ἀνατιθέντα κατ' ἀντίον
τοῦ ἀνδρός. Τὸ δὲ δεύτερον
ἐκ τοῦ Τραγωδίας. Τὸ δὲ
τέταρτον ἐκ τῆς παρὰ

(2) Οἱ Στωϊκοὶ εἶχον
μα. Ἐλεγον, ὅτι τίποτα
ἢ αἰτιατὸν ἄνευ αἰτίου
τε, συνιστάμενον ἐκ
πολλῶν ἀλληλενδέτων,
τινός. Τὸ ἐκ τούτων λοιπὸν
ἐστὶ φύσις· οἱ Στωϊκοὶ
τοὺς Στωϊκοὺς Πεπρωμένους

(3) Περὶ τοῦ, ὅτι πρὸς

2. Ὅστις δ' ἀνάγκη
κεν καλῶς,

Σοφὸς παρ ἡμῖν, καὶ
σταται.

3. Ἀλλ', ὦ Κρίτος
Θεῶν, οὕτω πως ἄς

4. Ἐμέ δέ Ἄνυτο
μέν εἰμποροῦν, νὰ βλα

δὰ μὲ τὸν Κλεάνθην καὶ ὁ
λογικὸν ζῶον εἶναι δεδομένον
γόγγυστος δὲ παρακολούθησις κ

(1) Τοῦτο δὲ ἴσον μὲ τὸ
διαφέρον, τὸ, « Μὴ φοβηθῆτε
• ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτ

ΕΠΙΚ ΑΠΟΣΤ

ΚΑΙ Τ

ΣΥΛΛΕΓΕΝΤΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ

* 1. 'Ο συμπεπλε
ζει μέ ποταμόν χείμα
χώδης, καὶ καταγεμο
έμβατος, καὶ τυραγνι
χρόνιος.

* 2. Ψυχὴ ἡ ένασ

(1) Ὅσα εἶναι τοῦ Ἑπικτ
φου Ἀστερίσκιν.

(2) Ὁ ἄνθρωπος δηλονότι
καὶ μὴ ἐνεργῶν τὰς ὑποθέσεις

(3) Ἦτοι τὸν σχηματιζόμεν
χὰς, καὶ ὀρμητικῶς τρέχοντα,

μέ πηγὴν ἀένναον
 ρόν, καὶ ἀτάραχον,
 νωνικόν, καὶ πλου

* 3. Ἄν θέλῃς
 ὅτι εἶσαι κακός.

* 4. Καλλίτερον
 ὁμολογῶν, ὅτι σφ
 πολλάκις, λέγων,

* 5. Κόλαζε τὰ
 αὐτά.

* 6. Μὴ τοσοῦτ
 σέ λέγουν κακόν,
 ᾗσαι κατὰ ἀλήθειαν

* 7. Ἄν θέλῃς
 γῆς καλὰ· ἀφοῦ
 πάθει νὰ κάμνῃς κα
 τὸ καλὸν ὄνομα.

* 8. Ἐλευθερία
 ὄνομα ἀρετῆς, τὸ

(1) Ἦτοι μέ βρύσιν πάντ
 οτέρα σημασία τῆς λέξεως
 τι πάλαι βρύσις καὶ πηγὴ
 ἐξαγωγῆς, ἢ ἀναβρύσεως ὅ
 λαι λεγομένην κρήνην, ἥτι
 διοχέτευσιν·

(2) Τὴν εὐεργετικότητα
 ἐξαντλουμένην ἐπ' ἀγαθῶ α

δύο, ἔργα προαιρέσεως· προαίρεσις, εἰς τοῦτο· τὸ ἄλλο ¹. ψυχὴ δὲ τὸ σῶμα, καὶ ὅσα προαιρέσεως· διότι τὴν προαίρεσιν ἐλεύ-

* 9. Κακὸς δεσμὸς ψυχῆς δὲ, κακία· διὰ λελυμένον, τὴν δὲ ἄλλος· ὅστις δὲ πάλιν τὴν δὲ ψυχὴν του

* 10. Τὸν μὲν τὸν διὰ θανάτου, καὶ ἡ σμὸν τῆς ψυχῆς λυ- πειρίας, καὶ ἀσκήσε-

* 11. Ἄν θέλῃς σωτῶς, προσπάθει τὸν ἀγαθούς· θὰ τοὺς θέλοντας διδάσκη- πης· διότι θὰ φύγῃ θηρία, συγχρόνως· σω εἰς τοὺς συμμέ- καὶ ἡ ἐλευθερία.

(1) Δὲν τὸν πιάγει δηλα

12. Εἶναι αἰσχρὸν
 λισσῶν γλυκαίνων τῶν
 θεῶν, τὸν λόγον

13. Κάνεις φιλόδοξος,
 δὲν εἶναι φιλόκαλος³.

14. Καθὼς δὲν εἶναι
 πλέων ἐντὸς μεγάλου
 σου πλοίου, γὰρ κατα
 θυμῆς, καθήμενος
 χειμάζῃσαι.

* 15. Εἰς συμπόσιον
 μεν ὅ,τι εὐρωμεν ἐν
 τάξῃ τὸν ὑποδεχόμενον
 κοῦντας⁴, θὰ μᾶς
 σμον αἰτοῦμεν ἀπὸ
 δίδουν, καὶ ταῦτα, ἐν
 πραγματικῶς δομένον

(1) Ἡ τὸν λάρυγγα, ὡς σ

(2) Ἐδῶ κατακρίνει, νομίζω
 μίτους παραδεχομένας ἐπὶ προ

(3) Τῆς ῥήτεως αὐτῆς τὸ
 « Οὐδεὶς φιλοχρήματος, καὶ
 » ἀλλὰ μόνος ὁ φιλόκακος » -
 παραδεχθὲν παρὰ κριτικωτέρου

(4) Ἦτοι μπουγάτσαι, ἡ
 νικη, σημαίνουσα πλακωτὰ ζυμ

* 16. Νόστιμοι
 σιν εἰς ὅσα δὲν ε
 λέγει, εἶμαι καλλ
 λους, σὺ δὲ πεινα
 Εἰ γὼ εἶμαι ὑπατικ
 ἄλλος, Ἐγὼ οὐλα
 ἵππον δὲν λέγει, I
 χιλὸν ⁴ ἔχω, καὶ
 εἶναι χρυσοῖ, καὶ ε
 τὸ, Ταχύτερός σου
 κτὶ χειρότερον εἶναι
 κίας. Ἄρα λοιπὸν
 χει; ἀλλὰ πρέπει
 καὶ τὰ ἱμάτια, καὶ

* 17. Πρὸς μὲν
 λεύη τίποτε, βαρυ
 ζουν, ὅτι εἶναι ἀπε
 φιλόσοφον διατί δε
 ὥστε νὰ στοχασθῇ

(1) Ἡ λέξεις ὑπατικὸς ο
 τον, καὶ τὸν χρηματίσαντ
 ἔδω σημαίνει, νομίζω, τὸν

(2) Ἐννοεῖται, ὑπάτου.

(3) Ἦτοι εἶναι οὐλόθριξ,

(4) — ξηρὸν χόρτον,

(5) — σίλλαι.

φρονισμός του, ἂν τίπ
τὰ χρήσιμα¹;

* 18. Οἱ ῥωμαλέοι
καὶ ψύχη² ὑπομένου
τὰς ψυχὰς, καὶ ὀργή
αν, καὶ τὰ ἄλλα πάθ

* 19. Ἐξέταζε τὸν
νὰ πλουτῆς θέλεις, ἢ
θέλῃς νὰ πλουτῆς, εἰ
οὔτε εἰς τὴν ἐξουσίαν
θέλῃς νὰ εὐδαιμονῇς,
καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν
τος εἶναι δάνειον τύχ
προσῆκοντι χορηγοῦμα
τῆς προαιρέσεως.

* 20. Καθὼς ἔχιν
ταν βλέπῃς ἐντὸς ἐλ
δὲν τὸ ἀγαπᾷς, δὲν

(1) Ὅταν δηλονότι δὲν τῶ

(2) Ἦτοι καὶ ζέστας καὶ

(3) Ὀργή, καὶ ἄλλοτε ἐρῶ

(4) Ὀφίδιον φαρμακερὸν τὸ
δρα, ἄλλοι δὲ ὀχιά· καὶ ἄλλο

(5) Ὡσαύτως φάρμακερὸν
γον ἴσως, ὅτι δεικνύει σχῆμα
ὅπλου, τανῶν δὲ ὀνομαζομένου

τέλειαν τῆς ὕλης τῆς
φθοροποιᾶς ἢ φύσις
λύττεσαι. Οὕτω καὶ
ὁ γκοῦ τύχης κακίαν
γῆς διὰ τὴν περιλά
φρόνει τὴν ἐνυπάρ
βδηλίαν ¹.

* 21. Ὁ πλοῦτος
πολυτέλεια εἶναι ἴδιον
εἶναι ἴδιον τῶν ἀγ
φροσύνη εἰς τὴν εὐ
γαθῶν· ὁ δὲ πλοῦτος
ποχὴν τῆς σωφροσύ
σωφρονῆς, καὶ σώφρων

* 22. Καθὼς, ἂν
νος ἐντὸς πλοίου, δὲ

(1) Ἡτοι ὡς κοινοτέρως λ

(2) Ἐδῶ εἰς τὴν γενικωτέρ
δὴ τις σώας τὰς φρένας, ἢ

(3) Τῆς ῥήσεως αὐτῆς τῆς
συμφωνεῖ ἢ ἐξῆς ῥήσις τοῦ
» τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖ
» εἰσελθεῖν.» Μὲ τὸ δεύτερον
κόν, « χεῖρ ἀλ χιάρηλαν ἐκ τζο
κέρδος δικαίως κερκτημένον δὲ

κυβερνήτης αὐτοῦ
προσταγή φυσική
οὔτε ἐδῶ, πάντοτε
προσταγή νὰ ᾔσαι
ποῖον λοιπὸν σοὶ
λόγος, τοῦτο καὶ

* 23. Μεταξὺ
ἤθελες σπεύσεις
διάγων ἐκστὶ νὰ εὐ
θεῖς, τί σπεύδεις
νων νὰ εὐτυχῇς ;

* 24. Καθὼς εἶ
κροῦ σκίμποδος³
ἐπὶ πλατείας κλίν
καλλίτερον νὰ συ
ας, καὶ νὰ εὐθυμ
γάλης νὰ δυσθυμ

(1) Ἐδῶ ἡ ἀπόδοσις
Πανδαμάτορα χρόνον,
ξῆς κόλου. « Οὕτω οὔτε
» διὰ νὰ διατηρῇς τὸν

(2) Διότι εἶσαι λογικὸς

(3) Τὸ πτωχοπρεπὲς (1)
καὶ ὁ Μάρκος (Δ'. Γ'.)
εὐρύποδα.

(4) Ἦτοι νὰ ἔχῃς κατ

* 25. Πενία δὲν
μία· οὐδὲ πλοῦτος ἀ-
φόβον, ἀλλὰ λογισμ-
κτήσης τὸν λογισμὸν
οὔτε πενίαν θὰ μερ-

* 26. Οὔτε ἵππος
καὶ τάπητας⁴, οὔτε
φωλεὰν ὑψοῦται· καὶ
τὴν ταχύτητά των,
τὸ δὲ ἀγριόπτηνον,
πὸν μὴ διὰ τροφήν
γὰρ διὰ τὴν ἔξωθεν περ-
ἀλλὰ διὰ χρηστότη-

* 27. Τὸ γὰρ ζῆ τ
ζῆ πολυτελῶς· διότι
ἀπὸ σωφροσύνης, καὶ
κοσμιότητα, καὶ εὐτε-
χεῖται ἀπὸ ἀκολασίαν

(1) Ἦτοι λογαριασμοὺς ἔσωτε.

(2) — Παχί.

(3) — Φάλαρον, ὁ προμετα-
στέλλει.

(4) Τάπης, ὁ τουρκιστὶ χ.

(5) Κρόκη, πούπουλα.

(6) Εἰς τὸ κείμενον εἶναι,
μείνει τὸ, φουσκῶνω ἔσθην τὸ

ἀκοσμίαν· τέλος
 θής· τοῦ δὲ δευτε
 ρῆς καλῶς, μὴ
 νῆσαι.

* 28. Ἄς σοι
 ποτοῦ ὁ πρῶτος
 φάγιον δὲ καὶ ἡδ
 ρισσότερα ἀπὸ τὰ
 ὀψοποιούς θάχης
 ριστηθῇ τὸ τυχόν

* 29. Τὰς τρο
 δαπανηράς, ἀλλὰ
 διὰ τὰ σωματικά
 πλανώμεναι ἀπὸ
 λίγον τὰ σωματικ
 σώματα ἐξοπίσω
 στοῦσι.

* 30. Φρόντιζε
 λία σου φαγητὰ,
 νη· ἐπειδὴ τὰ μέ
 συνεκχύνεται ὁ ἔπ
 ἡ ψυχὴ χωρισθῇ

(1) Ἦτοι διὰ τὰς δυσχε
 λυέξοδόν των.

(2) — Μήτε δυσαρεστη
 πλανώμεναι εἰς εὕρεσιν ἡδ

ΕΠΙΚΤ

* 31. Εἰς τὰς ἐστὶν
δύο, σῶμα, καὶ ψυχὴν,
τοῦτο εὐθὺς ἔχυσας ἔξω
χὴν, τοῦτο φυλάττεις.

* 32. Μὴ προσφέρῃς
χρόνως μὲ πολυτέλεια
δῆσασα μὲ τὸ σῶμα μ
δὲ ὀργῇ εἰσελθοῦσα εἰ
μακρατάτους χρόνους.
φερθεὶς ἀπὸ ὀργὴν, ὑπὲρ
λυτελῶς, ἀλλὰ μάλλον
εὐτελῶς, καὶ φερόμενος

* 33. Νὰ ἐννοιάζῃς
ἦναι οἱ ὑπηρέται περὶ
διότι εἶναι ἄτοπον γὰρ
ὀλίγας στιβάδας ².

* 34 Ἄριστον μὲν
παρόντων τοὺς θεράτ
μασίας μὲ αὐτάς σου
εἰς δὲ τὴν τράπεζαν
μὴ τὸ ταιοῦτον δέν
ἐνθυμοῦ, ὅτι, ἐν ᾧ δ

(1) Ἦτοι τοὺς φιλευμένους.

(2) Ἡ λέξις στιβάς εἶναι τοῦ
ρόστρωμα· ἀλλ' ἐδῶ σημαίνει
γα λοιπὸν μιντέρια, (διότι οἱ
ἀλλὰ καθὼς ἡμεῖς τώρα λέγομεν,

τεῖσαι ἀπὸ κουρ
σαι ἀπὸ μὴ τρ
ἀπὸ μὴ πίνοντο
σιωπῶντας, ἐν
συνεσταλμένους
ριπέσης εἰς ἅτο
καταστήσης χα

* 35. Ἐριδες
ποι, κατ' ἐξοχή
γινόμενας εἰς σ
ναται νὰ διδάξη
δύναται νὰ πεισ
ὑπάρχει παροῦσ
ματαίως σὲ κάμ

* 36. Οἱ τέτ
αι ³ ἄφρωνοι χαί
νοι, οἱ δὲ τέττ
κοχλίας προκυλ
του ἐκβαίνουσιν
τιγας πάλιν διε
μάζοντος ἄδουσι

(1) Ἦτοι ὠργισμένοι
παρ' ἐμοὶ κριτὴ ἢ λέ
ῆτοι καταβιδάζειν τοῦ

(2) — Οἱ κοινοτέρως

(3) — Σαλιάγκει.

σικὸς καὶ εὐάρμοστος
 πόσια δροσιθῇ ἢ ψυ
 αὐτὴν μὴ ἀφίνης νὰ
 ἀλλ' ὁπόταν εἰς τὰ
 λόγον, τότε εἶπέ την
 λόγια τῆς δικαιοσύνης

* 37. Τὸν πρὸς σέ
 γαριάζης, ἢ ὡς καλ
 σου, ἢ ὡς ἴσον σου·
 σου, πρέπει νὰ τὸν ἀ
 τόν· ἂν δὲ κατώτερός
 σος σου, νὰ συμφωνῇ
 φωραθῇς φιλόνεικος.

* 38. Καλλίτερον
 νὰ νικᾷ τις τὴν δόξαν
 δόξαν, νὰ νικᾶται ἀπὸ

* 39. Ἐν ᾧ ζητεῖς
 σης τὸ νὰ νικᾷς ἐκ
 εὐρης τὴν ἀλήθειαν,

* 40. Ἡ ἀλήθεια π
 ρὰ τοῖς ἔξω 2.

(1) Ὅπερ ἐστὶ, κάλλιον φιλο
 ψεύστης.

(2) Δηλαδή νικᾷ τις, ἐνώπι
 θειαν· ἐνώπιον δὲ τῶν ἐξωτε
 ἡγορμᾶς καταφρονήσεως, καὶ

* 41. Συμφερο
θέρου, καὶ νὰ ὑ
ρὰ νὰ ζῇ μετὰ

* 42. Τὸ ὅπο
μὴ ἐπιχειρῆς νὰ
αν, ἄπεχε ἀπὸ
ποφέρεις νὰ ἔχῃ
ὁμοιάζεις, ὅτι ὑ
χει κοινωνίαν
δουλείαν.

* 43. Καθὼς
νὰ ὑπηρετῇται ὁ
νὰ ἀρρώστουν
θέλῃ νὰ ὑπηρετῇ
του θέλει νὰ ᾔῃ

* 44. Σὺ, ὅς
λων, αὐτὸς νὰ
ἐλεύθερος, ἂν ἂν
Ἀριστείδης², ο

(1) Αἱ λέξεις δοῦλο
νῆν, ἀλλὰ τὴν ἀρχαίαν

(2) Περὶ τῶν ὀνομά
τῶν ἀριθμῶν 67, καὶ

(3) Ἐπαμινώνδας, π
ποφωτέρων καὶ πολιτικῶν
γεννηθεὶς εἰς Θήβας εἰς

γος, πλουτοῦντες καὶ
 ὁ μὲν, δίκαιος· ὁ δὲ, ()
 χρῶς διάγοντες ἀπέλκ

* 45. Ἄν θέλῃς ἰ

μιμοῦ τὸν Σπαρτιάτη
 πον οὗτος δὲν ἔφραξε
 ὠχύρωσε μὲ ἀρετὴν
 τὸς ἐφύλαξε τὴν πόλιν
 μεγάλην αὐλὴν περι
 γους ὑψηλοὺς, ἀλλὰ

ου φιλοσόφου Λύσιοι, ἔστις ἐν ὄν
 τῆς Βοιωτίας, μετὰ ἕξ χιλιάδ
 λοντας εἰς Βοιωτίαν μετὰ διπ
 ρας χιλιάδας ἄνδρας καὶ τὸν β
 τάρχησε μετὰ Πελοπίδου, μετ
 ἐπαναστάτησε τὰς συμμαχικὰς
 ἐγκατέστησε τοὺς ἑκπατρισθέντ
 τοῦ στρατεύματός του ἀπέναντ
 ἡ γενναιότης τοῦ τότε βασιλέω
 Σπάρτη σύμμαχήσασα μετὰ Ἀθ
 πεφύσισε νὰ ταπεινώσῃ τὴν αὐ
 κεφαλῆς στρατεύματος 33,000
 ἀπήντησεν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν ὅλη
 τῶν συμμάχων, ἐνθα αὐγκροτ
 χην, ἔτρεψε τὴν φάλαγγα τῶν
 ἐδίωκεν αὐτὴν μὲ μέγαν φόνον
 ρον βέλος, ἀπέθανεν ἐν τῷ μ
 Π. Χ. τὸ σῶμά του ἐπῆραν

μέ εὐνοίαν, καὶ
θερόν δὲν θέλει ε
παν στίφος τῆς

* 46. Μὴ μέ
λης τὴν οἰκίαν σ
σωφροσύνην διότι
εἰς ἀλλοίωσιν, κα
μῶν· τὸ δὲ δεύτε
σύμφυτος ³, καὶ

* 47. Ἀντὶ ἀγ
γέλαι νὰ ἀγελάζω

* 48. Καθὼς λ
τω καὶ κόλαξ, καὶ
Πρόσεχε τολοιπόν
θασθῆς, καὶ δεχθῆς
κούς.

* 49. Τὸ νὰ στ
κία του λευκανθίζο
ροκάλου· τὸ δὲ νὰ
στότητα κοινωνίας,
χρόνως φιλανθρώ

(1) Ἦτοι μὲ κάδρα, καὶ

(2) — μάγευσις.

(3) — συγχρόνως δημιουργ

(4) Πρᾶγμα αἰείποτε ὄν,

ἔχ, λέγεται αἰδῶν.

* 50. Ἐὰν θαυμάζη
δὲν θὰ ἀξιωθῇς· ἐὰν
μεγάλως θὰ θαυματού-

* 51. Δὲν εἶναι κἄν
τὴν φιληδονίαν, καὶ φ
κἄν ἐν καλλίτερον ἀτ
ἡμερότητα, καὶ φιλαν

* 52. Ἄν ἐξετάσω
γομένους φιλοσόφους,
ὑπάρχει κατὰ φύσιν
εἰς τὰ κατὰ φύσιν δ
λευθερία· διὰ τί τάχ
τοῦ σώματος, ἅτινα
ληνιᾶ, ὥς λέγει Ἐπ
ιδικά της, τὰ ὁποῖα
Μ' ὅλον ὅτι μοι ἔχε
καὶ πολλάκις κρυφο
λέγω τὸ αἰσχρόν.

(1) Ἐδῶ ἡ λέξεις αμικ
εἰς εὐδαιμονίαν ἀνθρώπου

(2) Ἡτοι εὐεργεσίαν.

(3) — τοὺς Κυνικούς·

(4) Ἐπίκουρος, εἰς τῶν
θιδρυτῆς τῆς λεγομένης Ἐπ
Δῆμον τῆς Ἀστικῆς, 342

νὰ νομίσω τὴν
βίου.

* 53. Ἐν Ῥώρ
σι τὴν πολιτείαν
κες νὰ ᾗναι κοινα
εἰς τὰς λέξεις κα
ὅτι ἐπειδὴ διατάσ
κῇ εἷς μὲ μίαν, ἄ
ἀλλ' ἐκεῖνος ἐξαιρ
ἄλλο τι εἶδος γάμο
ἄνθρωποι χαίρουσ
πρὸς νομιμοποίησι
ῇ φιλοσοφία λέγει,
λον νὰ ἐκτείνῃ τις

* 54. Ἀπὸ τὰ
ἐξόχως τέρπουσι.

* 55. Ἄν τις ὑπ
πέστατα εἰμποροῦν

* 56. Διὰ τοῦτο
Ἀγριππῖνον ³, διότι

(1) Τὸ περὶ ἀρίστου πο
λου ἐκείνου Ἀθηναίου Φιλ

(2) Ἦτοι τὰ ἡδονικώτατα

(3) Διάσημος Στωϊκὸς φι
καίος, τὸν ὁποῖον, δὲν ἐχρίνε

ἵπποτε δὲν ἐπήνεσεν ἐ-
σεν, ἐκοκκίνιζεν. Οὕ-
τοιούτος, ὥστε τοῦ
τὸν δυσκόλου πράγματος
ἐθερμαίνετο, θέρμης·
δὲ ἐξωρίζετο, ἐξορία
νὰ ἀριστήσῃ, παρουσιάζει
ὁ Νέρων διατάττει
θὰ ἀριστήσωμεν λοιπὸν

57. Διογένης κἀν
λὸς, τοῦ ὁποίου σκο-
καὶ τόνος ψυχῆς, ἀλ-

* 58. Καθὼς ἀλγὺς
ζυγὸν εὐθύνεται³, οὕ-
οὔτω καὶ ὁ δίκαιος
τὰς εὐθύνεται, οὐδὲ

* 59. Καθὼς εὐθύν-
ος πράγματός, οὔτε

* 60. Μὴ πρότερον

(1) Ἀρχία, πόλις τοῦ Λα-
στατα τῆς Ῥώμης κειμένη.

(2) Ἡ λέξις ζυγὸς σημα-

(3) Ἡτοι, ὡς κοινοτέρως

(4) — Ἐν ἀνθρωπίνῳ.

κάσῃς, πρὶν αὐτὸ
καιοσύνης ¹.

* 61. Ἄν θέλῃς
μὴ καλογνωρίζῃς
μηδὲ τὸν ἐνάγοντα
καλογνώριζε αὐτὸν.

* 62. Ὀλιγώτατα
αὐτὸς ἐν τῷ βίῳ.

* 63. Καλλίτε
νὰ μεμφθῇ ἀναξίως
ρὰ νὰ κρίνῃ ἀδίκω
πιον τῆς φύσεως.

* 64. Καθὼς ἡ
πλέον καὶ αὐτὴ δ
καὶ ὁ κρίνων κριτ
μενον.

* 65. Αἰσχρὸν,
τέρους δικαστάς ⁴.

(1) Δίκαζε δηλονότι, ὅτι

(2) Εἰς τὴν ἐνάτην τῆς
σύμπαντος κόσμου.

(3) Ἡ Λύδιος, τὸ κοινόν

(4) Νὰ μὴ δικάζεται δ
τε δίκην κακοδικείου, μήτε
πράξεως, ἀλλὰ μήτε διὰ
λαί τὸν δικαστὴν ἢ φιλοσοφ

Κ

* 66. Καθὼς ἀ-
θώτερον· οὕτως οὐ-
δικαιότερον.

* 67. Τὸ δὲ ἔρ-
γίου ποῖος ἀπὸ ἡμ-

(1) Λυκούργος ὁ περίφη-
λέως Εὐνόμου, ἐκ τοῦ γένους
Πολυδέκτου, μετὰ τοῦ ὀνόμα-
τος τῆς Δακεδαίμονος, ἕως ὅτου
σχηματίσῃ τὴν ὁποίαν
περετήρησε νομοθεσίαν κλη-
νώσας· Περιήλθε τὰς ἐν τῇ
ᾧθεν καὶ μετέφερε πρῶτον
Ὁμήρου εἰς τὴν ἐν Εὐρώπῃ
ἐμελέτησε τὰς τῶν ἀρχαίων
μορφωτικὴν ἐκείνην νομοθεσί-
αν τῶν συμπολιτῶν του, διὰ τὴν
λαοῦ καὶ τῶν Βασιλέων
θυναστείαν τῶν βασιλέων
κοσιν ὀκτὼ μέλη ἐκ τῶν
δωσε δὲ καὶ εἰς τὸν λαόν
θέσεις τοῦ Κράτους· ἀφ' ὧν
σίαν του, παραδεχθεῖσαν
κυρωθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐν
μενος ἀλλοδαπὰς χώρας,
ρήσας, ἦτοι ἐκουσίως μεί-
Σπαρτιᾶται, καὶ τὰ ἔθνη
νον τάφον· ἠγειρον δὲ καὶ
θημόσιον θυσίαν Λυκούργει

βῶν τὸν νεανίσκον,
θαλμὸν, ἀπὸ τὸν Δ
τὸν τιμωρήσῃ κατ
ἐτιμώρησε τὸν ἐγκ
καὶ ἀναδείξας ἄνδρ
τὸ θέατρον. Ἐν ᾧ
ἐπὶ τῷ συμβεβηκότ
πραγματικὸν ὕβρισ
δὲ εἰς Σᾶς πρᾶον

68. Πιττακὸς ²
ξουσίαν νὰ τὸν τ
Ἡ' συγχώρησις εἶν
διότι ἡ μὲν συγχά
ἡ δὲ ἐκδίκησις, θη

69. Ἀλλὰ παντ
κεῖνο τὸ ἔργον μὲ
συναρμόσῃ τὴν ὀρμ
κοντος καὶ ὠφελίμ
θὰ ἡμεθα εὐκαταφ
τοὺς πρῶτους ἐχθρο
ψωμεν τοῦτο εἶναι ἰδ
θρώπων· καθότι λε

(1) Ἡτοι ὡς κοινοτέρως

(2) Πιττακὸς, υἱὸς Ὑρρ
χαίων ἐπτὰ σοφῶν τῆς ἱ

κατάφρόνητος καὶ ὁ
βλάβη· ἀλλὰ περισσ
ναι ἀδύνατος νὰ ὤφε

* 70. Ὅταν σοὶ
καὶ νὰ φοβερίσῃς τ
τοῦ, ὅτι εἶσαι ἡμέρ
μίαν πρᾶξιν ἀγρίαν,
μετανόητος καὶ ἀνε

* 71. Πρέπει νὰ
λον νὰ ἔλθῃ εἰς ψ
ἐκάστην ἡμέραν δέν
μεταχειρίζεται τὰ ἱ

72. Νικίας ⁴ τοῦ
πολλάκις ἐρωτοῦσε
λούσθῃ, καὶ ἂν ἀρίσ

(1) Δηλαδή μᾶλλον εὐκατα
ποσῶς, παρὰ τὸν μὴ δυνάμ
βλάβη, ἐνδέχεται κάποτε νὰ

(2) Ἦτοι ἐλεύθερος ἀπὸ ἐ

(3) — δοξασία ἢ πρέσβευ

(4) Νικίας υἱὸς Νικηράτου

Ἀθηναίων, ἀνὴρ κοσμαγάπητ

φονευθεὶς με ἐπώδυνον θάνα

ἐκστρατείας τῶν Ἀθηναίων.

(5) Ἦτοι τοὺς δούλους του

σιν ἢ λέξις οἰκέτης ἀντὶ τοῦ

χαίαν σημασίαν της.

(6) — ἐπρογευματίσε·

73. Ἀρχιμήδης μαθηματικῆς σάν-
 μέ βίαν, τὸν ἄλ-
 ματος αὐτοῦ ἄλ-

74. Λάμπις ὁ
 κτησε τὸν πλοῦτ-
 τὸν μέγαν· ἀλλὰ

75. Σόλων³ ἐ-
 πόσιον, ἐπειδὴ διε-
 διὰ σπανιότητα λ-
 εῖναι κᾶνείς, εἶπε
 σιωπᾶ εἰς συμπό-

76. Εἰς πᾶσαν
 νοιαν περὶ κᾶνενο
 λείας· καθότι ἄσφα-
 λέγῃ· πέπει δὲ νο-
 νοῦ καὶ λόγου.

(1) Ἀρχιμήδης περίφ-
 ἔτος Π· Χ. ὁ κατακαύσας
 πολιορκῶντα τὴν πατρὶν

(2) Σημειωτέον δὲ, ὅτι
 τὸ ἔλουν· διότι οἱ τ-
 ἄλείφοντο.

(3) Εἰς τῶν ἐπὶ τῶν
 Ἀθηναίων.

(4) Ὡσαύτως εἰς τῶν
 τοῦ ὁποίου μεταγενέστε-
 ρόν· διότι ὁ ἐν ἐσυμφωνοῦσαν

77. Καθὼς οἱ ἐν
λίγα φρύγανα ¹ ἀνα-
εἰς τὰ κλυδωνιζόμενα
βοήθειαν· οὕτω καὶ
ζομένη, αὐτὸς ἄρκα
εργετῇ τοὺς πολί-
τας.

* 78. Καθὼς ἂν
νήτης πλοίου, ἤθελε
τέχνην, ³ * * * Καθὼς
ἐκεῖ νὰ κυβερνᾷς ὅλην
τὴν πόλιν, οὕτως ὁ βασιλεὺς
νὰ κυβερνᾷς ὅλην τὴν
πατρίδα.

* 79. Ἐάν σοι πρό-
ανάθημα, πρῶτον ἀν-
λιστον ἡμερότητος,
ἀνάθημα ⁴.

* 80. Θέλεις εὐεργε-
τεῖν τοὺς πολίτας;

(1) Οἱ λεγόμενοι Φάροι, ἅνθρωποι.

(2) Φρύγαντα, τὰ λεπτὰ κλυδωνιζόμενα· ὅτι τότε μὲν φρύγαντα ἀναπτονται τὴν βοήθειαν.

(3) Ἐδῶ λείπει κῶλον ὁλόκληρον τὴν πόλιν, ὅτι ἡ πόλις νὰ πολυτεύηται, (ἢ τὴν πόλιν) νὰ πολιτικῇ.

(4) Ἦτοι ἀφιέρωμα· ὁ δὲ βασιλεὺς ὅποῖον εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ τις εἶναι τὸ νὰ κάμῃ τὸν ἑαυτὸν τὸν βασιλέα, καὶ τὸν λαόν· ὁ βασιλεὺς μὲν τὸ κατ' αὐτὸν τὴν πόλιν ἐργετῇ καὶ ὑλικῶς, καὶ δια-
μενος εἰς τοὺς ἀσθενεστέρους.

στα, ἂν δὲν ὑψώ-
σῃς τὰς ψυχάς·
κοῦν εἰς μικρὰ οὐ
μεγάλῃς οἰκίας

* 81. Μὴ μὲν
Σπάρτης, ποικίλῃ
τεχνικὴν· ἀλλὰ μὲν
παιδείαν νὰ διακο-
καὶ τῶν πολιτευο-
ἀνδρῶν καλοοικοῦ-
καὶ ζύλα.

* 82. Καθὼς
ἤθελε σοὶ μέλει δ-
ων ⁴, ἀλλ' ἤθελε
ζώων· οὕτως ἂν
νος τῶν πολιτῶν,
πολυτελείας τῶν
τὴν ἀνδρίαν τῶν

* 83. Καθὼς :

(1) Ἦτοι τὰς ὀροφὰς

(2) Παρατηρεῖ τις τὸ
περίθεν παρὰλληλισμόν·
οἰκῆματα ἔχουσιν εὐρυχω-
οἰκίας στενοχωρίαν.

(3) Ἦτοι τῶν ἀρχομέ-

(4) — Τῶν κοινοτέρως

(5) Ὁ δαμάζων πω-
ἢ ἀχθοφοροῦντα εἰς τακ-

λάρια ὅχι τὰ μὲν καὶ
 ἀφίνει νὰ φοφοῦν ἀπὸ
 ἐπίσης καὶ τὰ δύο μὲν
 τὸ δυσήνιον, βιαζόμεν
 τὸ εὐήνιον ². οὕτω καὶ
 στήμων τῆς πολιτικῆς
 τὰς τοὺς μὲν καλὴν
 τοὺς εὐεργετῇ, τοὺς
 δὲν ἀφίνει νὰ ἐξαφανι
 φῇ μὲν δίδει ἀφθόνω
 δεύει δὲ καὶ σφοδρότε
 γοντα εἰς τὸν λόγον

* 84. Καθὼς οὔτε
 πρόβατον ἀπὸ βληχῆν
 δὲ ἀνοήτου ὄχλου φων

* 85. Καθὼς ὅταν ὄχ
 ἰδιά του, δὲν ἐντρέπε
 σὲ κάμνη ἀδίκως νὰ
 γνώμην σου.

* 86. Ὅπερ ἐπιβάλλ

ρὰ τοῖς τούρκοις συνήθως λεγ
 λένουν καὶ τὸν σχοινοβάτην).

(1) Ἦτοι δυσκολοχαλίνωτα.

(2) — Εὐκολοχαλίνωτον.

(3) Κλαγγὴ ἐνταῦθα σημαίνει
 κροτήσεις

(4) Βληχῆ, βέλασμα προβάτ

σου, τοῦτο πρὸς
σου ζητήσουν τ

* 87. Καθὼς
κὰς παρακλήσε
τείλῃ, ἀλλ' εὖ
οὔτω μηδὲ σὺ
καὶ ἐπαίνους, ὅ
εὐεργέτει καὶ θ

88. Οὔτε κα
μίαν ἐλπίδα νά

89. Καὶ μέ
πει νὰ διαβαίνο

90. Θαλῆς
τατον, ἀπεκρίθ
δὲν ἔχουν τίπο

(1) Ἦτοι τὸ, σὲ τ
ἀνάτελλε.

(2) Ψόφος ἐδῶ δὲ
θόρυβον, ἢ ἤχον σφο

(3) Ἦτοι ἀράσσωμεν

(4) Ἦτοι καὶ με τὰ
δυνάμεθα νὰ φθάσω
πράγματα, τὰ ὅποια

(5) Θαλῆς ὁ Μιλήσιος
σταθεὶς φιλόσοφος καὶ
τὴν φιλοσοφίαν με γ
ποθανὸν 548 ἔτος ὁ

* 91. Ἀναγκαιότε-
 ραισιν τοῦ σώματος·
 θάνῃ τις, παρὰ νὰ ζῇ

92. Πύρρων¹ ἔλα-
 βεν τὸν θάνατον· καὶ
 δὲν ἀποθνήσκεις; αὐτὸς
 κάμμίαν διαφοράν.

93. Θαυμαστὴ εἶναι
 νοφῶν², φιλόζωος·
 ἀπὸ ὅλα καὶ ρυπαρώ-
 πεύομεν· διότι ἂν ἐ-
 μόνον ἡμέρας νὰ πε-
 τονος, δὲν ἠθέλαμεν
 πρᾶγμα εἶναι, νὰ σηκ-
 ξένα ὀδόντια, καὶ νὰ
 ἀφ' οὗ κάμνουν τι ἀπ-
 μαστὸν νὰ ἀγαπῶμεν
 τα ὑπηρετοῦμεν καθ'

(1) Πύρρων ἀρχηγὸς τῆς
 οὐδὲ Πλειστάρχου, ἐκ τῆς πόλ-
 ῆς πρὸ χρ. ἰδὲ Λαέρτιον

(2) Ὁ Ἀθηναῖος, στρατηγὸς
 σίδος δι' ὁδῶν καὶ ἐθνῶν πολ-
 ῆς Ἑλλάδα, μαθητὴς Σωκράτους.

(3) Ἦτοι τὰ πρὸς τὴν χρ.

(4) — Μᾶς ἔχει κατασκληθ-

τὸν θύλακον ¹.
 βαρύτερον; ἄλλα
 τοῦτο μένω, καὶ
 τοῦτο σωματίον,
 ἥμην νεώτερος,
 νεχόμην ². διὰ τ
 σα πρὸς ἡμᾶς τ
 ἀγαπῶ, λέγει· ἀ
 λεγον, καὶ αὐτὸ
 νον ἢ φύσις· ἢ α
 ἔχης πλέον ἀντι

* 94. Ἐάν νέ
 ἐγκαλεῖ τοὺς θεοὺ
 ᾗναι ἀναπαυμένο
 γώτερον ἀπὸ τοῦ
 πλησιιάσῃ ὁ θάνα

(7) Ἦτοι τὴν, ὡς κοιν

(8) Ἐδῶ ἐννοεῖ, νο

(9) Δηλαδή, ὡς λέγετ
 τὸ κείμενον λέξεις α πρ

(1) Ἐδῶ ὑπάρχει τ
 χρόνου, ἐλλείπουν δὲ νο
 » σὴ καὶ αὐτὸς μέχρι
 » εἶν δὲ πάλιν ἀφήσου
 » θως οὗτος περιπέστη
 » θεῶν, ὅτι. . .

τὸν ἰατρὸν, καὶ τὸν
τὴν προθυμίαν καὶ ἐ-
εἶπεν, οἱ ἄνθρωποι μὴ
νὰ ἀποθάνουν.

95. Ἀπὸ τὴν μεγ-
περιουσίαν, πρέπει πο-
τιμᾷ τις τὴν μικροτέρ-

96. Ὅτε μὲν ἡμεῖς
ρέδωσαν εἰς παιδαγωγί-
μῃ βλαπτώμεθα· ἀφ'
παρέδωσεν ὁ θεὸς εἰς
σιν. Ταύτην λοιπὸν τ-
λῶς νὰ καταφρονῶμε
θεὸν μὴ ἄρεστοί, καὶ
συνείδησιν.

97. Πλοῦτον δὰ π-
μεθα βέβαια ὡς ὕλην
περίστασιν.

98. Ἀρετὴν δὲ δι-
παρὰ πλοῦτον σφαλερ-
χρήματα αὐξάνει ἢ κ-
τις εἶναι ἀνόητος, τό-
γάμενος νὰ ἐκπληροῖ

(1) Δηλαδή πάντοτε πρέπει
ὡς μας, ἥτις κατ' ἄλλους εἶναι

99. Ὅσα δὲν
υπόνοιαν, ὅτι τὰ

100. Βουλεύου
της τι· διότι δὲν
λεχθέντα, ἢ πραχ

101. Πᾶς τόπος
μετὰ δικαιοσύνης.

102. Οἱ μὲν
λουν τοὺς ὀφθαλμοί
μοι εἰς τίποτε· οἱ
χὰς διαφθείρουν, καὶ

103. Ὁργὴν πρὸς
τὴν αὐτὴν τάξιν πρὸς

104. Ἀποδέχου
συμβουλεύωσιν, ἀλλὰ
στοτε νὰ κολλακεύω
θινὸν συμφέρον βλάπτου
πουσιν εἰς τὰς εἰκασί
γοι τὰς σκιάς τῶν
λεγόμενα ἀπὸ αὐτῶν

105. Ὁ νομοθέτης
τὴν αἰδῶ², καὶ τὴν
ὅσοι δὲν ἐρυθριῶσι

(1) Ἡτοι λέγουσι πάντα
τοῦ λόγου ὁποῖουδήποτε,

(2) Νὰ παρατηρῇ δηλοῦ
πον ἐν ᾧ ἁκούει, καὶ εἰς τὴν

106. Καλλίτερον
 ὀνειδιστικόν· διότι ἡ
 φιλική τις πρᾶξις· ὁ
 καὶ ὑβριστική.

107. Νὰ ᾔσαι με
 τοὺς παρακαλοῦντας
 δὲν δίδῃ εἰς τὸν παρ
 ὅταν παρακαλῇ.

108. Εἰς πειρατ
 ρὰν ¹, καὶ διαφθειρό
 ὄν ² τις ἐπῆρε, καὶ
 οἰκίαν του, καὶ τὸν
 δισθεὶς δὲ ἀπό τινα,
 τὸν ἄνθρωπον, εἶπεν
 ἐτίμησα.

109. Ὅχι πᾶσαν
 λοῦ πρέπει γὰ ἐκλέ

110. Φρονίμου
 ἡδονῶν, ἄφρονος δὲ

(1) Ἦτοι, ὡς κοινοτέρως
 πεσμένον εἰς τὴν ξηράν.

(2) Πᾶν ἱμάτιον περιβά
 ὄν· ὅθεν λέξις γενικὴ δυναμ
 ρον, καὶ λοιπὰ.

(3) Ἡδονὴν ὁδηλαδὴ τὴν

111. Πάσης τῆς
τρόπον τινὰ ἢ ἡδονῆς
μαργότερας ψυχῆς
ἀπωλείας.

112. Πρόλαβε
νὰ μὴ κολάζῃσαι.

113. Κάνεις δὲ
σιάζῃ τὸν ἑαυτόν.

114. Ἡ ἄμπελος
πρῶτος εἶναι, ἡδονῆς
τρίτος, ὕβρεως 2.

115. Ἐπὶ οἶνο
ων παιδείαν· διότι

116. Μέθυσος
ποτηρίων· καὶ ἂν

117. Νὰ ἀγανέ
ἡμέραν περισσότερ

118. Συνεχέστε
τὸν νοῦν σου τὸν

119. Ἐὰν πάντ
ζεσαι ψυχικῶς, ἢ

(1) Ἦτοι, ὡς κοίνοτέρ
νοεῖ ἐξ ὕλης τὸ κατασκευ

(2) Ἄλλος δὲ ἀρχαῖος
τοῦ οἶνου τὸ μὲν πρῶτο
δουῆς· τὸ δὲ τρίτον, ὕβ

ἔφορος εἰς ὅλας αἰ-
σεις, δὲν θὰ ἄμα
θεόν.

120. Καθὼς
θάλασσαν ἀπὸ τῆς
τὸν σωθέντα νὰ ἐ-

121. Ὁ Νόμος
θρώπου, ἀλλὰ δὲν
δὲν θέλουν νὰ εὐε-
τὴν ἰδίαν του ἀρε-

122. Καθὼς εἰς
σωτῆρες, οὕτω κα-

123. Νόμοι ἀλ-
οὐ ὅποιοι εἶναι δικ-

124. Εἰς Νόμ-
ρον, νὰ ὑποχωρῇ

125. Τὰ παρὰ
τῶν μὴ γινομένων

126. Ἐν καιρῷ
εὐκολώτατον· ἐν
σκολώτατον.

(1) "Ἦτοι ὀρθοί, ἢ αἱ
σμου σκοπὸν τοῦ Δημι-

(2) — τὰ παρανόμως
πράξεων τῶν λογικῶν

127. Τοὺς ἄφρονας
ὁ λόγος ἀπαλλάττει

128. Εὐγνώμων
δὲν ἔχει, καὶ χαίρει

129. Ἐπίκτητος
λυπήσῃ τὸν ἐχθρόν
ἑαυτόν του, νὰ κάμῃ

130. Κάνεις φρονεῖς
ἀπὸ τὴν ἀρχήν ². δὲ
τις τὸν ἑαυτόν του
ρακαλούντων· εἶναι
τὴν θέσιν εἰς τοὺς οὐρανούς
ἀνόητον νὰ προτιμᾷ
αὐτὸς νὰ ἄρχῃ καλῶς

131. Τίποτ' ἄλλο
παρὰ τὸ νὰ μὴ καλῶς
φηλοῦται, ἀλλ' ἐξίστημι

132. Ἐν πενίᾳ μὴ
δαίμων· σπανιώτατα

(1) Ἡ λέξις εὐγνώμων ἐν τῇ κοινῇ νομίζω, τὸν ἔχοντα τὴν αὐτογνωσίαν πρὸς τὸν Δημιουργόν.

(2) Ἡτοι νὰ μὴ γένη φύσις οἷον εἰ ὁ ἀοίδιμος Κοραῆς διαλογικῶς Πλουτάρχου. Τοιαύτη φιλόσοφον ὄντα νὰ μὴ ἀποφύγῃ

σοῦτον ὑπερέχει
πλοῦτον κἀνεῖς ν
ξη πενίαν· ἐπειδὴ
λαιοῶν Ἀθηναίων
ριστείδην ², καὶ
κλέους, ἔχων πε
αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
του ἔμεινε· διότι

(1) ὁ σέβόμενος τοὺς
τὴν ἐκκλησιαστικὴν μας

(2) Ἀριστείδης ὁ Λυσικλ
λιτικῶν Ἀθηναίων, ὁ ἐπ
καὶ ταφείς διὰ δημοσίας

(3) Σωκράτης ὁ Σωφρο
δάσκαλος Πλάτωνος, καὶ Ξ
κοντα τυράννων κατηγορη
σηγητὴς νέων δογμάτων
ας, καὶ καταδικασθεὶς ὁ
τούτου ἐκτενέστερα, Πλά

(4) Εἰς τῶν περιφημο
ἀνδρῶν τῆς ἀρχαιότητος,
καὶ τὸν πατριωτισμὸν ἐ
της, ὅτε ὁ Ξέρξης βασιλε
τεύματα, σκοπῶν τὴν ὑπ
τὴν περὶ ἑαυτοῦ ὑπόληψι
τινων, ἔλεγεν, «Ὁμοιάζω
» ἐν καιρῷ μὲν βροχῆς
» σκεπάζονται· ἐν καιρῷ
(μαθοῦσι)».

νατον ὅλα τὰ πράγ
μένει αἰώνιον.

* 133. Ὅτι τοια
ἡ φύσις τοῦ κόσμου
νωνται ἄλλως πως
ται τώρα· καὶ ὅτι
βολῆς ὅχι μόνον εἰ
ἄλλα ζῶα τὰ ἐπὶ
καὶ μὰ τὸν Δία αὐ
κάτω τρέπονται κα
γίνεται ὕδωρ· καὶ
μεταβάλλεται εἰς ἄ
ταβολῆς ἀπὸ ἄνω
χειρῇ τις νὰ τρέπη
αυτὸν τοῦ νὰ δέχτ
νόμενα, μὲ πολλήν
περάσει τὸν βίον.

* 134. Ὅστις δ
δομένα ἀπὸ τὴν τ
κοινὸς ἄνθρωπος 2.
καὶ οἰκονομῇ μὲ κ

(1) Ἐδῶ μὲ τὴν λέξιν
ἐξαιροῦνται τὰ ἐν τῇ θα
τὸν σκοπὸν καὶ λόγον τοῦ

(2) Ὁ λεγόμενος, κατὰ

σματα τούτων, μίζηται.

* 135. Ὅλα ὑπὸ
 σμον ¹, γῇ, καὶ θαλάσῃ
 ἄστρο, καὶ τὰ γῆς
 καὶ τὸ ἡμέτερον σώμα
 ὑγιαίνει, ὅταν ἐκεῖ
 ἐν ᾧ γηράσκει, καὶ
 λὰς ². Εὐλογον λὰς
 τὴν ἐξουσίαν μας,
 νὰ μὴ ἀντιτείνῃ εἰς αὐτὴν
 δυνατότερος, καὶ ἰσχυρότερος
 μῶν, μετὰ τῶν ὁμοίων
 δὲ τούτοις καὶ ἡ ἀντιτείνουσα
 ἀλογίαν δὲν μᾶς τὴν
 ρὰ ματαίους σπασμούς
 δύνας καὶ λύπας.

(1) Ἐνταῦθα ἡ λέξις Κόσμος
 σις ἐκλαμβανομένης εἰς τὸν
 κόσμος ἐδῶ σημαίνει τὸν
 τοῦ λόγου, ὅτι κάμνει
 τῆς διατηρήσεως τοῦ σώματος
 τὴν Παντουργὸν Φύσιν.

(2) Ἦτοι ἐν ᾧ ἀποθνήσκει
 λοιπά.

(3) — Ἀντεγέργαια, ὡς

* 136. Αὐτάρκα
τερπῆς ὁδός, ἐ
μικρόν.

137. Ὀχύρως
διότι αὐτὴ ἡ θέσις

138. Τίποτε ν
ἀλήθειαν· μηδὲ νό
κειμένην, μέ τὰ
σκοτίζεται³.

139. Ἀθάνατο
παρέχει δὲ πρὸς
τὸν χρόνον, οὐδὲ

(1) Ἡ διάθεσις τοῦ
εὑρίσκεται κατὰστασιν.

(2) Μεταφορὰ πολεμικ
ταπουργμένος, δὲν φοβεῖ
καὶ ὁ αὐταρκῶν δὲν φο
δαιμονίαν.

(3) Μ' ὅλον ὅτι ἦτον
» τὸς παθῶν » νομίσας
φικὸν σφάλμα· διότι τὸ
τὸν σκοπὸν τοῦ φιλοσόφου
διεφθαρμένους, ἢ ἐμπαθε

(4) Πᾶν πρᾶγμα ἀντικ
χρῆμα· ἐδῶ λοιπὸν χρῆ
σίαν, « μονέδα. » ὡς
κειμένου, μὴ ἀντικαταστ

τουμένην ἀπὸ τὴν
τὰ δίκαια καὶ τὰ ν
ἄδικα.

140. Οὕτε μάχα
ἄτακτον πρέπει νὰ

141. Γλῶσσαν μ
θρώπους ἢ φύσις· ὥ
ὅσα λέγομεν, νὰ ἀκ

142. Κἂν ἐν πρᾶ
σικῶς ὑπόστασιν ἡδύ
τὴν συνήθειαν ἐκλαμ

143. Βίον ἔκλεγε
ἡθεια θὰ τὸν κάμῃ

144. Τοὺς υἱοὺς
σης πεπαιδευμένους,
τεραι εἶναι αἱ ἐλπί
τὸν πλοῦτον τῶν ἀμ

145. Θυγάτηρ ὅτ
τῷ πατρί ³.

(1) Ἦτοι, ὡς κοινοτέρως λ

(2) — Ἀλήθεια λεγομένη
τρόπον, ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτ
χαιρα] ἐν καιρῷ τῆς κοπτικῆ

(3) — Πᾶς πατήρ ἀνατρέφ
ἀπόλαυσιν ἄλλου. Καὶ παρὰ τ
ράλλακτος, ὥσανεὶ μεταφρασμ

146. Εἰς τὰ
νην¹ μάλλον, πο

147. Πατρὸς
διότι περισσότερ
δηκτικόν².

148. Γαμβρόν
ὅστις δ' ἀπέτυχ

149. Ἡ καὶ
πανταχοῦ τιμᾶτ

150. Ὅστις
οὔ ἐπιστήμην³

151. Κάνέν
κάλλιστον, καθ
παιδείαν.

(1) Ἦτοι Ἐντροπαλο

(2) — τὸ δαγκαστικ

(3) Παραινεῖ δηλαδὴ
γας Περικλῆς ὁ Ἀθηνα
του, τῷ ἐπροξένησαν
πλούσιος, ἀλλ' ἀμαθής
κατάστασιν, ἀλλὰ πεπα
γων, ὁ δυνάμενος νὰ
πλούσιον.

(4) Δηλονότι τὴν γνῶ
τεῖ ὁ κυβερνῶν τὰ πά

(5) — Τὴν θεογνωσίαν

152. Πρέπει νὰ φ
θραν ἀγαθῶν.

153. Ἡ ἀνάγκη
λους δοκιμάζει, τοὺς

154. Παρόντας μ
εργετῇ τις, ἀπόντας ὁ

155. Μὴ νομίζης
ταν δὲν ἀγαπᾷς κἀνέ

156. Καὶ ἱατρὸν
γον, ἀλλὰ τὸν ὥφ
γῇ τις.

157. Ἄν θέλῃς ν
ὅσα μέλλουν νὰ σο
βηκότα.

158. Γενοῦ ἄλυπος
τὰ ἄλογα ζῶα· μηδὲ
ἀλλὰ ὡς ἐνάρετος, ἔ
παραμύθιον.

159. Ὅσοι ἄνθρωπο
μὲν ὀλιγώτατα λυποῦ
τέχουσιν· οὗτοι εἶναι
λεις¹ καὶ ἀπὸ τοὺς ἰ

160. Οἱ πεπαιδευμ
ἂν πέσωσι, ταχέως κ
χίαν σηκόνονται.

(1) — Καὶ ἀπὸ τὰς κυβερνήσε

161. Τὸν λ
πει γὰ ἐπικαλώ

162. Ἀπὸ
ἀφ' οὗ ἀπολαύ

163. Τῶν ε
φθόνος.

164. Ὁ ἐν
πος, δὲν θὰ δυ
βαίνοντα.

165. Διὰ ν
βερνήτου, καὶ
χομεν χρεΐαν

166. Τὴν ε
παροῦσα πρέπε

167. Ἀλογ
ὅσα συμβαίνουσ

* 168. Ἀπὸ
τὴν ἐξουσίαν μ
μὲν εἶναι τὸ κ
ὅποῖον δὰ καὶ
φαντασιῶν· διό
χει ἐλευθερία,

(1) Ἦτοι τὸν λογ
νοντος εἰς τὸν λόγον

(2) — ἀντίπαλος.

(3) — γὰ καλοταξ

(4) Αἱ λέξεις αὗται

το δὲ εἶναι καὶ θεία
 φροσύνη, καὶ σύμπασ
 ἔχαμεν εἰς τὴν ἐξουσί
 πει γὰ γενώμεθα ὁμό
 πως διαιρέσαντες τὰ
 τὴν ἐξουσίαν μας ¹, (ἢ
 εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν
 εἰς τὸν Κόσμον, εἴτε
 εἴτε τῆς πατρίδος μα
 ὅ,τι ἄλλο τύχη, ἀσμέ

169. Νεανίσκος τις
 ἔλεγεν, ὅτι Σοφὸς εἶναι
 σοφοὺς πολλοὺς. Τῷ
 σίους πολλοὺς συνανε
 εἶμαι.

* 170. Δὲν εἶναι καλὸν
 λέγηται ² μὲ τοὺς ἀπὸ
 μὲ τοὺς μεθυσμένους.

* 171. Ἐπίκτητος
 ἀνθρώπων εἶναι πλοῦτον

(1) Ἐν παρενθέσει ἐτέθησα
 πον ἀντίγραφον· ἐξοβελισθέντα
 μεταγενεστέρων ἐκδοτῶν κατ'

(2) Διάλογον ἐνταῦθα ἐγγράφει
 φιλοσόφου καὶ ἰδιώτου περὶ θανάτου
 καὶ ἀναφέρεται περὶ τούτου ἐν
 τοῦ Ἐγχειριδίου.

172. Ξανθὸν
 ἄνδρα τῆς, διό
 ποδεχθῆ τοὺς
 μὲν ἦναι ἡμέτεροι
 δὲ ἀλλότριοι,

173. Πρὸς
 τὸν πάρη Ἀρχι-
 σιον, διέταξε
 ρες χοϊνικες 2

(1) Υἱὸς μὲν νόθος
 δὲ τοῦ περιφήμου

(2) Χοϊνίξ, μέτρον
 τέσσαρας κοτύλης δὲ
 λαιῶν ὀκτώ· ἦτοι δὲ
 ράν τοῦ δράχμιον,
 χωρητικὸς δραμίων
 τροφήν ἐνὸς ἀνθρώπου
 καὶ σήμερον συνήθως
 εἶναι ἄρτοφάγοι, πα-
 τῶν ἀρχαίων σοφῶ-
 τῆς) ἀποδεικνυόντων
 δὲ, ὀψοφαγία (ἥτις
 ρων αἰτιῶν ἐπαγωγὴν

(3) Ἄλφιτον κυρ-
 σμένον ἀπὸ κριθῆν
 γενικωτέρως σημαίνον

(4) Ὁβολὸς, ὥς
 καὶ ἡμεῖς σημερινῶς

ὅτι αἱ κρήναι ¹ τρέχου-
 ὅσα ἔχω, δὲν ἤθελον
 τα θέλω εἶσθαι ἱκανοί,
 ἢ δὲν παρατηρεῖς, ὅτι
 ἀπὸ ἐκεῖνα διὰ τῶν
 Τύραννον Οἰδίποδα ³

ζων τις ἄλευρον τότε, ἠγόραζεν
 σήμερον δὲ μὲ δώδεκα ἡμισυ
 μια Πελοποννήσιον σῖτον, καὶ
 ριστόν. Ἐκ τούτου δὲ παρατη-
 ρητικὸν εἰς τὸν κόσμον, ἢ ἐλάττω

(1) Ἦτοι αἱ βρύσεις τῆς τρύφης

(2) Πῶλος, περίφημος κατὰ
 των ἐν Ἀθήναις· καθὼς ἐστὶν
 μακαρίτης Θεόδωρος Αλκαῖος,

(3) Οἰδίπους, υἱὸς τοῦ Λαίρ-
 σσης, ἢ ἄλλως Ἐπικάστης· τὸ
 σμὸν θέλων γὰρ ἀφανίσῃ, τὸν
 πῆσας τοὺς πόδας του, καὶ κ
 δὲ αὐτὸν ποιμήν τις, τὸν ἔφ
 Κορίνθου Περιβοίαν, ἣτις ἀνέ-
 νομάσθη καὶ Οἰδίπους διὰ τὸ
 δημα τῶν ποδῶν του, ὅστις ὕ-
 ρα του, καὶ λύσας τὸ αἶνιγμα
 ρεύοντα θρόνον, καὶ τὴν ἰδία

(4) Κολωνός, Δῆμος ἐν Ἀθ-
 τὸν γὰρ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ
 ου καὶ συνέγραψεν ὁ Σοφοκλῆς
 » ἐν Κολωνῷ »

πλανώμενον ἀγύρῃ
 παρὰ τὸν Πῶλον
 ὑποκριθῆκαλῶς π
 σωπον; Οὐδὲ θὰ μ
 σα εἰς τὰ ῥάκη
 εἰς τὴν οὐλήν 2

174. Τί με μ
 ἀπὸ ἄτομα, ἢ ἀ

(1) Ὀδυσσεὺς, υἱὸς Λαερτιάδου, ὁ κατὰ τῶν Τρώων μετὰ πολλὴν ἐμπειρίαν εἰς ὅλον τὸν πόλεμον καταστροφὴν τῆς Τροίας περιπλανηθεὶς δέκα ὁλόκληρος, καὶ ἔκτεθεις εἰς ἀνέμων ποτὲ μὲν εἰς βορρᾶν ποφάγων Λαιστρυγόνων, διέμεινε πολὺν καιρὸν), ἐπὶ τῇ θάκῃ, ἐπαρουσιάσθη ὡς Πηνελόπην, ἐφόνευσεν ὅλον τὸν ἔν, καὶ ἐφονεύθη ἔπειτα ἑλπίσιν Κίρκην. Ἐδῶ λοιπὸν ἀνὰ τὴν συγγράφας, τοῦ ὁποίου ἐκ τῆς 176.- ῥήσεις) τὴν διατηρηθεῖσα μεγαλοφροσύνην Ὀδυσσεὺς ἀνὰ πλῆθὺν τῶν δυστυχιῶν.

(2) Ἦτοι ἔχουσαν φλόγην

(3) Ἐπανωφόρεμα μάστιγι, λεγόμενον-
 χαρμανιγέ, λεγόμενον-

(4) Ἐρυθρὰν, ἢ ὡς

ἔλαβον σύστασιν τῆς
 θῆ τις τὴν οὐσίαν
 τὰ μέτρα τῶν ὀρε
 ὀρμῶν¹, καὶ ἀφορ
 νος ὡς κανόνας νο
 τα δὲ, τὰ ὅποια
 ἀφήσῃ νὰ χαίρουν
 ληπτα εἰς τὸν ἀνθρ
 ὅτι εἶναι τὰ μάλιστα
 εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ
 πρέπει δὲ νὰ λέγ
 κόπους, ὅσοι ταῦτα
 τοῦ φιλοσόφου ἐπι
 τὸν καὶ τὸ ἐν Δελ
 τὸ, Γνωθὶ σαυτὸν;
 λοιπὸν εἶναι ἡ δύνα
 παρήγγελλέ τις τὸ,
 ἤθελε προσταχθῇ, ὅ
 * 175. Εἶσαι ψυ
 πικτήτος ἔλεγε.

(1) Ἄν καὶ φαίνεται, ὅτι
 τὴν λέξιν « ὀρεξεις » ἢ δὲ,
 φέρουν ὁμῶς πολὺ. διότι
 μὴ ἐνέργεια ἐκκλίσεως· ὡς
 πικτήτου, ὡς νομίζω.

(2) Ἦτοι, ὡς συνήθως

(3) Ὑποχωριστικὸν τῆς

* 176. Τέχνη
 γονίζουσαν τὴν
 ρητικὴν τῆς πρ
 νὰ γένωνται αὐ
 ται κοινωνικαί,
 μὲν τὴν ὄρεξιν
 κλισιν νὰ μὴ με
 εἶναι εἰς τὴν ἐξ

177. Ὅχι π
 ὁ ἀγὼν, ἀλλὰ
 νόμενος ³.

(1) Ἦτοι τὴν βουλ

(2) — Ὡς λέγεται τ

(3) Τοὺς ὁποίους σ

οἱ παλαιοὶ ὠνόμαζον
 πάθεια τοῦ ἀνθρώπου
 ὡς ζῶον λογικόν, ἐπόμενα
 ταῖς παραλόγοις ἐπιθυμίαις
 ὅτι οἱ μακρόμενοι ὁμοίως

~~~~~

ΣΗΜΑΙΝ

ΕΥΓΕ

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΝΤ

ΕΙ

ΤΑ ΑΡ

ΦΙ

ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ ΔΙ

Φύσις πρώτην.

Α'. Ὁ Θεός ¹,

Τὸν ὁποῖον συνή

μάζοντές τον Παντ

Φύσις, δεύτερον,

Β'. Ὅλα τὰ ἐκ

φύσεως ἡρτημένα,

ὄλικά τε καὶ αὔλα ³

---

(1) Σένεκας βιβλ. Δ'. π

(2) Λύγουστῖν. βιβλ. ΙΕ'

(3) Ἀριστοτελ. Δ'. Μετα

Φύσις, Τρίτον,

Γ'. Τὰ φυσικὰ
σις, καθ' ὃ εἴρηται
ως δὲν ἐργάζοντο

Φύσις, Τέταρτον

Δ'. Ἡ Οὐσία,

στον πρᾶγμα τοιο
περ ὁ Ἀριστοτέλης
κατὰ τὸ ὅποιον δ
ὅτι εἶναι ἀνάπτυξ
πιδεχομένου ὁρισμ

Φύσις, Πέμπτον

Ε'. Αἱ ἀρχαὶ α
λαδὴ ἢ ὕλη, καὶ
σχημάτισμα) κατ'
ληφθείσης τῆς Φ
χὴ κινήσεως καὶ ἡ
τι πρῶτως, καὶ ὅ

Φύσις, ἕκτον,

ΣΤ'. Τὸ κινητικόν

(1) Ἀριστοτ. βιβ, Δ. περ

(2) Ναζιανζηνός.

(3) Ἀριστοτέλης

(4) Ἀμμων. ἐν τοῖς περ

(5) Ἀριστοτ. Β. Φυσικ.

φύσει ὄντων ἐνδογεν
 τοῦτο, ἢ τὸ εἶδος τὸ
 ἄλλο τι. εἰς τὸ ὁποί
 ρισμός². « Φύσις εἶ
 κατὰ σπερματώδη λα
 σα τὰ ἐξ αὐτῆς συ
 φώρισμένων. καὶ ὁ τὸ
 τεχνικὸν (καθ' ὅρους
 ἐπὶ τὰς κατ' αὐτὸ ἐνε
 ὁ τοῦ Γαληνοῦ⁴, σχ
 πὸ τοὺς ἀνωτέρω. «
 ἐξ ἑαυτοῦ κινούμενο
 δυνάμεις γεννῶν τι,
 χρόνοις καὶ μεγέθεσ

Φύσις, ἔβδομον,

Ζ'. Ἡ κρᾶσις τῶ
 ων ποικίλης μίξεως
 ατροὶ τὴν Φύσιν τῶν
 τιον λέγουσι, καὶ νόο
 καὶ ἀξιοῦσιν ἑαυτοὺς
 φύσεως, ὡς δῆθεν κατ

---

(1) Ἦτοι ἡ κινητικότητα ἢ ἡ
 ἡ γεννημένη ἐσωτερικῶς, καὶ

(2) Λαέρτιος.

(3) Λαέρτιος.

(4) Γαλην. Ιατρικ. Ὁρ.

σεων, καὶ ταύτας
 μέ τὴν ὁποίαν ἀπὸ
 καὶ σπουδάζοντες
 συμμετρίαν. Κατὰ
 σις εἶναι μίξις ¹

Φύσις, ὕγδοον,
 Η'. Η' τοῦ νοῦ δὲ
 λα, ἢ ἄλλως ἔχο
 φύσεις, αἱ μὲν γενν
 ωνομάσθησαν.

Φύσις, ἐγνατον
 Θ'. Πᾶς ὁ τῶν
 ρανῶν καὶ στοιχεί
 σύνταγμα.

Καθ' ἣν πάντο
 φιλοσοφῶν Ἐπίκο
 ματα, καὶ τὸ ἀκο

(1) Ἦτοι ἔνωσις καὶ

(2) Ἐμπεδοκλῆς.

(3) Τίς ὁ Ἐπίκουρος,

I

Τῶν ἐν τῷ

Οὐσα

Ἀξασάνιστον, σελ 33.

Ἀ' ἑλταροι, 32.

Ἀβλαβές, 57.

Ἀβοήθητος, 28, 26.

Ἀγαθὰ, 8, 13, Ἀγαθόν, 4

35, 33, 86, 102. Ἀγα

82,

Ἀγαθόν καὶ τὸ Κακόν, 34,

γαθοῦ 93. Ἀγαθὰς Πολιτ

μεν τὰς) 27. ἀγαθὰ νο

(ἀπὸ τὰ) 44.

Ἀγαθὴ, 2, 28.

ἈΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ, 18.

Ἀγανακτῶ, 17.

Ἀγγραλίαν (κατὰ), 46.

Ἀγέλης (ἀντὶ) βώδιων, 96.

Ἀγκυραν, 108.

Ἀγόγγυστος παρακολούθησι

ἄγνώμονες, 26.

Ἄγρίαν πρᾶξιν, 103.

Ἀγριόπτηνον, 89.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΝ, 98.

Ἀγύρτην (τὸν) 128.

Ἀγρυπνήτης (ἄ), 39.

Ἀγῶν 78, 120, Ἀγῶνα (εἰς

Ἀδελφός, 17, 42. Ἀδελφότη

Ἀδελφὸν (περὶ τῶν) 47.

- Ακήρυκτον πόλεμον (ὁ ἰα)
 Ακολουθία, 77.
 Ἀκοντα, 39.
 Ακουσίως, 2.
 Ακρίδας, 44.
 Ακριβαγοράζει, 45.
 Ακροάσεις (εἰς) τινῶν, 53.
 Ακώλυτα καὶ ἄπαρεμπόδ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ, (μετὰ
 54.
 Αλευρον, 126.
 ΑΛΗΘΕΙΑ, 77, 93.
 Ἄλλα (τὰ) προσόντα μοι
 Ἄλλων, 3. Ἄλλας διέρχε
 Εολὰς, 119.
 Ἀλληλένδετόν τι, 78.
 Ἀλλοπροσάλλους, 40.
 Ἀλλότριοι, Ἄλλότριον προ
 Ἄλμα, 39.
 Ἀλογαρίαστοι, 124. Ἄλο
 Ἐἄλσος ἱερὸν, 76.
 Ἄλυπον βίον, 123. Ἄλυ
 12.
 Ἀλφίτων, 126.
 Ἀμαθής, 71. Ἀμαθείας
 Ἀμαρτάνει, 82. Ἀμαρτάν
 14.
 Ἀμετανόητος, καὶ Ἀνεύθυνος
 Ἀμήχανον, 43.
 Ἀμοιβή δοκιμαστοῦ, 24.
 Ἄμπελος, 114.
 Ἀμπεχόνην, 51.
 Ἀμυρίς, 71.
 Ἀναβολήν τινα, 56. Ἀναβάλ
 Ἀνάγνωσιν Χρυσίππου. 73.
 Ἀναγκασίως, 37, 118.
 Ἀνάγκη πᾶσα, 14.
 Ἀνάθημα, (μὲ) 105.

ρίμνης 110. Αντιχείμε
 ἔξραατᾶται τις, 64.
 Αντιλήψεις (αἱ) 66.
 Αντιπάλων (τῶν), 37.
 Αντίπραξις (ἡ), 119,
 Αντιφερόμενος μετὰ τὰς
 ὁρέξεις, 47.
 Αντιχρονισμός,
 ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ὁ ΣΤΩΪΣΚΟΣ
 ΑΝΥΤΟΣ, 79.
 ΑΝΩΝΥΜΟΣ, 62.
 Ανωτέρα θελήσεως, 8.
 Αξίαν, 23, 24, 58, 130.
 Αξιος τῶν Θεῶν, 16.
 Αξιοσέβαστος ἀνὴρ, 98.
 Αξιῶμα, 34. Αξιώματα 2
 Απάθεια, 13. Απάθειαν (τὴν)
 123.
 Απαξίαν, 58,
 Απαιδεύτου ἔργον, 7. Ἀπα
 8.
 Απαρχὰς, 43.
 Απέδωκα, 11. Απόδοσις,
 Απειροκάλου, 96. Απειροκά
 ῥητίας, 28.
 Απιστος, 30.
 Ἀπληστος, 31. 32.
 Αποδείξεων (τῶν), 77. Από
 Αποδημεῖ, 16.
 Αποκλείσουν (θα σὲ), 54.
 Αποκτεινόντων τὸ σῶμα 7
 Απομοίρας, 19.
 Αποκατῆ (νὰ) πολὺ, 63.
 Αποπλυσίματα, (μετὰ) 6.
 Αποπροηγμένα, 23.
 Αποβῥαίνοντας (τοὺς), 6.
 Αποσιώπησίν σου (μετὰ τὴν),
 Αποστολικὸν παράγγελμα, 6

- Δύμφορα, 47.
 Δύνακτοι, 65.
 Ασφαλείας, 104.
 Ασχημονήσης (θα), 60.
 Δταξίαν καὶ Δκοσμίαν, 89.
 Αταραξία, 13.
 Ατερπέστατα, 98.
 Ατεχνία, 24.
 Δτίμος καὶ Ατιμία, 23, 24
     τικοὺς 86.
 Ατομα, 128.
 Ατυχής, 4. Ατυχῆς (να) 8.
 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, 40.
 Αὔλα (τα), 131.
 Αὔλειον θύραν (την), 5.
 ΑΥΣΤΡΙΑΣ, 40.
 Αὐτάρκεια, 89, 120.
 Αρελείας, 3.
 Αρθαρτον, 82. Αρθαρτος 9.
 Αρθονίαν (εἰς), 12.
 Αροβίαν (ἀπὸ), 12.
 Αφόρητος 64. Αρόρητον,
 Αφορμήν, 8, 72. Αφορμά
 Αρροδίσια 81. 74.
 Αρρενος 113. Αρρονα πατ.
 Αρυία 24, 134. Αρυίς 13
     σημεῖον 63.
 Αχόρταγος, 32.

B.

- Βαθμολογίαν (κατὰ) ἐπιτροπῇ
     πρὸ τοῦς νόμους, 32.
 Βάθος κακῶν, 11.
 Βαλανεῖον, 23.
 Βρυκαροδίξης (μὲν), 30.
     δίξουν 88.
 Βασίλειος, 20.

Γίνονται (νά), μόνα τὰ γιν

53.

Γλυκύλογον (τὸν), 123. Γλ

Γνώθι σαυτὸν, 129.

Γνώμην τὴν ἰδικήν σου, 3.

Γοητεία, 96.

Γραμματικὸς, 73.

Γυναικάριον, 9, Γυναῖκά σ
ναῖκες (αἱ) νὰ ᾔναι κ

62. Γυναικὸς, 19. Γυν

λῶν 63.

Γυρίσῃς (μή), νὰ τὸν ἰδῇ
ρίσῃς ὀπίσω, 129.

Δ.

Δαγκασθῆς (ὁὐν) 67.

Δαιμόνιον (τὸ), 128.

Δαιτυμόνας, 15, 32, 91.

Δαιτρὸς, 15.

Δακτυλίου, 4. Δάκτυλον (τ
Δειλὸν, 5.

Δεινὸν, 7. Δεινὰ (τὰ) 21.

Δεισιδαιμονία (ἐκ), 7.

ΔΕΛΦΟΙΣ (ἐν) 49, 129.

Δεμένος, 8.

Δέρει 71.

Δέρμα, 71.

Δεσμὸς, 80. Δεσπότης, 20.

Δεύτερον λεπτόν, 21.

Δηκτικὸν (τὸ), ἡ Δαγκαστι

ΔΗΑΙΟΝ ΒΟΙΩΤΙΑΣ, 27.

Δημιουργὸς πιστῶν καὶ α
πολιτῶν, 27. Δημιουργὸν

Διάγνωσιν (μέ τῇν), 46, 5

Διαδορατίζω, 6.

Διαζευκτικοῦ συνδέσμου (δε

Διχίρεσιν, 16, 18.

του (ἡ), 129.

Δυναστείας, 56.

Δύο τινὲς ἐρχόμενοι εἰς Δε

Δυσαρεστῆσαι (νᾶ), ὁμοίω

Δυσγένεια, 24.

Δυσαντικατάστατοι, 58.

Δυσκολοέμβατος, 81.

Δυσήγνια, 107.

Δυστυχῆς, 5. Δυστυχῆς ἐγ

Δυσχερεῖς φίλοσόφους, 97.

Δῶρον τῷ Θεῷ, 84.

Ε.

Εγκλησιν, 2.

Εγκληματίαν 102.

Εγκράτειαν, 11.

Εγχειρίδιον, 1.

Εθος Στωϊκῶν 9, 19.

Εἶδος ἄλλο ἡδονῆς, 57. Ε

Εἰσηγούμενος, 72.

Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, 47.

Εκατομβαιῶνος, 76.

Εκβάλης (νᾶ) τὸ χέρι σου,

Εκδίκησις, 102.

Εκκλισίς, 1, 4, 5.

Εκλυτος (ὁ), 71.

Εκχύνεται, 13.

Ελάδιον, 13, 105.

Ελαίας ἐγγιζούσας εἰς σῆψ

Ελεύθερος, 15, 20, 83, 9

Ελευθέρου, 94. Ελευθερ

λευθερία, καὶ Εὐδαιμονία

θερία καὶ Δουλεία, 82.

ρίαν, 39.

Εὐροία, Εὐθυμία, καὶ Εὐπτό

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ, 134.

Εμπειρίας, 83.

Ἐπιθυμίαν σφιδῶραν, 21.
 ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, 42.
 ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ, 1, 9, 10, 12,
 33, 34, 36, 41, 53,
 116.
 Επιλογισμούς, 12.
 Επιμέλειαν (τὴν τοῦ ἀνδρός)
 Ἐπίπονον, ἢ Ενδοξον, 75.
 Ἐπιπλήξουν (να), 58. 1
 122.
 Ἐπισπαστικὴν δύναμιν (τὴν)
 Ἐπιστάτην, 37.
 Ἐπιστήμην, 122. Ἐπιστημον
 σεις.
 Ἐπισφαλές δέ, 55. Ἐπισφαλ
 κρίσις μας, 66.
 Ἐπιτερπέστατα (τὰ), 98.
 Ἐπιτιμητικῶς, 75.
 Ἐπίτροπος, 40, 85, 111.
 Ἐπιφωνῶν τὸ, 47.
 Ἔργα προαιρέσεως, 83. Ἔρ
 6, 7, 8.
 Ἐρεθίση (ὄταν), 20.
 Ἐριδες, 92.
 Ἐρυθριῶ, 73. Ἐρυθρὰν, 128.
 Ἐστίασιν, 24, 32. Ἐστιάσει
 58. Ἐστιάτωρ, 58.
 Ἐταῖρός σου (ὁ), 51.
 ΕΤΕΟΚΛΗΣ, 44.
 Ἐτοιμασίαν τὴν τυχοῦσαν, 3
 μος 10.
 Ἐτυμολογίαν, 71.
 Εὐαγγελικὸν (μὲ τὸ) Ἑητὸν.
 Εὐαισθησία, 24.
 Εὐάρομοςτος ἀνὴρ, 93.
 Εὐγένεια, 24.
 ΕΥΓΕΝΙΟΣ, 131.
 Εὐγλωττίαν 53.

Ζηλοτυπία, 20.
 ΖΗΝΩΝ, 5, 13, 18, 73,
 Ζυγὸς ἀληθείας, 99.
 Ζεβκλεντίσματα, 21.
 Ζωγραφίας (με), 96.
 Ζωγρείων (τῶν) 106.
 Ζῶον 122. Ζῶον, πᾶν 43,
 ΖΩΡΟΑΣΤΡΗΝ, 38.

Η.

Ηγεμονικόν σου (τὸ), 40, 61
 Ηγούμενον (τὸ), 59.
 Ηδονῆς τινος, 86, 114. Ηδὸν
 90.
 Ηδονὴν 38.
 Ηθικόν, ἢ ψυχικόν κακόν, 3
 ΗΛΙΔΑ, 76.
 Ηλικίαν (τὴν), 14.
 Ηλίθιος, 13, 14, 71.
 Ηλιος ἀκμάζων, 92. Ηλιος
 μέγεθος, 33.
 Ημέρα εἶναι, 58.
 Ημερότητα, 8, 91, 97.
 Ηξιζα τοσοῦτον (δέν), 58.
 ΗΡΑΚΛΕΑ (ἀπὸ τὸν), 76.
 ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ, 16.
 Ηρεμίας, 132. Ηρεμεῦντα 2η

Θ.

ΘΑΛΗΣ. 108.
 Θαλλὸν (ἀπὸ), 82. Θαλὸν 1
 28.
 Θάνατον, 8, 109. Θάνατος,
 24, 48.
 Θαυμαστοὶ οἱ ἄνθρωποι, 11
 Θέαν (τὴν) ἐθαύμασας, 83.

Ἰπποδρομίῳ (μὴ περὶ) 49.
ἸΠΟΚΡΑΤΗΣ, 67, 71.
Ἰσα (τά), 31.
Ἰσθλῆ, 71.
ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ, 50.
Ἰσχυρς, 24.
ἸΦΙΓΟΥ (ὑπὸ), 75.

Κ.

Καθορμισθῆ, 9.
Καιρῷ (ἐν), καύματος, 37.
Καῖσαρ, 40.
Κακοδαιμονίας, Κακοδαιμον-
τήν), 120. Κακοδαίμων,
Κακοήθης, 22.
Κακοῦ φύσις, 34. Κακίας,
ποιας, 11.
Κάλλιος, 24. Καλλονήν, καὶ
35, Καλὸς εἶμαι, 8. Καλ-
λὴν, 11.
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, 20.
Καράβι, 108. Κραδοτσα
113.
Καρτερίαν 11.
Καταγέλωτες, 21. Καταμωκή
Καταγελασθῆς (νὰ), 39.
Καταπίνης πολὺ χῶμα, 37.
Καταδρομῆς μείζονος, 21.
Κατὰ τὴν φύσιν της, 14.
Καταφρόνησις 10.
Κατὲχ-Γιολτασή, 16.
Κατόπτρων (διὰ), 104.
Καχεξία, 24.
Κηδεμονικὸν 27.
Κιθαιρῶνος (ἐπὶ τοῦ ὄρους)
Κιβδηλίαν τὴν ἐνυπάρχουσα
Δίναιδον (ἀπὸ) 5.

Κυριαρχική, 2.

ΚΥΡΙΟΥ λέγοντος, 9.

Κωλυτὰ, 2.

Κωνσταντινούπολιν (εἰς,) 44.

Λ.

Λαβῇ, 1, 64, 65. Λαβὰς,

Λάβης (νὰ) γυναῖκα νομί,

ΛΑΕΡΤΙΟΣ, 4, 13, 16, 18

73.

Λαιμαργοτέρας ψυχὰς, 11.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, 95, 1

Λάκκον (εἰς), 69.

ΛΑΜΠΙΣ, 104.

ΛΑΜΠΡΟΚΛΕΑ, 41.

Λαμπρὸς ἀνὴρ, 10.

Λάσπην (ἀπὸ), 62, 81.

Λειποθυμητικὸν γέλωτα, 5

Λεχτικὸν, 65.

Λέοντας, 106.

Λεπτὸν, 25. Λεπτὸν δεύτ,

Λευκανθίζουσαν, 96.

Λίθος δοκιμάζουσα χρυσόν,

Λιθοκόλλητον, 62.

Λιτότητα, 126.

Λογικὸν (εἰς τὸ) Ζῶον, 79

Λογισμὸν 89, 124.

Λογιότερός σου, 68.

Λόγος ὁ δοθείς ἀπὸ τὴν Φ

Λόγον, 69, 84, 123. Λο

ὑποστάσεως τῶν κακῶν,

γος, 68, 116.

Λόγον (εἰς τὸν), 76. 107.

Λοιδωρία, 11. Λοιδωροῦ

Λοιδωροῦντα, 64. Λοιδ

41. Λοιδωρῶν, 20.

Λούεταί τις ταχίως, 68.

Μέγισται βλάβαι 42.
 Μεθαρμόζοντες, 134.
 Μέθην, 124. Μέθυσος, 114.
 Μειράχιον, 74.
 Μέλιτος, 79.
 Μαμαλαγμένοις δέρμασιν
 Μεμολυσμένος, 51.
 Μεμφοθῆ (νὰ) ἀναξίως, 10.
 Μετὰ πολυτελείας νὰ ἔπα
 Μεταμελητικᾶς παρακλήσε
 Μετατεθῆς (νὰ) εἰς τὰ μ
 Μεταφορὰ, 23, 50. Μετα
 λεμικῇ, 120.
 Μέτρον κτήσεως, 61. Μέτ
 ματος, 62. Μέτρον πα
 τοῦ, 70.
 Μέτριον (τὸ) 98.
 Μηδὲν ἄγαν, 69.
 Μηλωτῇ, 71.
 Μηρούς σου (τοῦς), 39.
 Μὴ ὕδωρ ψυχρὸν, Μὴ οἷ
 Μιᾶς ἡμέρας καὶ ἐνὸς περισ
 Μικρονοίας, 7.
 Μικρέμπορος καλῶς οἶκον
 61.
 Μίξις, καὶ Διάλλαξις μιγέ
 Μοιχὸς 96. Μοιχείαν 35.
 Μονομάχους, 38, Μονομ
 περὶ) 49.
 Μονωθῆς (ἂν τυχόν), 50.
 Μορφὴν, 10.
 Μουσικοὶ 92. Μουσικῶς, Μο
 ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΠΑΙΡΑΚΤΑ
 Μοχθηρία, 83. Μοχθηρότ
 τεῖται (αἰ), 29. Μοχθη
 τειῶν. 30.
 Μῶκος, 21.
 Μωρὸς, 14, 32, 104. Μο
 104.

- Οδοιπόροι, 12.
 Οιδίποδος, 44. Οιδίποδα
 Οἰκετίαν, 51. Οἰκέτην 55
 Οἰκήματα (εἰς) μικρά 106
 Οἰκίας ὑπερμεγέθους (ἐντὸς)
 Οἰκονομίαν (πρὸς) 63.
 Οἰνάριον, 13.
 Οἶνοποσίας 114.
 Ολιγοχρόνιος, 81.
 Ολισθηρὸς (εἰς χυδαῖσμόν)
     σθηρά.
 Ολύμπια, 29, 36, 75. Ὀλυμ
 ΟΜΗΡΟΥ (ἄντι), 73.
 Ομιλῖαι (τὰς εἰς συμπόσιον)
 Ομοιομερῆ, 128.
 Ομολογούμενον βίον, 23.
 Ονειδισθεῖς 113. Ὀνειδιστῶν
 Ονομα Ἀρετῆς, Ονομα Κα
 Οντα, 1, 13, 34, 124. Ὀν
 Ορεξίς, 1, 90, 129. Ορεξίαν
     35.
 Ορέξεως, 4, 90. Ορεξίς ἢ εἰ
     σίαν, 51.
 Ορθαὶ ὑπολήψεις, 42. Ὀρθα
     σίαι, 7.
 Ορθὴ χρῆσις, 8.
 Ορθὸς, 89. Ὀρθῶς (ἂν ὅχι)
     λόγος νικᾷ (ὁ), 47. Ὀρθ
     ἄναπείθει, 49. Ὀρθοῦ λό
 Ορθοδοξίαν, 42. Ορθότερον
 Ορισμὸς, 132. Ορισμὸν το
     σμοῦ, 69.
 Ορκὸν παραίτησαι, 50.
 Ορμὴ, 1, 129. Ορμὴν, 3, 1
     102.
 Ορμῶν 129.
 Ορόφους, 106.
 Οστρακά των (ἀπὸ τὰ) 99.

Πάππους 33.
 Παραβολή ἡ εὐφυστάτη,
 Παράβασιν, 74.
 Παραβλεπόμενος, 67.
 Παραδοξολόγος, 73.
 Παραμερισμός, 1.
 Παραμετροῦντας, 41.
 Παραμυθίαν, 6. Περνύμηνον
 Παραπέμπων, 31.
 Παραπλήσιόν τινα τύπον,
 Παράσιτος, 96.
 Πράστασιν (εἰς τὴν), 60
 σεως τραγικῆς, 18.
 Πρέρχεται, 15.
 Πρυγίσταται, 35.
 Πᾶσαν θεάν, 38.
 Πᾶσα σκέψις, 47.
 Κατῆρ (ὥς), 17, 27, 41.
 Πηκικόνω, 109.
 Πατρίς (ἡ), 26. Πατρίδος
 125.
 Πείναν (ἀπὸ τὴν), 12, 10
 Πειρατὴν (εἰς), 113.
 Πέμματα, 37.
 Πενίαν, 5, 10 24, 89 Πενίαν
 117.
 Πένθους, 16. Πενθήσει (θέλ)
 Πένταθλος, ἡ παλαιστής,
 Πέντε μόνον ἡμέρας, 109
 Πεισιδευόμενος, 8, 18, 70
 δευμένου, 7.
 Πειρωμένον, Πειρωμένη,
 ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ, 104.
 Περιβόλαιον 113.
 Περιγέλοιον, 21.
 ΠΕΡΙΔΙΚΚΑ, 126.
 Περικαλλέος ἔξιθι ναοῦ, 4
 Περιλάμπειαν τῆς ὕλης, 87

- Πόλεις, 12. Πολιτῶν, καὶ μένων, 106.
 Πολίτου, 42. Πολιτικὸς, 18.
 Πολιτείαν (τὴν) Πλάτωνος, 9.
 ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΝ, 44.
 Πολυτέλειαν (μὲ), 86, 91.
 λῶς, 89, 91.
 Πολυφαγία, 126.
 Πομάτων (μὴ περὶ) 49. Πο.
 Πονηρὸς, 12.
 Πορφυροῦν, 62.
 Ποταμὸν, 81.
 Ποῦς (ὁ), 82.
 Πρᾶγμα, 11, 17, 39, 56, 124.
 Πράγματα, 4, 7, 9, 19.
 Πρῆξον καὶ Δημοτικὸν, 102.
 Πρακτικὴν φιλοσοφίαν, 75.
 Προαίρεσις, 6, 7, 10, 42, αἰρέσεως, 10, 86.
 Πρόβλεπτα (τὰ) 9, 27, 67.
 Πρόεδρος, 20.
 Προηγούμενα (τὰ), 38, 37 γουμένως 3, 68.
 Προκείμενον (τὸ), 47.
 Προκόπτων, 70, 78. Προκο.
 Προκόπτοντος σημεία, 70.
 Προσκυορεύσεως, 30.
 Προσοχή (ἡ), 9, 51, 63.
 Προσπάθειαι τῶν τόσαι, 45.
 Προστάτης, 20.
 Πρόσωπον (τὸ δοθὲν), 18.
 Προτέρα, 3. Προτέρημα, 8.
 Πρόχειρα, 1, 4, 7, 17, 77.
 Πρύτανις, 20.
 Πρωθύστερον, 3.
 Πτωχὸν (τὸν), 18, 128.
 ΠΥΘΙΟΝ (τὸν), 48.

ΣΙΝΩΠΕΩΣ, 16.
 Σιτουργικόν, 127.
 Σιώπα, 50, 67. Σιωπῆν,
 Σκέλους, 10.
 Σκεπτικῶν, 109. Σκέψεις,
 Σκίμποδος, 88.
 Σκοπέλους (εἰς), 45.
 Σκοπὸς εἰς ἀποτυχίαν, 3
 τιθέμεθα ὅχι τὸ κακὸν
 Σκορπίον, 86.
 Σκοτεινὸς Φιλόσοφος 16.
 Σκύλλον (μὲ), 96.
 Σκυτέως (μὲ ἐργασίαν), 2
 Σκωληκοφαγοθῆ (νᾶ), 119
 ΣΟΛΩΝ, 104.
 Σοφὸς, 17, 18, 79. Σοφία
 φιστῶν, 53.
 Σπανιότητα λόγων, 104.
 Σπερματώδη (κατὰ) λόγον,
 Σπονδᾶς, 45.
 Σπουδαίαν πατρίδα, 13.
 Στάσου ἀκόμη δὲν εἶναι κ
 Στεργόμενα, 6.
 Στενάξης (νᾶ μὴ), 17.
 Στέφανον, 76.
 Στιβάδα, 10. Στιβάδας (εἰ
 91.
 Στιγμᾶς 21.
 Στίφος τὸ σύμπαν, 96.
 Στοαὶ Στοᾶς, 18, 26.
 Στοιχείων, 133, 134.
 Στολίδιον, 57.
 Στρατηγὸς, 20, 27, 94. Σ
 42. Στρατηγηματικῶς, 6
 Στραφῆς (νᾶ), ἔξω.
 Στρέψης τὸν σφυρόν σου, 3
 Στωϊκοὺς, 1. Στωϊκοί, 13,
 Στωϊκῶν, 13, 68,

Σωματικῶς, 68, 114. Σῶμα
9, 33.

Σωφρονῆ, 82, 87. Σωφρονισμ

Σωφροσύνην, 5, 89, 96. Σωφ
87, 97, 124.

T.

Τὰ ἀλλότρια, 14.

Τὰ ἐκτὸς, 14, 31.

Ταμίας, 20.

Τὰ ὅλα, 42.

Τὰ παρὰ φύσιν, 3, 71.

Τάπητας, 89.

Τὰ πράγματα, 7.

Ταράττομαι (δέν), 4. Ταράττο
7.

Τὰ τέκνα σου, 14. Τέκνων ἄλλ
Τέκνων, 19

Ταχέως, 66, 123.

Τειχίον (ὑπὸ), 28.

Τέλεις ἀνὴρ (ὥς), 74.

Τελώνης, 40.

Τέρψιν, 6.

Τεταμένην (τὴν διάνοιάν σου)

Τέττιγες, 92.

Τέχνην, 24, 105, 130, 134.

Τίγριν (ἀπὸ), 5.

Τιμὴν, 31, 39, 78.

Τίνων μέλλειν νὰ ῥῆσαι παρήκοο

Τὸ Ἀπέδωκα, 11.

Τὸ Εἶχα, 11.

Τόπος, 77, 112. Τόπον τοῦ
(εἰς τὸν), 37.

ΤΟΥΡΚΙΑΣ, 40.

Τοὺς δέκα χιλιάδας ἐκείνους,

Τραγωδίαν, 38. Τραγωδιοδιδ
σκαλος 18

Υπολαμβάνωσιν (νὰ), 58.

Υπολήψεις ψευδεῖς, 42. Υπό
2, 3, 20.

Υπόστασις, 35. Υἱοποιεῖσιν

Υπουλον αὐτοῦ τρόπον, 72

Υπουργήματα, 2.

εὐργὴ ὅς τῆς φύσεως, 133

Υπόφερε τὰ γινόμενα, 55.

Φ.

Φαινόμενα συμφέροντα, 45.

Φαντασίαι, 11, 16, 41, 60

τασίαν, 4, 17, 20, 56.

Φαντασιοπληκτικὴν ἐπιδείξιν

Φάροι ἢ φανάρια, 108.

Φάτνην, 89.

Φάλαρα, 89.

Φαῦλαι, 134.

Φειδωλίαν (μὲ), 46.

Φερεπονίαν, 69. φερεπονώτο

Φθόνος, 19, 28, 124. φθόν

μὺν, 28.

Φιλαλήθης 93.

Φιλανθρωπίαν, 97.

Φιληδονίαν, καὶ Φιλοκέρδειαν,

ΦΙΛΙΠΠΟΥ 126.

Φιλονεικία, 92.

Φίλον σπουδαῖον, 13. φίλους

μους, 20.

Φιλόπονος, 103.

Φιλόσοφος, 9, 22, 38. Φι

21, 41, 70. Φιλόσοφον, 3

85, 116. Φιλοσοφῶν, 27.

φίαν, 5, 10.

Φιλοτεχνῆς (νὰ), 41.

Φίλους (τοὺς), 13, 47, 123.

Φιλοχρήματος, Φιληδόνος, Φι

Φιλόχαλος, 84.

Χρειζόμενα, 6.

Χρεῖται (αἱ) σώματα, χρ
62.

Χρεῖαν ἐρευνᾷ, 47. Χρεῖ
νήτου, 124.

Χρεοκόπων δίκτυα, 45.

Χρῆμα, 120. Χρήματα, 5

Χρήσις φαντασιῶν, 8, 124.
τῶν θεωρημάτων, 77.

Χρηστότης, 83.

Χριστιανοὶ (οἱ), 19, 45. Χ
ἀληθῆς, 69.

Χρόνος, 116. Χρόνοις (ἐν)
γέθετιν ὠρισμένοις, 13

Χρύσιππον, 61, 72, 78.

Χρυσὸν, 100, 122.

Χυδαίου, 50. Χυδαῖστί, 1

Χύτραν, 6. Χύτραι δύο,

Χρυσόστομος, 50.

Χώλανσις, 10.

Χωλὸν, 18.

Χῶμα πολὺ.

Χωνεύσαντα τὴν νομὴν, 6

Χώραν (ποίαν;), 26.

Τῶν ἡμα

Ἐν το

Σελ.	Σχολ.	στίχ.	
ιε.		3	
—	—	6	
—	—	15	
—	—	—	
—	—	18	
—	(3)	4	
ις.	—	10	
—	—	12	
ιζ.	—	18	
—	(1)	2	
κ.	(1)	7	
κς.	—	2	
λα.	—	23	
λς.	—	27	
μέ.	—	18	
μζ.	(1)	—	ὁμ
μή.	(2)	—	ἐρ
ξθ.	—	20	ἐν
ό.	—	1	δο
οά.	—	18	μ
—	—	—	πρ

Εν

Σελ.	Σχολ.	στίχ.	
1	(1)	—	καθο
9		—	εἰς τὸ
10	(6)	—	στιβα
15	(4)	—	δακτ

Σελ.	Σχολ.	στίχ.	
20		10	
22		8	
2	(1)	—	ἀβ
24			ἐν
27	(1)	1	Συ
28	(9)	—	πι
29	—	28	χρ
29	(1)	—	ἐσ
31	(4)	—	ἴο
38	—	8	συ
—	—	8	πα
37	—	3	κα
38	(4)	—	Φί
42	(1)	2	δι
47	(2)	3	το
49	(2)	2	φα
51	(6)	5	ἡσ
54			εὐ
57	(1)	21	ἀκ
59			Δα
59	(11)	—	ὄχ
60	(2)	2	ἀσ
64		7	ψευ
71		—	κν
—	(4)	—	Φο
85		11	κτε
—	(1)	1	λέξ
89	(3)	—	πασ
91	(2)	—	χειρ
	—	—	σημ
92		20	διε
95	(1)	—	ἐίς
—	—	9	Ἐπ
102		17	τῆς
110		13	4 ὁ
—		—	(7)
113		12	περ

Σελ.	Σχόλ.	σελίχ.
114		18
120	(4)	—
121		—
126	(3)	—
129	(1)	—
132		3
		7
132		
—		14 (2)
134	(1)	8
138		2

Τὰ λοιπὰ μικρά
ἐπιείκειαν τοῦ ἀνχγ

Κ Α Τ

ΦΙΛΟΜΟΥ

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Α. Γ. Κριεζής
Δυγερινὸς Γεωργιάδης
Ἀρτέμιος Ι. Στρατουδάκης
Ἀναστάσιος Μεντόρος
Α. Χαστάς
Α. Βενετζόπουλος
Γ. Σκοῦφος
Γ. Δούκας
Γ. Ἀγγελόπουλος
Γ. Μύλων
Γ. Μαργαρίτης
Γ. Μουσουρός
Γ. Κ. Μαυρομιγάλης
Γ. Μανσχᾶς
Γ. Ζ. Πρασᾶς
Δ. Ὀρφανὸς
Διονύσιος Στελιανήσης
Δ. Γιάνκου
Δ. Ἀμπελᾶς
Η. Καλαμογδάρτης
Θ. Λεονάροδας
Θ. Κωσταδῆμας
Θ. Κομνηνὸς
Θεοφάνης Σιατιστεὺς
Θ. Κωσταδῆμας

Γεωργιάδης
Ισχιζας
Μαπαθανασόπουλος
Δσαργιάννης
Θ.Ιακπαγιαννόπουλος
Ιάκχος Θεφιλάς
Ιωάννης Δ.Χελουδάκης
Ιακης Σ. Ιακπαγιαννόπουλος
Μ. Οικονόμου
Μ. Σπυρίδης
Παρισκας Γιαννακόπουλος
Π. Ίατρ
Φ. Γεωργίου

Οἱ ἐν Ἀργεῖ.

Γ. Ζωΐδουλος
Γ. Τζόκης
Δ. Τζόκης
Δ. Περούκης
Ιωάννης Ζιότουλος
Ιωάννης Τελουφιάδης.
Κ. Ζεγκίνη
Δάζαρος Κώρας
Ν. Φανδρίδης
Π. Ἀγαθοκλής
Χρήστος Βλῆτης

Οἱ ἐν Τριάλοις Συκιωνέσι.

Αἰδριανὸς Περλίδης
Αργύριος Ίαννίτης
Α. Σ. Δουρούμης
Α. Γιαννόπουλος
Β. Καλαμρκίδης ἐξ Αστρου
Δημήτριος Κατζούλας
Εμμ. Ι. Σφιδάκης Κρήτης
Ελέγχο Τζιτζέλη
Θεόδωρος Μ. Οικονόμου
Θεόδωρος Δούνιας Φαρμακοποιὸς
Ιωάννης Δάσιος
Ι. Γ. Οἰκονομόπουλος

Κωνσταντῖνος Δ. Βλάμης
Μιλτιάδης Α. Πρίμης
Ν. Μ. Οἰκονομίδης

Οἱ ἐν Ὑδρᾷ.

Δνάργυρος Μπαρπαρῆς
Γ. Μοσχονάς
Δ. Βλαστὸς Κρῆς
Ε. Μ, Στεφάνου
Π. Ι. Κλάπας
Σ. Γ. Παγματευτάκης

Οἱ ἐν Ἀμφίσει.

Γεώργιος Τουρνάρης
Δ. Ῥαζηκότζουκας
Δ. Π. Ῥάμος
Δ. Δὺγερινθς
Θεόδωρος Μάζαβανόπουλος
Λουκᾶς Καραμπίνης
Γιῶάννης Τουρνάκης
Ἰωάννης Π. Καλεχερόπουλος
Γ. Κ. Φιλαλήθης
Ιάκωβος Ῥαβόλης
Μ. Ἀννινος.
Ν. Α. Κουμπαροῦτζος.
Ν. Σ. Δομένικος.
Φώτης Κουτζοσταθόπουλος.

Οἱ ἐν Λαμιά.

Ἀδελφοὶ Τσέλιδες.
Δ. Α. Δούκας.
Α. Π. Ἀγγελόπουλος.
Κ. Τασσίκας.
Κ. Βολοτάς.
Κ. Μάτζας.
Π. Δοιδορίκης.
Σ. Βαμπρέκος

Ν. Κυριάκου
Σπύρος Ταμπακᾶς

Τῶν ἐν Καρυταίνῃ

Αδαμάντιος Ιωαννίδης
Α. Βέρβοις
Κωνσταντῖνος Νικολόπουλος
Μ. Α. Ιωαννίδης
Νικόλαος Σ. Γερακάρης.
Π. Α. Γρυτζόπουλος
Π. Μανελίας
Π. Γιαννόπουλος
Π. Αναστασιάδης
Σπύλιος Αντωνόπουλος

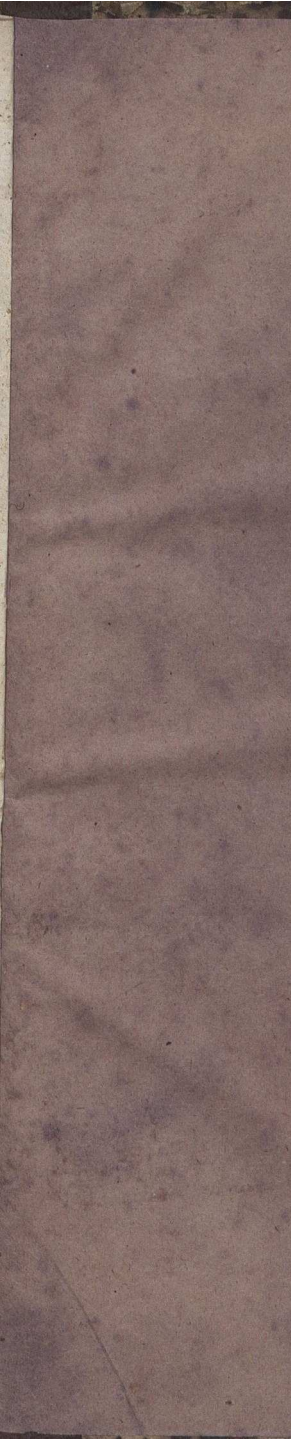
Τῶν ἐν Σύρα,

Α. Α. Αὔγερινος
Α. Σ. Παππασῖμος
Α. Δ. Σιμούλης
Διομήδης Δ. Λεωνίδας
Ιω. Πασχάλης
Ιω. Π. Βενέτης
Μ. Ελευθεριάδης
Σ. Α. Ζώτος
Σ. Α. Σοφριανός

Τῶν ἐν Αταλάντῃ

Αθ. Κατινάκος
Αθ. Σωτήρχου
Γ. Βαλτάσκη

ΑΚΑΔΗ

007000

11 12

